

Giới thiệu Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngộ

Thể loại: Xuyên không

Nhân vật chính: Hiền Dạ Tước, Phượng Vương Nhiên, Hiền Đế Bạch, Phượng Cẩm Thanh

Hiền Dạ Tước và Hiền Đế Bạch là anh em ruột nên có tính cách vô cùng giống nhau. Họ đều là người lạnh lùng vô tình và đặc biệt không hề thích nữ nhân. Nhưng điều đó cũng không thể ngăn cản hai chàng trở thành thanh hình mẫu lý tưởng soái ca, văn võ song toàn của mọi người con gái.

Còn Phượng Hiền Nhiên cùng Phượng Cẩm Thạch lại là thanh mai trúc mã với nhau. Hai nàng là đặc công nổi tiếng trong thế giới ngầm và tinh thông đủ cầm kì, thi họa, võ, nấu ăn cùng giải độc...

Đoạn trích:

Một hôm 2 nàng đang đi chơi vì hai nàng được nhà nước cho nghỉ phép 2 ngày... lúc đi chơi đã đến 1 bãi biển, lúc hai nàng ra bãi biển hoang vắng yên tĩnh bỗng 1 lỗ đen xuất hiện hút hai nàng xuống biển... xuyên qua rồi!

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngộ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 1: Xuyên không

Hôm nay trời nắng đẹp hai nàng đang đi dạo trên đường bằng một chiếc xe hơi sang trọng, đi đến một bờ biển yên tĩnh hôm nay nhà nước đã cho hai nàng xin nghỉ phép 2 ngày trong suốt thời gian vắng vẻ của hai nàng vừa qua.

Một người mặc bộ váy hồng trắng xen lẫn chính là Trần Vương Nhiên, còn người kia mặc bộ váy xanh nhạt là Tô Cẩm Thanh. Hai nàng đang đi dạo trên bờ biển, đột nhiên có 1 cái hố đen xuất hiện hút hai nàng xuống biển, ở dưới nước hai nàng dù biết bơi nhưng không thể nào bơi lên nổi, cơ thể nặng trĩu.

Sau một hồi hai nàng dần dần mất ý thức, hai cơ thể chìm xuống đáy biển sâu thẳm. Cơ thể rất mệt mỏi, có một số tiếng ồn ào của ai đó vừa khóc vừa gọi họ dậy.

+ Nhiên vương phi người tỉnh lại đi, huhu... - Nha hoàn gọi Nhiên tên là Hoan Nhi.

+ Thanh vương phi người mau tỉnh dậy đi, huhu... - Nha hoàn gọi Thanh tên Hoan Diệp.

Cuối cùng không chịu được tiếng ồn nữa hai nàng đành mở mắt ra nhìn xung quanh đều là đồ cổ, rồi nhìn mấy người kia cũng mặc y phục cổ đại, hai nàng quay sang nhìn nhau rồi nhận ra nhau vì khuôn mặt của 2 nàng ở hiện đại hay cổ đại đều giống nhau còn đẹp hơn trước rất giống mỹ nhân xưa.

Hai nàng nhìn nhau một lúc trong đầu cùng chung một suy nghĩ "Oh My God" bọn mình xuyên qua rồi. Hai nàng lúc rảnh rỗi cũng từng đọc tiểu thuyết xuyên không nhưng không nghĩ mình cũng được như vậy biết vậy không đọc cho rồi, trong trường hợp này tốt nhất nên giả vờ mất trí nhớ.

+ Các người là ai, đây là ở đâu? - Hai nàng đồng thanh hỏi với vẻ mặt đầy sự vô tội.

+ Người không nhớ sao, người đừng dọa em huhu... - Hai nàng nha hoàn đồng thanh với bộ mặt đầy nước mắt.

+ Các người đừng khóc nữa, bọn ta không nhớ thật mà, mau trả lời câu hỏi của bọn ta - Nhiên nhíu mày nói.

Hai nha hoàn lau hết nước mắt ở trên mặt và bắt đầu trả lời:

+ Vâng, người là đại công chúa của Phượng quốc tên là Phượng Vương Nhiên 19 tuổi được gả cho nhị vương của Hiền quốc tên là Hiền Dạ Tước 20 tuổi, còn em là nha hoàn thân cận của người Hoan Nhi 16 tuổi - Hoan Nhi đáp.

+ Còn người tên là Phượng Cẩm Thanh 17 tuổi là nhị công chúa của Phượng quốc được gả cho tam vương gia Hiền quốc tên là Hiền Đế Bạch 18 tuổi, còn em là nha hoàn thân cận của người Hoan Diệp 14 tuổi - Hoan Diệp cũng nhanh chóng trả lời.

Rồi hai nàng nhìn nhau nói nhỏ:

+ Tên của chúng ta không đổi chỉ đổi họ thôi còn là chị em nữa - Nhiên nói nhỏ với Thanh.

+ Ừm... nhưng sao chúng ta được gả tới đây - Thanh thắc mắc hỏi □.

+ Chắc là hôn nhân chính trị hoặc cầu hôn giảm hoà giữa 2 nước - Nhiên suy nghĩ đáp.

+ Có lẽ là vậy! - Thanh đồng tình rồi quay sang hỏi nha hoàn.

+ Nhưng sao chúng ta lại nằm cùng giường? - Thanh hỏi không phải ở cổ đại mỗi người một giường sao hay ở đây... nghèo quá, nhìn không đến nỗi mà.

+ Hai người cùng được gả đến đây mà hai vị vương gia kia chưa từng nhìn qua mà cũng không ở cùng phòng với hai người - Hoan Nhi giọng hơi buồn đáp.

+ Hai người sợ ở một mình buồn nên sang 1 phòng chung để ở. Hôm nay lúc hai người đang đi dạo quanh hồ bị té xuống nước, bọn em mãi mới cứu được hai người lên thì hai người đã bất tỉnh nên để hai người nằm cùng luôn một chỗ lúc tỉnh dậy không cần tìm nhau - Hoan Diệp nói tiếp trả lời.

Sau một hồi nói chuyện hai nàng còn biết thêm mình còn có một người đệ đệ ở Phụng quốc nữa chính là Phụng Lưu 14 tuổi. Rồi hai nàng cho tất cả lui xuống để hai nàng nghỉ ngơi, thật sự hai nàng rất là mệt mỏi.

+ Tớ mệt lắm rồi, ngủ cái đã rồi ngủ dậy tính sau - Nhiên mệt mỏi nói.

+ Tớ cũng vậy... ngủ thôi - Thanh đáp.

Thế là hai nàng của chúng ta đã đi tìm chu công đánh cờ □.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngộ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 2: Tiếp (1)

Lúc hai nàng tỉnh dậy cũng là sáng hôm sau, hai nàng ra ngoài sân đứng giữa sân vườn vai. Bây giờ hai nàng mới nhớ lại là hai tên vương gia kia rất lạnh lùng lại không thích nữ nhân thảo nào... Hai tên này rất thân thiết nên họ cùng sống cùng một nơi nên phủ rộng gấp đôi.

Nhà này có tất cả là ba anh em, anh cả làm hoàng thượng còn hai tên này làm vương gia là những cánh tay đắc lực của hoàng thượng, hai tên này hay ta chiến trường nên ở cùng một chỗ cho dễ bàn việc.

+ Mày ê mày không biết tình cảnh thế này nên chơi làm sao? - Nhiên kéo Thanh lại gần mình hỏi.

+ Đã đến đây rồi, tất nhiên phải hưởng thụ họ chơi trò gì mình chơi trò đó - Nhiên đắc ý đáp.

+ Nhưng trước khi chơi với họ phải ăn cái đã, tau đói bụng lắm rồi - Nhiên xoa bụng đáp.

+ Tau cũng vậy, đi tìm cái nhà bếp cái đã - Thanh đồng tình đáp.

Hai nàng đi tìm mãi không thấy cái nhà bếp ở phương trời nào, đi quanh phủ ai cũng nhìn hai nàng vị hai nàng đang mặc quần áo ngủ với lại hai nàng vừa mới vào phủ nên cũng chưa biết hai nàng là vương phi. Ông quản gia của phủ đi đến thấy hai nàng cứ ngẩn ngơ như đang tìm cái gì đó, đi đến hỏi.

+ Hai nha đầu này, sao ăn mặc thế này không lo xuống bếp nấu cơm còn chạy đi chơi - Quản gia nhân từ nói.

+ Xin lỗi chúng tôi vừa mới đến, làm phiền ông dẫn chúng tôi tới phòng bếp - Thanh vui vẻ đáp có vài phần tình nghịch.

+ Vậy hai người các người đi theo ta - Nói xong dẫn hai nàng đi.

Sau đi một đoạn đường dài nửa cuối cùng cũng đến phòng bếp, hai nàng nghĩ " sao mà cái nhà này rộng vậy, cảm giác đi mãi mà không hết một chút mất! ". Hai nàng vào phòng bắt đầu nấu. Ai cũng nhìn hai nàng vì cách nấu rất lạ mắt (HanhLuin: vì mình là người hiện đại mà □).

Một lúc sau đột nhiên có vài tiếng bước chân chạy tới không ai khác chính là Hoan Nhi cùng Hoan Diệp.

+ Thanh vương phi, Nhiên vương phi thì ra hai người ở đây! - Hoan Nhi thở một hơi xong rồi nói.

+ Hai người làm bọn em tìm mãi - Hoan Diệp nói tiếp.

Mọi người đều quỳ xuống, ông quản gia lên tiếng:

+ Nô tài không biết hai vị là vương phi còn nhận định là nô tỳ của phòng bếp, xin hai vị vương phi trách tội - Ông quản gia ấy này nói.

+ Mọi người đều sợ hai nàng trách tội hoặc đuổi ra khỏi phủ, nhưng không phải như vậy.

+ Mọi người đứng lên đi, là bọn ta tự nhận mình là nha hoàn nên mọi người mới bị nhầm lẫn - Nhiên nói rồi đỡ mọi người đứng dậy.

+ Đúng vậy, mọi người đứng lên đi cứ quỳ như vật sẽ làm bọn ta tổn thọ mất - Thanh vui nói rồi đỡ mọi người dậy.

Tất cả mọi người đều đứng lên thấy nhẹ nhõm trong lòng. Hai vương phi này rất tốt, lại hiền hậu họ vui khi mình có hai vị chủ tử như vậy.

+ Mọi người đến đây thưởng thức đồ ăn của bọn ta nấu đi - Nhiên nhanh chóng gọi họ đến thưởng thức.

+ Thừa vương phi đây là món gì, chúng tôi chưa từng thấy cách nấu như vậy - Ông quản gia thẳng mồm hỏi.

+ Đây là sườn xào chua ngọt, còn đây là gà chiên bột khoai, còn đây là thịt kho - Thanh vui vẻ giới thiệu món.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 3: Tiếp (2)

+ Hoan Nhi, Hoan Diệp lấy một ít đến phòng bọn ta, số còn lại để cho mọi người thưởng thức - Thanh vui vẻ nói.

+ Vâng - Hoan Nhi và Hoan Diệp đồng thanh đáp.

Khi Hoan Nhi và Hoan Diệp lấy đi một ít rồi số còn lại để mọi người ở phòng bếp ăn thử, mọi người đều khen ngon, mới lạ khiến hai nàng rất vui. Đột nhiên có vài bước chân đi tới, lúc này có đi qua phòng bếp nghe thấy tiếng của nhiều người đang bàn tán gì đó rất sôi nổi, có hai nam nhân bước vào không ai khác chính là Dạ Tước và Đế Bạch.

+ Có chuyện gì ồn ào vậy? - Một chàng trai mặc bộ y phục màu xanh nhạt có mái tóc vàng kim là Dạ Tước.

+ Các người không có việc để làm sao? - Còn người nam nhân kia mặc y phục màu nâu nhạt với mái tóc tím là Đế Bạch.

Vì Hoan Nhi và Hoan Diệp đã kể cho hai nàng nghe nên cũng biết đôi chút. Mọi người thấy hai chàng đều quỳ xuống miệng ho to.

+ Xin vương gia tha tội - Mọi người đồng thanh.

Tất nhiên còn hai nàng cứ đứng như vậy vì từ nhỏ đến lớn hai nàng chưa bao giờ phải quỳ dưới chân bất cứ ai, mắc mớ sao phải quỳ trước hai tên này... thật nực cười. Hai chàng thấy vậy liền nhíu mày, đôi mắt của các nàng thật sắc bén.

Mấy nô tài, nô tỳ đang quỳ đều toát mồ hôi hột, vì cách hành xử như vậy của hai nàng, vương gia của bọn họ rất vô tình, bọn họ đều cầu nguyện cho hai vị vương phi này bình an vô sự.

+ Các người đứng lên và đi ra ngoài cho ta - Dạ Tước lạnh lùng nói.

Các hạ nhân đều đứng lên đi ra khỏi phòng bếp hai nàng cũng tranh thủ chuồn theo, chưa kịp bước ra đến cửa, có một giọng nói làm cho người ta có cảm giác muốn đóng băng cất lên.

+ Còn hai nàng ở lại - Đế Bạch nói, dùng ánh mắt lạnh lùng nhìn hai nàng.

+ Có chuyện gì sao? - Nhiên quay lại hỏi, ánh mắt cảnh giác chuẩn bị tinh thần lôi tay Thanh để chạy đề phòng hai tên này muốn giết chết hai nàng.

+ Hai nàng là vương phi lại còn là công chúa của đất nước, xin hỏi xuống phòng bếp này có chuyện gì? - Dạ Tước nghi ngờ hỏi.

+ À... thì là để nấu ăn - Thanh gãi đầu đáp.

+ Nấu ăn sao - Đế Bạch ngạc nhiên hỏi.

Vì sao hai nàng công chúa của một nước lại biết nấu ăn, thường không phải có kẻ hầu người hạ sao.

+ Hai người không tin chứ gì? Vậy ta lấy cho các người ăn thử - Nhiên bực bội nói.

Nói xong hai nàng lấy bát đĩa mức một ít những món lúc này các nàng nấu còn dư đưa cho hai tên vương gia kia ăn thử, hai chàng cầm lấy đang định ăn

thì đột nhiên có một đám người hắc y nhân xông vào sân.

+ Theo các nàng họ đến giết bọn ta hay hai nàng - Dạ Tước hỏi rồi cười với hai nàng.

+ Tất nhiên là các người rồi! - Nhiên đáp rồi cười □.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4: Tiếp (3)

+ Các người chuẩn bị tinh thần đi gặp Diêm Vương đi là vừa - Một tên Thủ lĩnh đứng đầu trong đám hắc y nhân đó đặc ý nói.

+ Không biết ai phải nói câu này đâu - Giọng nói đầy sự khinh bỉ và khiêu khích của Dạ Tước.

+ Lên cho ta, nếu lấy được đầu của hai tên kia, chúng ta mỗi người sẽ được 500 lượng bạc đó - Tên thủ lĩnh ra lệnh.

Tất cả đều xông lên đánh nhau, lúc đầu hai tên vương gia kia không cảm kiếm nên đẩy nhanh tốc độ, một phát đánh gãy cổ của hai tên rồi cướp lấy kiếm, những tiếng kiếm va chạm vào nhau "keng keng...".

Còn hai nàng thì đứng xem như đang được xem đấu kiếm miễn phí vậy, rồi thì thào to nhỏ với nhau.

+ Mày ê, hai thằng cha vương gia này được một người nào đó thuê giết với giá cao thật - Nhiên vừa nhìn vừa nói với Thanh.

+ Tất nhiên rồi, người ta là vương gia mà sẽ có rất nhiều kẻ thù muốn giết rồi - Thanh bĩu môi nói.

Nhìn thấy bọn họ cứ đánh mãi mà chưa kết thúc, hai nàng thấy chán đang định chuẩn đi thì hai tên hắc y kia kia chú ý đến lao tới chỗ của hai nàng, đang định bắt hai nàng để uy hiếp hai tên kia mà nào đâu có dễ như vậy.

Thì trong vòng tích tắc mấy giây thì động mạch cổ của hai tên hắc y nhân kia đã bị cắt, tất nhiên là vậy rồi hai nàng đã phải chịu rất nhiều rèn luyện khổ cực và được rất nhiều kinh nghiệm trong những lần làm nhiệm vụ nữa, có sao chỉ có hai tên này mà dám bắt bọn nàng.

Cùng lúc đó hai tên vương gia kia cũng giải quyết xong đám sâu bọ kia, đứng đó có chút bất ngờ nhìn hai nàng không biết có nên tin vào mắt mình không, hai nàng công chúa mệnh danh là thực nữ, đoan trang của Phụng quốc mà cũng biết giết người một cách nhanh gọn.

Sau đó hai tên vương gia tìm được thứ gì đó trên người đám thích khách kia, hình như là lệnh bài thì phải rồi cắt vào người, Dạ Tước và Đế Bạch đứng lên đi đến chỗ của hai nàng hỏi.

+ Hai nàng biết võ sao? - Hai tên vương gia kia nhíu mày đồng thanh hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 5: Nên thay đổi cách nhìn về hai nàng

+ Đúng vậy, sao nào chẳng lẽ mỗi mình nam nhân các người được học võ, còn nữ nhân bọn ta thì không được học sao, thật nực cười - Thanh tức giận nói giám coi thường nữ nhân bọn nàng.

+ Hay các người nghĩ ngờ bọn ta là gian tế nhưng thật may là không phải, các người tìm nhầm người rồi - Nhiên bức xúc nói tiếp.

+ Bọn ta đã nói hai nàng là gian tế sao, chưa đánh mà đã khai - Đế Bạch cười □ nói.

+ Người... - Thanh tức giận chỉ vào mặt Đế Bạch nói.

+ Người cái gì mà người, hai nàng lui xuống nghỉ ngơi trước đi - Dạ Tước nhíu mày nói.

Sau khi hai nàng trở về phòng với khuôn mặt đầy tức giận như lửa đốt (tác giả: khóic nghĩ ngủt trên đầu hết rồi kia hai cô nương để mình đập luôn phần lửa cho - Rào rào... tiếng nước đổ xuống hai người các nàng làm lửa cũng tắt.

Nhiên: TÁC GIẢ... - Nói nhấn mạnh hai chữ.

Tác giả: Dạ, có em - Thân nhiên đáp

Thanh: Hôm nay bà chết với tôi... - Vừa dứt lời xong đã thấy tác giả vút dép bỏ chạy).

Đến buổi tối nàng lên lên lút lút xuống phòng bếp bỏ thuốc xổ vào đồ ăn của hai tên vương gia kia rồi nói.

+ Các người dám coi thường bọn ta... - Nhiên cười thật tươi rồi nói.

+ Ta cho các người đêm nay không cần phải bước ra khỏi nhà xí... - Thanh đắc ý nói.

+ Ha ha ha... - Hai nàng cười đồng thanh.

Có hai nam nhân ở trên nóc nhà thấy hết mọi việc nên quay về bẩm báo.

Thư phòng đọc sách...

+ Ca, thích khách sáng nay là người của ai vậy, còn có lệnh bài... - Đế Bạch thắc mắc hỏi.

+ Là người của Tể Tướng, dạo này ông ta cũng lộng hành quá rồi - Dạ Tước cầm cuốn sách trên tay lạnh lùng nói.

Bỗng có hai người vào bẩm báo.

+ Bẩm vương gia - Hai nam nhân này cung kính cúi đầu nhẹ đồng thanh nói.

+ Hạo, Sinh các người có gì bẩm báo sao - Dạ Tước bỏ quyển sách xuống quay sang hỏi.

+ Vâng, đúng thật thừa vương gia - Sinh đáp.

+ Hai vương phi bỏ thuốc xổ vào phần com tối của hai người - Hạo vừa nói vừa thầm cười trong lòng.

+ Thuốc xổ... ta còn tưởng bỏ thuốc độc - Đế Bạch thân nhiên nói.

+ Chắc muốn trả thù vì lúc sáng làm hai nàng giận, chúng ta đi bắt tội phạm thôi, còn hai người lui xuống chân bị tất cả bằng chứng đi - Dạ Tước cười nhẹ nói.

Sinh và Hạo đồng thanh nói " Vâng " rồi lui xuống trong lòng thầm nghĩ " nhờ có hai vương phi mà cuộc sống của bọn tại hạ không nhàm chán nữa rồi... Haha ".

Còn hai nàng thì đang cười khúc khích rất sảng khoái muốn biết hai tên kia đang như thế nào, đột nhiên thấy hai nam nhân bước vào không ai khác chính là hai chàng. Làm hai nàng giật cả mình dừng luôn cả cười.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 6: Tiếp (5)

+ Hai nàng có chuyện gì vui sao, kể cho bốn vương nghe với - Một nói giọng đầy sát khí của Dạ Tước.

+ Làm giật hết cả mình, vào mà không có tiếng động cũng không gõ cửa các người là ma sao - Nhiên nhú mày nói rồi nghĩ trong bụng " thuốc ít quá nên không có tác dụng sao, mình bỏ hơn 1 gói mà ".

+ Làm chuyện xấu, bị bắt quả tang nên mới bị giận mình sao - Đế Bạch nói với giọng đầy khiêu khích, cười đắc ý.

+ Xin hỏi hai vị vương gia, bọn ta làm gì đắc tội với hai người sao - Thanh nói xong cười đắc ý rồi nghĩ " có bằng chứng thì đưa ra đây! ".

Dám cãi với bà sao... haha. Còn Nhiên ngồi thành thoi uống trà.

+ Vậy để hai nàng ăn com của bọn ta, người đầu mang lên - Nói xong hai thị vệ Hạo và Sinh mang com để trước mặt hai nàng. Nghĩ " ta muốn xem hai nàng định dờ trò gì đây! ".

Dạ Tước nói xong câu đó đúng lúc ngum trà trong mâm Nhiên " Phụt " ra.

+ Lần này chết rồi mày ơi, có nên dùng tuyết chiều không - Thanh ghé sát vào tai Nhiên e rè nói.

+ Cứ thuyền đi hướng nào, mình theo hướng đó - Nhiên đáp lại.

Hai nàng bước đến gần hai chàng cầm lấy tay nàng nữu nói, thể hiện một bộ mặt đầy sự đáng yêu.

+ Vương gia... thần thiếp biết sai rồi! - Nhiên cầm tay của Dạ Tước lung lay nàng nữu nói.

+ Tha cho thần thiếp đi! - Thang cầm tay của Đế Bạch bữu môi nói.

Đây là người nữ nhân thứ hai dám cầm lấy tay của hai chàng, người đầu tiên tất nhiên là mẫu hậu rồi giờ là Thái Hậu đó. Nhưng hai chàng cùng chung ý nghĩ " trên người nữ nhân này không có mùi phấn son, lại có mùi thơm nhẹ của hoa... nhưng không biết là hoa gì lại rất đặc biệt, tay của nàng thật sự rất mềm...

Với những suy nghĩ đó những suy nghĩ sau lại... " nàng ta thật lắm chiêu, cho đi vào hoàng cung tranh đấu với mấy người quý phi thì nàng ta đứng thứ hai không ai dám đứng thứ nhất " Dạ Tước nghĩ.

Còn Đế Bạch nghĩ " nàng ta lật mặt còn nhanh hơn lật sách " □.

+ Ta sẽ tha cho nàng, nếu nàng còn dám bày mưu để ta biết được hậu quả ta không đảm bảo... - Dạ Tước cười lạnh nói rồi bỏ tay nàng đang cầm tay mình ra.

+ Được - Nhiên cố cười thật tươi " nếu còn lần sau tôi sẽ cho anh thử trò khác " nghĩ trong đầu cười gian xảo.

+ Nàng cũng nhớ lấy - Đế Bạch nói, đây là lần đầu tiên có nữ nhân dám chơi xỏ hắn.

Ừm... - Thanh đáp rồi nghĩ " nhớ cái đầu nhà tổ tiên người ấy, có lần sau ta sẽ cho người không dám gặp mặt tổ tông nữa " cười nhẹ trên môi.

Nói xong hai chàng trở về, còn hai nàng đang tính mưu trả thù vào tối nay.

Trên đường về phòng của hai chàng...

+ Ca, có lẽ nên đổi cách nhìn về hai nàng ta với những nữ nhân khác - Đế Bạch nói.

+ Dạ Tước gật đầu cười tỏ vẻ thú vị, rồi mỗi người về phòng người đó.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngộm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 7: (Tiếp 6)

Đêm canh ba...

Có hai người hắc y nhân không ai khác chính là hai nàng.

+ Hôm nay phải cho họ biết tay... - Nhiên vừa nói vừa cầm một cây bút. (tác giả: định làm gì vậy?. Nhiên: về... haha. Tác giả: nham hiểm!!).

Nói xong Nhiên đến phòng Dạ Tước, còn Nhiên đến phòng Đế Bạch, mà hai phòng của bọn không xa lắm chỉ cách nhau có mấy gian phòng. Các nàng bò đến phòng của hai chàng rất lặng lẽ, phải như đi đánh giấc ở thời hiện đại.

Các nàng bò xuống đất tránh bóng của mình xuất hiện trên cửa rồi đục một lỗ bỏ thuốc mê vào. Hai chàng biết là hai nàng đến nhưng vẫn để yên xem hai nàng định dờ trò gì?

Khi hai nàng hoàn thành tiết mục của mình xong liền chuẩn về phòng. Hai chàng thức dậy kêu thị vệ mang nước vào rửa mặt, chỉ có một chút thuốc mê không có tác dụng gì. Hai chàng nghĩ " ta sẽ tính sổ với nàng ".

Sáng hôm sau...

+ Hai vương phi đâu? - Dạ Tước lạnh lùng hỏi hai nha hoàn của hai nàng.

+ Bẩm vương gia, hai vương phi vẫn còn ngủ ạ! - Hoan Nhi giọng run run đáp.

+ Để nô tỳ đi gọi hai vương phi dậy - Hoan Diệp nói tiếp.

+ Không cần, ta sẽ tự gọi các nàng dậy, các người lui xuống đi - Đế Bạch tức giận nói.

+ Vâng... - Hai nha hoàn đồng thanh đáp, sợ chủ tử của họ gặp chuyện không may.

Nói xong hai nha hoàn lui xuống, hai chàng bước vào phòng của hai nàng. Đi đến giường của hai nàng, Đế Bạch giật chân một phát làm Thanh rơi xuống đất, còn Nhiên co người lại vì đang ấm mà bây giờ thấy lạnh.

+ Đứa nào giật chân của bà... đau quá đi. Thanh vừa quát vừa xoa hông đứng dậy, mắt vẫn nhắm.

+ Là ta - Đế Bạch quát to khiến Thanh giật mình mở mắt ra thấy hai bản mặt đầu trâu mặt ngựa tới chắc không có chuyện gì tốt.

+ Nhiên... dậy mau địch tới trả thù rồi kìa - Thanh đến giường gọi Nhiên.

Nói xong hai nàng nhanh chóng đứng trước mặt hai chàng.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 8: Tiếp (7)

+ Vương gia sao lại đến đây, có việc gì sao? - Nhiên cười nhẹ nói.

+ Ta không được đến đây sao, ta đến đây để hỏi tội nàng! - Dạ Tước cười lạnh nói.

+ Xin hỏi hai vương gia đến đây để hỏi tội gì? - Thanh thắc mắc hỏi rồi nghĩ "không lẽ hôm qua bị phát hiện... mà không đúng hôm qua đâu có gì bất thường".

+ Còn dám hỏi, hôm qua hai nàng lên vào phòng bọn ta rồi về lên mặt bọn ta, dùng thuốc mê đó mà có tác dụng sao - Đế Bạch tức giận nói.

+ Xin hỏi vương gia có bằng chứng gì không? - Nhiên bình tĩnh đáp.

+ Bằng chứng, người đâu mang lên - Hạo và Sinh một người mang khay đựng một cây bút, ống thổi thuốc mê và vỏ thuốc còn một người thì mang khay đựng hai bộ y phục đen của nữ nhi chính là bộ hôm qua hai nàng mặc sao lại ở đây.

Điều này khiến cho hai nàng hơi lo lắng đây là lần đầu tiên đi đánh kẻ địch mà quên không tiêu hủy chứng cứ mà còn có cảm giác thất bại thê thảm.

+ Chỉ có một cây bút, một cái ống, vỏ thuốc và hai bộ y phục sao có thể coi là bằng chứng là chúng ta làm - Nhiên lấy lại bình tĩnh đáp.

+ Hôm qua những điều hai nàng làm thị vệ của bốn vương đều nhìn thấy hết - Dạ Tước đắc ý đáp.

"Thì ra hôm qua bọn họ đã biết mà vẫn làm như không có chuyện gì rồi hôm nay lại đến tính sổ với bọn ta. Đáng ghét" suy nghĩ của hai nàng.

+ Vậy hai nàng muốn chịu phạt thế nào? - Đế Bạch bước đến gần hai nàng hỏi.

+ Thích phạt thế nào thì tùy! - Thanh quay mặt ra chỗ khác nói.

+ Vậy hai nàng ra ngoài sân quỳ hết sáu nén hương mới được đứng lên, nếu dám không nghe theo mà còn gian lận thì quỳ đến tối - Dạ Tước thần nhiên nói, thế này là quá nhẹ cho hai nàng rồi.

+ Quỳ thì quỳ, ai sợ ai chứ! - Nhiên hần giọng đáp.

Nói xong hai nàng với bộ áo ngủ không quá mỏng ra giữa sân quỳ xuống hướng mặt vào cửa rồi có người mang hương ra trước mặt hai nàng, may mà trời cũng chưa có nắng mà có chút lạnh vì thời tiết đang là mùa thu. Các nô tỳ, nô tài cũng thở nhẹ nhõm vì đây là hình phạt nhẹ nhất của hai vương gia của họ lần sử dụng đầu tiên. Sau đó hai chàng cũng rời đi.

Sáng ra hai nàng chưa ăn gì hết mà bây giờ còn phải quỳ nên thật sự rất đói, nhưng hai nàng thấy cũng không oan cho lắm vì có đủ tang chứng vật chứng mà còn có nhân chứng nữa chứ thật mất mặt.

Quỳ đến nén hương thứ tư cũng đã là giữa trưa nên trời nắng chiếu soi xuống hai nàng, chân hai nàng cũng không còn cảm giác, mặt cũng lấm tấm mồ hôi

mà còn đỏ lên và bụng đói còn cái làm mọi người trong phủ rất lo lắng cho hai vương phi không biết trụ được đến khi nào.

+ Đúng là hai thân thể này quá yếu sau phải rèn luyện lại rồi, chúng ta sẽ thử luyện với kiếm nhé! - Thanh một nhọc nói.

+ Ừm... nhất định phải rèn luyện lại - Nhiên đồng tình đáp.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 9: Tiếp (8)

Đến que hương thứ sáu cộng trời nắng với từng đợt gió thu thổi qua, thân này lại quá yếu khiến hai nàng rất là mệt, đầu đầu choáng váng (HanhLuin: huhu... khổ thân hai tỷ ấy quá).

Đột nhiên một âm thanh lạnh lùng của nam nhân nào đó vang lên khiến đám nô tỳ, nô tài cùng với Hoan Nhi và Hoan Diệp đang lo lắng cho hai nàng đều giật mình, chính là hai vương gia.

+ Các nàng đứng lên đi, các người cũng đến đỡ hai vương phi đứng dậy - Bê Bạch nhìn thấy như vậy có chút đầu lòng lên tiếng.

Các cung nữ đến đỡ hai nàng dậy, nhưng hai nàng cảm thấy có người nào đó đang thể hiện một chút thương hại không cần thiết ở đây trong lòng vô cùng khó chịu lên tiếng nói.

+ Bỏ ta ra - Hai nàng đồng thanh dù giọng nói hơi nhỏ nhưng cũng cho người khác nghe cũng phải sợ khiến đám nha hoàn cũng bỏ tay các nàng ra.

+ Nếu bọn ta đã chịu phạt thì chắc chắn sẽ chịu đến cùng - Nhiên một nhọc nói nhưng cũng đủ cho người khác nghe.

Hình phạt này cũng chẳng ăn thua gì nhưng đối với thân thể này là cực hình nhưng đối với hai nàng cũng chỉ coi là hình phạt quá sức bình thường thôi.

Trong lúc huấn luyện còn tàn khốc hơn như vậy, đã bị phạt còn lâu mới được tha cứ coi như đây là tép riu thôi.

+ Thật cứng đầu, các nàng quậy như vậy còn chưa đủ à - Dạ Tước tức giận nói.

Hai chàng với hai nàng giằng co mãi một hồi nhưng hai nàng vẫn không chịu đứng dậy, cũng đã cháy hơn nửa que hương thứ sáu rồi. Thế là hai chàng cho tất cả mọi người lui rồi bước đến chỗ của hai nàng.

Dạ Tước nắm lấy cổ tay nhỏ nhắn của Nhiên còn Đế Bạch cầm cả cánh tay mềm mại của Thanh xiết chặt khiến hai nàng rất đau.

+ Đau... bỏ tay ta ra - Hai nàng đồng thanh nói, rồi lấy bàn tay còn lại đánh hai chàng nhưng cũng vô ích vì lực đánh của hai nàng rất yếu.

Hai chàng dùng sức kéo hai nàng dậy tí nữa làm hai nàng ngã xuống đất vì quỳ rất lâu nên hai chân mềm nhũn đứng không vững may mà hai chàng đỡ kịp. Lúc bế các nàng về phòng riêng của hai chàng thì Nhiên và Thanh đã ngất.

Đám nô tỳ rất ngạc nhiên khi hai vương gia bế hai vương phi về phòng nhưng không phải phòng các vương phi thường ở mà là phòng riêng của các vương gia.

+ Người đâu, truyền thái y đến - Hai chàng đồng thanh dù họ ở phòng khác nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 10: Động lòng với nàng

Khi bắt mạch xong cho hai nàng, hai thái y cùng hai vương gia theo ra ngoài phòng chính bẩm báo.

+ Nàng ấy sao rồi - Hai chàng đồng thanh những vẻ mặt vẫn lạnh lùng không có một chút lo lắng.

+ Bẩm vương gia, vương phi vì cơ thể suy yếu cộng vì đói và đứng ngoài nắng lâu nên bị ngất, nhưng vương phi mãi chưa tỉnh lại, còn bị sốt cao - Thái y bắt mạch cho Nhiên giọng run run nói.

+ Bẩm vương gia Thanh vương phi cũng vậy - Thái y nói là đại ý tình hình của Nhiên và Thanh giống nhau.

Trong lòng 2 vị Thái y thầm nghĩ " vương phi của tôi ơi, người có mệnh hệ gì đừng có lời chúng lão nô theo... ".

+ Chúng thần sẽ kê một số đơn thuốc cho vương phi - Hai thái y đồng thanh.

+ Được rồi, các người lui xuống đi - Dạ Tước lạnh lùng nói.

Khi mọi người lui xuống hết hai chàng quay về phòng mình chăm sóc cho ai nàg còn liên tục thay khăn ướt đắp trên trán nàg. Đến lúc nửa đêm hai chàng đang phê tẩu chương tại phòng mình lại vừa chăm sóc cho hai nàg rất cẩn thận.

+ Khó chịu quá... - Nhiên lên tiếng hơi nhỏ nhưng cũng cho những người học võ công nghe thấy, Dạ Tước liền đi lại bên cạnh nàg.

+ Ngoan... - Dạ Tước xoa đầu nàg nói.

Nhiên cảm giác có một bàn tay của ai đó chạm vào đầu mình nhưng mang lại một cảm giác rất an toàn rồi ngủ thiết đi. Còn về Thanh thì..

+ Nóng quá... ta khát nước... cho ta nước - Thanh khó chịu nói.

Đế Bạch lấy nước rồi đến giường đỡ nàg dậy uống nước xong, nàg ngủ không biết trời đất là gì nữa.

Mấy ngày hôm sau hai nàg đã khỏe lại thì chạy tung tung khắp phủ nào loạn một trận. Chạy đến khu vườn Nhiên thấy một cây xoài liền leo lên vật, còn Thanh nhìn thấy cây khế gần đó thì cũng leo lên vật khế làm đám nô tì trong phủ tái mét cả mặt.

+ Nhiên vương phi, người mau xuống đi đừng trèo lên nữa - Hoan Nhi lo lắng nói.

+ Đúng vậy, Thanh vương phi người cũng xuống đi nguy hiểm lắm - Hoan Diệp ra sức khuyên.

Còn đám nô tì ở dưới cũng đồng thanh " hai vương phi của tôi ơi, hai người mau xuống đi lỡ hai người có mệnh hệ gì thì khổ chúng nô tì ".

+ Không sao đâu, các người không cần lo lắng, có gì cứ nói bọn ta làm là được rồi - Nhiên vừa nói vừa cười thật tươi Thanh cũng vậy.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Tiếp (10)

Tại phòng hai vương gia

+ Vương gia, hai vương phi đang trèo cây ở ngoài vườn - Hạo thần nhiên nói rồi phì cười, còn Sinh vẫn bình tĩnh.

+ Các nàg vừa khỏi bệnh xong lại dám đi nghịch phá - Đế Bạch đập tay xuống bàn nói.

+ Chúng ta đi đến đó xem thử, các nàg định diễn kịch gì cho chúng ta xem - Dạ Tước nhếch mép đáp.

Nói xong cả bốn người họ ra ngoài vườn thấy hai nàg đang ngồi trên cây, một người thì hái xoàn còn người thì vật khế khiến hai chàng mặt đen lại vì tức giận có nữ nhân nào mà lại đi trèo cây như vậy không (HanhLuin: có!. Dạ Tước và Đế Bạch: ai?. HanhLuin: thì hai tỷ ấy chứ ai... haha) đám nô tỳ nhìn thấy hai vương gia lập tức quỳ xuống đất mặt đầy mồ hôi tất cả đều thầm nghĩ " Thảm Rồi!!! ".

+ Tham kiến hai vương gia - Đám nô tỳ đồng thanh nói giọng đầy sự lo sợ.

+ Các người lui xuống đi - Dạ Tước nói.

Hai chàng bước đến gần hai cái cây mà Thanh và Nhiên đang ngồi, hai cái cây rất gần nhau.

+ Hai vương phi quậy đủ chưa, nếu đủ rồi trèo xuống ngay cho bốn vương - Đế Bạch hần giọng nói nhưng vẫn có chút kiềm chế.

+ không xuống, người làm gì ta, bắt ta quỳ sao? - Thanh vừa nói vừa lè lưỡi trêu tức Đế Bạch.

+ Hai nàg cầm tinh con khỉ sao, xuống đây cho bốn vương - Dạ Tước giận nói lớn.

+ Khi cái đầu người ý, xuống thì xuống, ai sợ ai chứ, tránh ra cho tôi xuống - Nhiên nói xong hai chàng liền tránh xa để nàg trèo xuống.

Nhưng Thanh vẫn chưa trèo xuống vì lí do rất đơn giản trèo thì được nhưng... xuống thì phải có người đỡ, khi làm nhiệm vụ có liên quan đến trèo đều là Nhiên làm còn Thanh đứng dưới hoặc là cả hai trèo xong muốn xuống thì Thanh phải có người đỡ hoặc tìm cách khác. Thấy vậy Nhiên đi đến gần cái cây của Thanh đang đứng.

+ Bà xuống đi, tôi đỡ cho - Nhiên vừa nói vừa vẫy tay kêu Thanh xuống.

+ Tôi sợ bà đỡ lắm, lần nào bà đỡ tôi đều bị hôn đất mẹ - Thanh đáp mặt đầy nghi ngờ.

+ Xuống đi lần này chắc chắn là đỡ được mà - Nhiên nói mặt đầy sự bất đắc dĩ.

Thanh trèo xuống không may trượt chân xoay người một cái, Nhiên chạy ra đỡ thì hai trán cộng vào nhau Nhiên và Thanh la lên "A" một tiếng rất là to.

+ Bà rơi xuống kiểu gì vậy - Nhiên ôm trán mình nhăn mặt nói.

+ Còn bà đỡ kiểu gì vậy? - Thanh cũng ôm trán than.

+ Đau quá đi... - Hai nàng đồng thanh.

Hai chàng thấy vậy hơi lo lắng tưởng hai nàng diễn kịch nhưng không phải như vậy liền chạy ra đỡ hai nàng dậy.

+ Có sao không, bỏ tay ra cho bốn vương xem nào - Hai chàng đồng thanh hỏi.

Hai nàng bỏ tay ra, cả trán đều sưng húp lên mắt thì đỏ ửng lên rung rung nước mắt.

+ Ai bảo nàng nghịch, còn oan ức lắm sao - Tước và Bạch đồng thanh với khuôn mặt đầy tức giận.

+ Được rồi, ta đưa nàng về bôi thuốc, đệ cũng đưa vương phi của mình về bôi thuốc đi - Thấy khuôn mặt của Nhiên sắp khóc tới nơi nên Dạ Tước cũng kìm con tức giận xuống.

Hai chàng đưa hai nàng về phòng bôi thuốc.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 12: Tiếp (11)

Phòng của Dạ Tước

+ Á... đau quá... nguoi nhẹ tay một chút đi, đau chết ta mất - Nhiên cau mày nói (HanhLuin: kêu như vậy người ta sẽ hiểu lắm lắm đấy!).

+ Ngồi yên, ta sẽ nhẹ tay thêm một chút - Dạ Tước bôi thuốc vừa thôi cho Nhiên để bớt đau.

+ Nhẹ tay cái đầu nguoi... như thế mà là tay sao, đúng là không biết thương hoa tiếc ngọc ta cảm thấy hối hận khi cưới... - Nhiên chưa kịp nói xong đã bị Dạ Tước bịt miệng bằng một nụ hôn. Nhiên cố đẩy Dạ Tước ra nhưng không có hiệu quả. Hôn đến khi cảm nhận được hơi thở của Nhiên dần thì mới Luyến tiếc buông ra.

+ Nguoi... nguoi dám cướp nụ hôn đầu của ta - Nhiên vừa thở vừa chỉ tay vào mặt Dạ Tước.

+ Nàng còn dám nói hối hận khi cưới ta thì không chỉ dừng ở hôn thôi đâu... - Dạ Tước ghé sát vào tai nàng nói với giọng điệu rất gian tà rồi tiếp tục bôi thuốc cho nàng.

Khi bôi thuốc cho nàng, chàng nhớ lại lúc vừa nãy chạm môi nàng thật mềm mại và ngọt ngào. Rồi cười khiến cho nàng không khỏi rung mình.

Đôi này tình hình là như vậy, còn đôi kia thì...

Phòng của Đế Bạch

+ Huhu... nguoi nhẹ tay một chút đi... nguoi dựa thời cơ ta bị thương mà bắt nạt ta... huhu - Thanh vừa khóc vừa nói. Haiz... nhưng chỉ là diễn kịch mà thôi hai nàng ở trong quân đội mà, bị có ít này thì đáng gì (HanhLuin: hai tỷ nên đi thi diễn viên điện ảnh. Hai tỷ mà đứng hạng nhì chắc không ai dám đứng hạng nhất!).

+ Ta sẽ nhẹ tay, đừng khóc, ngoan... - Đế Bạch vừa bôi thuốc vừa dỗ Thanh (HanhLuin: Bạch ca ca sến quá đi, nổi hết cả da gà rồi này).

+ Sau nàng còn dám trèo cây mà còn bị thương nữa thì đừng trách ta nặng tay - Đế Bạch bôi thuốc cho Thanh xong rồi lên tiếng đe dọa.

Sau mấy hôm hai nàng đã khỏi thì lại bắt đầu nghịch ngợm còn hơn trước khiến cho hai chàng đau nhức hết cả đầu, hận sao lúc đó để họ bị thương nặng thêm tí nữa nhưng không đành lòng. Còn hai nàng bây giờ đang đi tìm quần gia.

+ Quần gia, hai vương gia đâu rồi - Thanh hỏi.

+ Vương gia đang ở thư phòng thừa vương phi - Ông cung kính đáp.

Nói xong hai nàng chạy đi tìm thư phòng mãi một hồi lâu mới tìm thấy. Rồi chạy thẳng vào thư phòng mà không thèm gõ cửa khiến hai chàng tức giận.

+ Hai nàng không biết phép lễ nghĩa sao, lại dám chạy thẳng vào - Đế Bạch đập tay xuống bàn khiến hai nàng đang chạy thẳng vào phải dừng lại kịp.

+ Được rồi, lần sau ta sẽ không tái phạm nữa - Thanh vội vàng nghe lời vì chính sự nên không thể đấu tranh mà phải nhẫn nhịn (HanhLuin: chính sự gì vậy?).

+ Hai nàng đến đây có chuyện gì sao - Dạ Tước hỏi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 13: Tiếp (12)

Hai nàng đi đến gần bàn mà hai chàng ngồi rồi bắt đầu thể hiện sự đáng yêu và cặp mắt sáng long lanh của mình.

+ Tất nhiên rồi, bọn ta muốn ra ngoài phủ đi chơi, có được không - Thanh vui vẻ đáp khi nói đến hai từ " đi chơi ".

+ Không được! - Hai chàng đồng thanh.

+ Tại sao? - Hai nàng đồng thanh (HanhLuin: đúng là trời sinh một cặp... haiz).

+ Ở ngoài rất nguy hiểm - Đế Bạch nói như vậy vì lần trước có đám khách khách đến sợ hai nàng ra ngoài sẽ rất nguy hiểm.

+ Bọn ta sẽ cẩn thận mà, nếu hai người sợ thì có thể phái người đi theo bọn ta mà - Nhiên vui vẻ đáp hai nàng rất muốn ta ngoài phủ đi chơi.

+ Không cần, hai người bọn ta sẽ đi cùng hai nàng mau về thay y phục đi - Dạ Tước nói làm hai nàng không biết có phải nghe nhầm không hai người các người đi với bọn ta. Đang định từ chối thì hai chàng đã đi ra khỏi phòng khách rồi.

Xong hai nàng cũng về thay y phục, hai nàng đều mặc chung một màu trắng vấn tóc đơn giản và một cây trâm bình thường cài trên đầu còn một ít tóc thừa để trước ngực.

Còn hai chàng đều là màu tín nhạt nhìn rất đơn giản nhưng cũng không làm mất đi vẻ đẹp quyến rũ của mình. Rồi bốn người cùng đi bộ ra ngoài chợ tất nhiên là hai chàng chỉ đường rồi.

Lúc đi ra gần đến chợ đều kiến mọi người để ta. Nam nhân thì nhìn hai nàng còn nữ nhân thì thẹn thùng nhìn hai chàng. Hai nàng không hề để ý đến những cặp mắt đó còn hai chàng thì toát khí lạnh nhìn những cặp mắt nam nhân khác đang nhìn hai nàng. (HanhLuin: haiz... bốn người bọn họ được chia làm hai phần một phần sáng và một phần tối). Đi được một lúc hai nàng thấy một bà lão bán kẹo hồ lô.

+ Bà ơi, kẹo hồ lô này bao nhiêu một cây ạ! - Nhiên vui vẻ hỏi.

+ Một cây chỉ có ba van tiền thôi cô nương - Bà lão nhìn hai nàng tươi cười đáp.

+ Vậy chúng cháu mua bốn cây ạ - Thanh nhí nhảnh nói.

Bà lão lấy xuống đưa cho Thanh kẹo hồ lô còn Nhiên đưa tiền may mà trước khi đi hai nàng có cầm một chút tiền, rồi bốn người bọn họ lại đi tiếp bỗng dừng Nhiên hỏi.

+ Hai người có ăn không - Nhiên đưa kẹo hồ lô đèn trước mặt hai chàng hỏi.

+ Không, hai nàng ăn đi - Dạ Tước lạnh lùng đáp.

+ Không thì thôi bọn ta ăn - Thanh nói rồi bắt đầu đi tiếp.

Đi được một đoạn đột nhiên có một đứa trẻ khoảng bảy, tám tuổi quần áo có hơi rách chạy đến chỗ hai nàng hình như có người đuổi theo.

+ Hai vị tỷ tỷ cứu đệ với - Đứa bé đưa bàn tay bé nhỏ nắm lấy y phục của hai nàng.

+ Thằng nhóc kia đứng lại cho ta - Người đàn ông chạy theo hét lên. Thấy người đàn ông đưa bé trốn sau lưng hai nàng. Khiến mọi người đều vây quanh bọn họ nhìn trò vui.

+ Có chuyện vậy, một nam nhân lại đi đuổi bắt một đứa trẻ - Nhiên lạnh lùng nói.

+ Cô nương là nó ăn bánh của ta mà không trả tiền nên mới bắt nó trả tiền thôi - Nam nhân đó nói.

+ Sao đệ đệ ăn của người ta sao không trả tiền - Thanh quay lại đưa đứa trẻ hỏi.

+ Là đệ không có tiền nhưng mà đệ rất là đói - Đứa cúi đầu có vẻ hối lỗi nói.

+ Đứa bé này ăn hết bao nhiêu ta trả cho người - Nhiên hỏi.

+ Thằng nhóc này ăn hết hai mươi van tiền thôi cô nương - Nam nhân đó vui vẻ đáp vì mình không bị mất tiền.

Nói xong Nhiên đưa tiền cho hắn rồi mọi người cũng bắt đầu giải tán.

+ Được rồi ta đưa đệ về nhà có không cha mẹ đệ sẽ lo lắng, mà nhà đệ ở đâu - Thanh ngồi xuống hỏi đứa bé.

+ Đệ không có nhà, cha mẹ của đệ bị người khác giết rồi có mỗi mình đệ trốn thoát đệ đã hứa nhất định sẽ trả thù chi họ nhưng đệ... - Đứa bé cố kìm nước mắt đáp.

+ Vậy đệ có muốn trở nên mạnh mẽ không - Nhiên thấy vẻ mặt kìm nước mắt của đứa bé hình như rất cố trở nên mạnh mẽ.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 14: Tiếp (13)

+ Có! Đệ rất muốn trở nên mạnh mẽ - Cậu bé đó nói với ánh mắt rất cương quyết.

+ Vậy được từ nay đệ chính là đệ đệ của bọn ta, ta sẽ dạy võ công cho đệ, mà tên đệ là gì năm nay bao nhiêu tuổi - Thanh vui vẻ xoa đầu cậu bé đáp.

+ Đệ tên là Thiên Minh năm nay đệ 8 tuổi - Thiên Minh đáp.

Sau một cuộc nói chuyện giữa hai nàng và Thiên Minh xong Thanh và Nhiên dẫn nó đến trước mặt hai chàng.

+ Từ nay Thiên Minh là đệ đệ của bọn ta - Nhiên nghiêm túc nói.

+ Sao lại nhận đứa bé này làm đệ đệ không phải nàng có đệ đệ rồi sao - Dạ Tước không vui đáp.

+ Vì đệ ấy không có người thân với lại đẹp ấy rất đáng yêu, mang đệ ấy về chăm sóc bọn ta sẽ dạy đệ ấy võ công, giải độc chế độc và vài thứ khác để đệ ấy hoàn thành được điều đệ ấy muốn làm - Thanh nói xong nhéo má Thiên Minh.

Trong lòng cậu bé cảm nhận được nguồn hạnh phúc rất ấm áp trong lòng thầm nghĩ " khi đệ trở nên mạnh mẽ sẽ bảo vệ tốt các tỷ và trả thù cho cha mẹ "

+ Các nàng thích làm gì thì làm, về thôi - Đế Bạch lên tiếng.

Sau khi trở về vương phủ hai nàng sai người tắm rửa sạch sẽ cho Thiên Minh và mang cậu đi ăn thì trời cũng tối rồi. Khi thấy Thiên Minh hai nàng liền chạy lại ôm vào lòng, khiến những người nào đó đang nổi cơn ghen trong lòng.

+ Trông đệ thật đáng yêu, tối nay đệ có muốn ngủ chung với bọn tỷ không? - Thanh vui vẻ nói mà Nhiên cũng gật đầu đồng ý.

Vì chuyện này đối với các nàng là rất bình thường là người hiện đại mà ngủ chung với một đứa trẻ thôi đâu có sao. Nhưng cổ đại thì khác, hai chàng lập tức phản đối điều này.

+ Không được! - Hai chàng đồng thanh nói.

+ Tại sao? - Hai nàng cũng đồng thanh hỏi.

+ Nhiên nàng là thê tử của ta thì phải chung phòng với ta - Dạ Tước nói.

+ Đúng vậy, Thanh nàng phải chung phòng với phu quân mình chứ - Đế Bạch đồng tình nói theo.

+ Nhưng trước nay vẫn vậy mà sao lại thay đổi chứ - Thanh tức giận nói.

Không phải thường ngày hai nàng đều ngủ chung với nhau sao lại hôm nay hai nàng bảo sẽ ngủ cùng Thiên Minh hai người kia liền bắt hai nàng phải chung phòng với họ thật bức bối.

+ Tóm lại bắt đầu từ bây giờ là vậy - Hai chàng đồng thanh.

(HanhLuin: tình cảnh này thật là... các bạn thấy sao?. Hãy comment ở dưới nhé!).

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 15: Ghen

Câu nói ấy như sấm nổ bên tai của hai nàng nhưng nhanh chóng khôi phục lại tinh thần.

+ Dựa vào cái gì? - Thanh tức giận nói.

+ Vì chúng ta là phu thê - Đế Bạch cũng nhang chóng đáp lại.

+ Nhưng trước giờ không phải hai người luôn ngủ một mình sao - Nhiên phản bác lại.

+ Trước đó chúng ta bận công việc, bây giờ sẽ bù lại cho nàng - Dạ Tước đắc ý nói.

+ Người đâu vào đây - Hai chàng đồng thanh nói.

Rồi có 1 nha hoàn và thị vệ bước vào rất trang nghiêm.

+ Các người đưa thiếu gia về phòng chăm sóc cho cẩn thận, bắt đầu từ ngày mai dậy thiếu gia học võ - Dạ Tước lạnh lùng nói rồi cho họ lui xuống.

Trời tối..

Lúc này các nàng đang ở phòng của mình đột nhiên hai chàng bước vào Dạ Tước kéo tay Nhiên còn Đế Bạch kéo tay Thanh vừa đi vừa giằng co.

+ Bỏ tay ta... đau - Hai nàng đồng thanh nói.

Thấy hai nàng nhũn mảy vì đau nên hai chàng thả tay các nàng ra rồi nhấc bổng vác lên vai mang đi (HangLuin: sức của đàn ông có khác).

Hai nàng bị bất ngờ khi hai chàng nhấc bổng mình lên vai ra sức phản kháng giãy dụa nhưng không có tác dụng. Hai nàng tuy có học võ nhưng không có nội lực nhưng hai chàng thì có đánh nhau thì có tác dụng gì.

Nếu thoát được lần này các nàng chắc chắn sẽ học võ công ở thời cổ đại này. Đến ngã rẽ hai nàng bị chia cách bên phải là phòng của Dạ Tước bên trái là phòng của Đế Bạch, hai nàng mỗi người đi một hướng.

+ Thanh / Nhiên cứu tớ - Hai nàng vờn tay gọi nhau (HanhLuin: hai tỷ chuẩn bị tinh thần đi là vừa... haha)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở EbookFull.Net.

Chương 16: Tiếp (15)

Đi đến phòng của Dạ Tước và Nhiên.

Vừa bước vào phòng thả nàng xuống rồi đóng cửa lại, kéo nàng ném lên giường hôn lên môi nàng rồi dần dần xuống cổ... nàng kêu lên.

+ Bỏ ta ra... không muốn, ta không muốn... oa oa... - Nhiên vừa nói vừa khóc nức nở.

+ Được rồi, không đùa với nàng nữa, quay lại đây ta ôm nàng ngủ - Dạ Tước nằm lại ngay ngắn lấy tay lau đi nước mắt cho nàng nói với giọng điệu đầy sùng nịnh nhưng có chút kiềm chế... (HanhLuin: thật đến miệng mà không ăn).

+ Người... hức, thật sẽ không làm gì ta chứ - Nhiên nghi ngờ hỏi, lỡ may bệnh điên của thằng cha này lại lên nữa thì làm sao.

+ Thật, nàng ngủ đi - Dạ Tước hôn lên trán nàng nhẹ nhàng đáp, hấp thích mùi hương trên cơ thể nàng thật dễ chịu rồi cũng nhắm mắt lại ngủ.

Phòng của Đế Bạch và Thanh.

+ Bỏ ta ra... bỏ ta ra - Thanh vừa nói vừa lấy tay đập vào ngực của Đế Bạch.

Vậy là Đế Bạch giữ tay của Thanh lại rồi ngấu nghiến xuống đôi môi của nàng rồi đẩy xuống giường, Thanh vội chống tay dậy lấy gối ném vào người Đế Bạch nhưng bị bắt được.

+ Nàng nằm xuống ngủ cho ta, nếu không đừng trách ta lỡ tay cho gạo nấu thành cơm - Đế Bạch cười đắc ý nói.

Thanh vội nằm xuống vì chưa muốn mình bị làm thịt. Đế Bạch để gối xuống cho Thanh nằm rồi cũng ôm nàng ngủ luôn.

Sáng hôm sau...

Các nàng vẫn còn ngủ, còn các chàng đã dậy từ lâu để chuẩn bị cho kế hoạch sinh thần cho thái hậu vào 5 ngày nữa nên hai chàng rất bận.

Còn về Thiên Minh cũng không kém, đọc sách, luyện chữ, tập võ... còn hai nàng sáng dậy thì lại thông thả... đi chơi.

+ Người đâu, gọi hai vương phi đến đây cho bốn vương - Dạ Tước lạnh lùng ra lệnh.

+Vâng... để nô tài đi gọi - Quân gia lễ phép cung kính đáp rồi đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quân Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 17: Tiếp (16)

Một lát sau thì hai nàng tới, hung hăng bước vào đi đến chỗ của hai chàng đang ngồi.

+ Có chuyện gì sao? - Nhiên có vẻ hơi tức giận hỏi vì hai nàng đang chuẩn bị bày trò vui chơi, tự nhiên... lại bị gọi đến đây là sao chứ.

+ Còn 5 ngày nữa là đến sinh thần của Thái Hậu, các nàng chuẩn bị đi - Đế Bạch thần nhiên nói.

+ Sinh thần sao... - Thanh vui vẻ nói như tìm đc thứ gì đó vui dù trong lòng cũng chưa chắc chắn lắm có phải " sinh thần có nghĩa sinh nhật không..." rồi Nhiên lên tiếng.

+ Là sinh nhật Thái Hậu đó - Nhiên cười vì biết nghi vấn trong lòng Thanh nên lên tiếng.

Dù các nàng đừng đọc tiểu thuyết nhưng cũng không để ý đến mấy thứ này nên cũng không biết. Nhưng bây giờ thì biết rồi còn sắp được trải nghiệm nữa chứ... haha. Hai nàng cười như có trò để chơi, còn hai chàng thấy vậy như có họa gì đến, không biết hai nàng định giờ trò gì nữa đây.

Trong 5 ngày đó hai nàng cứ ở trong phòng làm gì đó cũng không cho ai vào, đến hai chàng cũng rất tò mò mà cũng không xem được, không biết sao các nàng lấy rất nhiều hoa quả khô.

Ngày sinh thần của Thái Hậu.

Ngày này các phi tần đều sẽ biểu diễn một màn múa, thơ, đàn hoặc hát... để tặng Thái Hậu còn có các vị tiểu thư quyền quý nữa chứ vì là sinh thần của Thái Hậu nên cho phép các quan trong triều đình có thể mang nữ nhi mình theo.

(HanhLuin: phi tần của hoàng thượng rất nhiều, biểu diễn nhiều như vậy mà toàn múa, hát... còn các nữ nhi của các đại thần vậy buồn ngủ chết mất). Tiết mục của hai nàng ở cuối nên đang chuẩn bị.

Mọi người đến rồi ngồi vào chỗ của mình, hai vương gia nhà ta ngồi bàn đầu tiên dưới ghế vua ngồi bên phải, lúc sau có tiếng ẻo là của công công truyền vào.

+ Hoàng Thượng giá lâm, Thái Hậu giá lâm, Hoàng Hậu giá lâm - Tiếng của công công hô.

Hai chàng cùng các quan đại thần đứng lên nhìn ba người quyền lực nhất đi vào rồi hô to " Hoàng Thượng vạn tuế vạn vạn tuế, Thái Hậu thiên tuế thiên thiên tuế, Hoàng Hậu Thiên tuế thiên thiên tuế ".

+ Các khanh bình thân - Hoàng Thượng Hiền Viên Hạo lên chỗ của mình xoay mặt xuống nhìn mọi người đang hai tay và nói.

" Đa tạ Hoàng Thượng, Thái Hậu, Hoàng Hậu " các quan và các chàng cung kính đáp.

Mọi người đều vui vẻ ngồi xuống chỗ của mình cùng các nữ nhi. Khi các tiết mục được biểu diễn gần hết thì Thái Hậu thấy chỗ chống của Đệ Bạch và Dạ Tước vẫn còn trống là của hai nàng bà để ý mãi mà không thấy các nàng đến nên không nhận được mà hỏi bà rất muốn gặp tức phụ

(con dâu) của bà.

+ Tước nhi, Bạch nhi sao không thấy Nhiên nhi và Thanh nhi đâu? - Thái Hậu hiền từ hỏi.

+ Thừa mẫu hậu hai nàng ấy đang đến - Dạ Tước đáp.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 18: Sinh thần thái hậu

Vừa dứt lời tiếng ẻo là của công công lại cất lên " Nhiên vương phi và Thanh vương phi tới ". Hai nàng bước vào khiến tất cả mọi người đều tò mò không biết hai nàng định làm gì. Một người thì bê một cái gì được úp bên trong rất to, một người thì ôm một cây đàn và cầm một cây sáo. Đi đến gần chỗ bực bước lên chỗ của Hoàng Thượng, Hoàng Hậu, Thái Hậu, Nhiên bỏ cầm và sáo xuống còn Thanh vẫn bê bánh củi người nói.

+ Hoàng thượng vạn tuế vạn vạn tuế, Hoàng Hậu thiên tuế thiên thiên tuế, Thái Hậu thiên tuế thiên thiên tuế - Hai nàng đồng thanh.

+ Các vương phi hãy bình thân - Hiền Viên Hạo mỉm cười nói đây là lần đầu tiên thấy vương phi của các đệ mình.

+ Đa Tạ Hoàng Thượng, Hoàng Hậu, Thái Hậu - Hai nàng đồng thanh nói và đứng thẳng lên.

Rồi Nhiên lên tiếng.

+ Hôm nay là sinh thần của Thái Hậu, chúc Thái Hậu phúc như Đông Hải thọ tỷ Nam Sơn, hôm nay chúng thần thiếp có làm một món bánh ngọt để tất cả mọi người thưởng thức - Nhiên nhìn là biết Thái Hậu đã hơn 60 rồi liền nói rồi mở nắp hộp bánh trên tay Thanh ra rồi sai người cắt để mọi người cùng thưởng thức.

(phúc như đông hải thọ tỷ nam sơn có nghĩa là chức cha mẹ, ông bà đã 60, 70 tuổi rồi).

Tất cả mọi người ăn một miếng rồi gật đầu hài lòng, món bánh này rất mềm, độ ngọt vừa lại có hoa quả được làm khô nữa đây là lần đầu tiên họ ăn món bánh này.

Thái rất ưng ý, hài lòng nói.

+ Bánh này rất ngon, là lần đầu tiên ai gia ăn món bánh này, thật sự rất ngon. Ban thường cho hai vương phi mỗi người một bộ trang sức vừa được cống tiến và 2 tấm vải hảo hạng - Thái Hậu nói xong tất cả mọi người đều ngạc nhiên.

+ Tạ ơn Thái Hậu ban thưởng - Hai nàng đồng thanh cúi người nói nhưng cũng không biết gì sao mọi người lại ngạc nhiên.

Sinh thần của Thái Hậu nên lục quốc đều cống tiến gửi quà đến, trong số đó Mộc quốc tặng 3 bộ trang sức rất quý hiếm. Một bộ đã tặng cho Hoàng Hậu không ngờ hai bộ còn lại giờ tặng cho các vương phi, khiến các phi tần vô cùng ghen tị nhất là Quý phi, ngoại trừ Hoàng Hậu là không như vậy.

Còn mấy tấm vải đó cũng được cống tiến là của Bạch quốc rất là hiếm nên mọi người vô cùng ngạc nhiên. Họ cống tiến tổng cộng có 8 tấm đã tặng Hoàng Hậu 2 tấm và Quý phi một tấm. Thái Hậu thật hào phóng với Hoàng Hậu và hai vương phi rồi.

Hai nàng thấy vẻ mặt của các phi tần và các đại thần như vậy đề thắc mắc nghĩ " ngạc nhiên gì vậy, trang sức và vải đó có gì đặc biệt sao ". Nhưng Hoàng Thượng Hoàng Thượng và hai chàng cũng hơi ngạc nhiên nhưng cũng bình thường lại trong giây lát.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngộ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 19: Giới thiệu lục quốc (ngoại truyện)

Hiên quốc là nước mạnh nhất trong lục quốc, là nước rất phồn hoa cảnh đẹp nhiều. Là mọi nước rất phát triển về mọi mặt.

Phượng quốc là nơi phụ nữ rất được bảo vệ, là nước có thể mạnh về vũ khí và chế độ cũng là nước rất phồn hoa, ít tranh đấu với các nước khác.

Phong quốc là nơi dễ phòng mà khó đánh là nước có mưu trí phòng trận rất chắc chắn, cũng là nơi phát triển tốt trong lục quốc.

Hiên quốc, Phượng quốc, Phong quốc đều có mối liên hệ chặt chẽ. Tổ tiên của 3 nước từng có lời hứa hẹn sẽ chung sống hoà bình với nhau, không tranh chấp đấu tranh vì ba nước này đều là những mảnh của Long và Phượng tinh. Hơn một ngàn năm rồi Long và Phượng tinh chưa thức tỉnh vẫn còn ngủ say, nhưng hơn 4 năm trước những mảnh của Long tinh đã thức tỉnh. Đáng ra 3 quốc còn lại sẽ không biết được điều này nhưng hơn hai trăm năm trước không biết sao lại biết được điều này, họ luôn tìm những người có những mảnh Long và Phượng tinh để giết nhưng chưa tìm được.

(HanhLuin: Long và phượng tinh mình sẽ nói sau đây chỉ là tiết lộ một tình tiết nhỏ cho mấy chương sau thôi).

Mộc quốc là nước phát triển mạnh mẽ về trang sức đẹp hơn mọi quốc, cũng là một nước mạnh nhưng chỉ phòng khó đánh thì dễ là một nước rất háu thắng. Là một nước bày trận giỏi.

Bạch quốc nổi trội về vải vóc hơn với các nước khác, là một quốc có nhiều cảnh đẹp nhưng không được mạnh như Mộc quốc, mạnh về giải độc.

Chu quốc là nơi nam nữ đều bình đẳng, giỏi về phá trận nhưng đánh trận không giỏi như Mộc quốc hay Bạch quốc.

Và một số quốc nhỏ khác đã xung thân với các nước khác.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngộ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 20: Ở lại hoàng cung

Khi tất cả mọi người đều nếm thử món bánh của các nàng xong, Thanh lên tiếng.

+ Hôm nay là sinh thần Thái Hậu chúng thần tiếp có một khúc nhạc muốn tặng Thái Hậu xin Hoàng Thượng, Thái Hậu, Hoàng Hậu phê chuẩn - Thanh cung kính nói.

+ Chấn - Hiên Viên Hạo nhìn Thái Hậu và Hoàng Hậu vui vẻ gật đầu xong rồi lên tiếng nói.

Được sự đồng ý Nhiên ôm cảm rồi có nhóm nô tỳ đem bàn đến rồi Nhiên để cảm và ngồi xuống, còn Thanh thì cảm sáo nên không ngồi.

Hai chàng nhìn các nàng, Dạ Tước nghĩ "ngày thường các nàng đã nghịch ngợm không biết có làm được không hay sẽ làm hỏng chuyện đây! " thờ dài rồi lắc đầu.

Còn Đế Bạch nghĩ "hai người đừng làm mất mặt bọn ta là được rồi " rồi thờ dài.

Hiên Viên Hạo thì nghĩ "hai vương phi của các đệ đệ đừng làm trầm buồn ngủ là được rồi, mấy người kia đàn cũng đủ chán rồi " xong rồi lấy tay dựa ghế chống đầu.

Hoàng Hậu thì "Hai nàng vương phi này thật thú vị " nghĩ xong rồi cười.

Thái Hậu gật đầu ưng ý "tí nữa phải giữ các nàng ở lại đây vài hôm ".

Khi suy nghĩ mọi người kết thúc việc chỉnh âm thanh của cầm cũng xong, những ngón tay thon dài của Nhiên bắt đầu gảy lên tính âm thanh êm tai rồi Thanh theo những âm tiết đó bắt đầu thổi sáo.

Lúc đầu những âm thanh của sáo và cầm đều rất chậm xong rồi theo tốc độ nhanh dần rồi giảm xuống nghe rất vui tai, nghe khúc nhạc này có thể đoán

được là hai nàng bình thường rất nghịch.

Mọi người ai cũng hoà quyện vào những âm thanh đó, khi khúc nhạc kết thúc mọi người vẫn chưa nhận ra thì Thái Hậu lên tiếng.

+ Hay, rất hay thường mỗi người một viên dạ minh châu - Thái Hậu vừa nói vừa vỗ tay khiến mọi người cũng thức tỉnh rồi cũng làm theo khiến không gian tràn ngập tiếng vỗ tay.

+ Tạ ơn Thái Hậu đã khen thưởng - Nói xong hai nàng hành lễ đi về chỗ ngồi của mình.

Khi hai nàng ngồi xuống hai nô tỳ lên rót rượu rồi lui xuống.

+ Không ngờ nàng cũng làm được việc nên trò - Hai chàng đồng thanh nói.

Nghe hai chàng nói như vậy hai nàng tức giận nghĩ "bọn ta đâu có vô dụng, nói cứ như ngày nào bọn ta cũng gây sự không bằng nhưng hôm nay bọn ta được khen nhiều nên tha cho các người, hứ! "

(HanhLuin: Không phải sao... Thật hết nói nổi).

+ Hôm nay Nhiên nhi và Thanh nhi hãy ở lại đây đến tận cung của ai gia trò chuyện và Hoàng Hậu đi - Thái Hậu vui vẻ nói.

+ Vâng, thưa Thái Hậu - Hai nàng vui vẻ đáp, hai nàng rất muốn thấy cảnh hậu cung phi tần của Hoàng Thượng như thế nào.

Còn hai chàng lo lắng không biết Nhiên và Thanh ở đây sẽ gây rắc rối gì không nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Tiếp (20)

Khi buổi tiệc sinh thần của Thái Hậu kết thúc, hai nàng đã đến Từ Ninh cung của Thái trò chuyện một lúc rồi Phong Y Vân (Hoàng Hậu) đưa hai nàng đến Phụng Nghi cung nơi nàng ở.

Đi đến nơi ba nàng được đám nô tỳ đưa đi tắm rửa và thay y phục, khi mọi thứ làm xong Y Vân bảo Thanh và Nhiên ở lại phòng của nàng ngủ.

Giường của Hoàng Hậu rất rộng nhưng hai nàng từ chối rồi Y Vân bảo có chuyện muốn nói nên đã đồng ý ở lại rồi phân phó đám hạ nhân lui xuống không được làm phiền.

+ Hoàng Hậu có chuyện gì quan trọng muốn nói với bọn ta sao - Nhiên thắc mắc hỏi.

+ Không cần gọi ta là Hoàng Hậu đâu, dù sao chúng ta cũng gần bằng tuổi nhau mà gọi ta là Y Vân là được rồi - Y Vân vui vẻ nói dù sao nàng cũng chỉ hơn Nhiên có hai tuổi.

+ Được thôi! - Thanh vui vẻ đáp.

+ Vậy chúng ta nằm trên giường trò chuyện - Y Vân đề nghị.

Trong các nàng nằm lên giường Y Vân nằm ngoài cùng, Thanh nằm ở giữa còn Nhiên thì nằm ở trong.

+ Ta có chuyện muốn nói với hai người - Y Vân nghiêm túc nói.

+ Ừm - Hai nàng đồng thanh.

+ Cuối cùng ba mảnh ghép của phượng tinh cũng có mặt đầy đủ rồi - Y Vân cười tươi nói.

+ Mảnh ghép phượng tinh là gì - Thanh thắc mắc hỏi.

+ Có mặt đầy đủ - Nhiên vô thức nói.

+ Hai người không biết sao, dù sao cũng là người của Phượng quốc sao lại không biết chuyện này - Y Vân nghi ngờ nói.

+ À, lúc bọn muội rơi xuống nước có một số chuyện không nhớ rõ lắm, mà ta của câu mảnh ghép phượng tinh có mặt đầy đủ là sao - Nhiên giải thích.

+ Thì ra là vậy, các muội thử xem ở vai của mình đi - Y Vân nói.

Các nàng đề để lộ bờ vai trắng nõn không tì của mình ra thì nhìn thấy có hình một con phượng đỏ rực trên vai.

+ Sao trước giờ bọn muội chưa từng thấy - Thang ngạc nhiên hỏi.

+ Đúng vậy khi ba mảnh ghép của phượng tinh tụ hợp đầy đủ thì nó sẽ hiện lên, khi chúng ta không ở chung thì nó sẽ không nhìn thấy, trừ khi phượng tinh thức tỉnh - Y Vân nói.

+ Vậy khi nào phượng tinh mới thức tỉnh - Nhiên hỏi.

+ Cái này thì phải dựa vào nỗ lực học tập của chúng ta - Y Vân nói.

+ Nỗ lực học tập cái gì - Hai nàng đồng thanh hỏi.

+ Phải chờ người dạy chúng ta tìm tới, có một điều nữa bốn năm trước long tinh đã thức tỉnh rồi - Y Vân tiếp tục nói.

+ Vậy họ chắc phải học tập rất nỗ lực rồi, mà họ là ai vậy, tỷ có biết không - Thanh tò mò hỏi.

+ Đúng vậy, ba mảnh ghép của long tinh chính là Hiên Viên Hạo, Hiên Dạ Tước và Hiên Đế Bạch - Y Vân cười tươi nói.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 22: Người dẫn dắt phượng tinh đến

Không phải chứ, trùng hợp vậy sao? - Hai nàng ngạc nhiên nói.

+ Nhưng sao tỷ lại biết bọn họ chính là long tinh? - Nhiên lấy lại bình tĩnh rồi hỏi.

+ Khi long tinh thức tỉnh phượng tinh chúng ta sẽ cảm nhận được khi chúng sáng lên qua những mảnh ghép, khi long tinh đã thức tỉnh mà mảnh ghép phượng tinh đến gần họ thì sẽ nóng lên và đối với phượng tinh thức tỉnh họ cũng cảm nhận được - Y Vân nghiêm túc nói.

+ Nhưng lúc bọn muội đến gần họ đâu có bị như vậy đâu? - Thanh nhún mày hỏi.

+ Tất nhiên là vậy rồi vì nó sẽ chỉ cảm thấy như vậy có một lần, chắc lúc hai muội rơi xuống nước đã có cảm nhận rồi nó sẽ không lặp nữa, còn lúc người nữa hai muội chưa cảm nhận được chính là Hoàng Thượng - Y Vân nói.

" Chắc là lúc họ đứng gần nhau đã cảm nhận được rồi, mà lúc họ đứng gần nhau chỉ có là ở chỗ bãi đường vì họ có ở cạnh nhau đâu trừ lúc đó, còn lúc hai nàng đến thì khác rồi... Haiz " Thanh và Nhiên nghĩ.

+ Như vậy bây... - Thanh đang nói thì đột nhiên bị Nhiên bịt miệng lại còn Y Vân lo lắng nhìn xung quanh.

+ Có người tới - Y Vân nói nhỏ.

Đột nhiên cửa sổ bị mở ra có một người phụ nữ trông có vẻ gần sáu mươi với mái tóc đen trắng lẫn lộn búi lên được cài bằng một chiếc châm ngọc màu xanh và một bộ y phục trắng khoác lên mình, nếu không nhìn kĩ có người sẽ hét lên rồi ngất đi mất.

+ Bà là ai vậy, nửa đêm mặc như vậy định hù người ta sao? - Nhiên lên tiếng nói

+ Gia tộc ta đã đời hai trăm năm rồi, cuối cùng những mảnh ghép phượng tinh đã tập hợp đầy đủ. Ta là Hoa Thiên Dung người sẽ dạy các ngươi, còn không mau gọi ta một tiếng sư phụ đi - Hoa Thiên Dung vui vẻ nói, bà đã đời rất lâu rồi.

+ Sao bọn ta có thể tin tưởng bà đây - Y Vân nghi ngờ nói.

Nếu nói không như ai cũng có thể nhân mình là sư phụ dạy phượng tinh rồi. Trừ khi cánh tay của bà ta có kí hiệu đôi cánh của phượng tinh, khi nhìn thấy chúng phượng tinh sẽ có phản ứng.

+ Không hổ danh là những mảnh ghép của phượng tinh, tính đề phòng rất cao nhưng như vậy rất tốt, vậy để ta cho các ngươi xem - Bà mỉm cười nói.

Bà kéo ống tay áo của mình lên thì kí hiệu hình đôi cánh lộ, những mảnh ghép phượng tinh cũng bắt đầu có phản ứng là nóng lên. Thì ngay lập tức các nàng hiểu ra vội leo xuống giường rồi quỳ xuống.

+ Tham kiến sư phụ - Cả ba nàng đồng thanh nói rồi dập đầu ba cái.

+ Hào, rất tốt, rất tốt, các đồ nhi mau đứng lên đi! - Bà hài lòng nói.

Các nàng đứng lên nhưng vẫn rất cung kính.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Quạt , Đàn , Sáo ?

Được rồi, dù sao các con cũng đến lúc phải theo ta lên núi Bích Nhan học tập rồi. Nhưng trước khi đi các con phải hoàn thành một nhiệm vụ ta giao, cái này cũng không khó chắc các con sẽ làm được - Bà mỉm cười nói.

Nói xong Thiên Dung nhẹ nhàng hất tay một cái, các nàng nhìn theo hướng đó có cái bàn trên bàn hiện ra một cây quạt, một cây đàn và một cây sáo, nhìn nó có vẻ rất bình thường nhưng nhìn kĩ trên cây đàn, quạt, sáo đều có nửa hình kí hiệu giống hệt trên vai các nàng.

+ Quạt, đàn, sáo - Y Vân về mặt khó hiểu nói.

+ Sư phụ, chúng con dùng nó sao? - Thanh chỉ vào ba món trên bàn nó.

+ Nhưng quạt, đàn và sáo liên quan đến nhiệm vụ của bọn con sao? - Nhiên thắc mắc hỏi.

+ Đúng vậy, bây giờ các con hãy đặt tay trái lên vai phải có ký hiệu phương tinh, tay phải các con hãy để chảy một ít máu rồi niệm "thánh bảo của phương tinh hãy đến đây" khi niệm xong hãy để tay trái song song với tay phải ra trước ngực - Thiên Dung nghiêm túc nói.

Khi bà nói xong các nàng liền để tay trái lên vai phải rồi cắn ngón tay phải chảy máu và theo các bước như vậy rất đồng đều, những món món thánh bảo đến gần các nàng, đột nhiên cây đàn di chuyển đến bàn tay của Nhiên và hạ xuống, còn Thanh là cây sáo và Y Vân là quạt. Các thánh bảo đi qua chỗ máu trên ngón tay các nàng.

+ Các thánh bảo đã nhận các con là chủ nhân, nhưng hình dạng của nó sẽ không thay đổi khi các con không hoàn thành nhiệm vụ - Bà tiếp tục giải thích.

+ Sư phụ, vậy nhiệm vụ là gì? - Y Vân nóng lòng hỏi.

+ Chỉ cần các con có thể kết hợp nó qua một khúc nhạc, nhưng người cầm đàn và quạt, sáo phải hát được dù chỉ một đoạn, khi âm thanh vang lên sẽ lan ra nhưng phải kêu gọi Long tinh đến. Nếu các con làm được làm được hình dạng và kí hiệu trên các thánh bảo sẽ tự động được hoàn thiện và thay đổi. Ta nói trước chỉ có thử một lần - Bà nghiêm túc nói.

+ Sư phụ, như vậy mà dễ sao? - Cả ba nàng đồng thanh.

(HanhLuin: Nhiệm vụ bất khả thi... Haiz. Một khúc nhạc sao có thể kêu gọi họ đến).

+ Ta già rồi có thể nhớ nhầm ha ha, nhưng chưa làm sao các con có thể bảo nó khó, với lại cũng phải dựa một phần may mắn của các con, mà phải làm trong thời hạn là 8 ngày, sau 8 ngày ta sẽ lại đến - Bà cười nói.

+ Còn có một việc nữa, dù các thánh bảo chưa thay đổi nhưng chỉ cần niệm trong đầu "thu vào" nó sẽ biến thành một chiếc nhẫn đeo vào tay trái của các con. Còn muốn triệu hồi chỉ cần một chữ "ra". Ta nói xong rồi, ta đi đây! - Bà nói xong rồi biến mất, mọi thứ đều như cũ như chưa từng có ai đến.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 24: Tiến hành nhiệm vụ được giao

Khi sư phụ của các nàng đi xong, các nàng đều đi để thánh bảo trên bàn và ngồi xuống với khuôn mặt suy nghĩ rất nghiêm túc.

+ Nhiệm vụ này... - Y Vân chắc lưỡi rồi nói.

+ Có phải là... - Thanh nhăn nhó nhìn Y Vân nói.

+ Rất khó không? - Nhiên nhìn hai nàng nói.

+ Đúng là vậy rồi... Haiz - Các nhìn nhau nói rồi thở dài.

+ Nhưng sao có thể chọn một khúc nhạc và ba chúng ta có thể hát rồi phải kết hợp được chúng nữa chứ? Còn phải kêu gọi được họ đến - Y Vân tuyệt vọng nói.

+ Một khúc nhạc có thể kết hợp vừa có thể hát - Thanh vuốt cằm nói.

Các nàng suy nghĩ một hồi rồi Nhiên lên tiếng nói.

+ Có đó Cẩm Thanh, chúng ta đã từng nghe rồi có thể kết hợp được - Nhiên vui mừng nói.

+ Là bài đó - Thanh hứng phấn nói.

+ Có thể kết hợp sao, nhưng có thể gọi được Long tinh không cũng là một điều rất quan trọng - Y Vân nửa vui nửa buồn nói.

+ Cái này thì bọn muội không chắc - Thanh lắc đầu nói.

+ Không phải sự phụ bảo cũng phải dựa vào may mắn của chúng ta sao. Mà cũng muộn rồi nên nghỉ ngơi thôi, sáng mai chúng ta sẽ luyện tập - Nhiên động viên nói.

Nói xong các nàng cùng nhau nghỉ ngơi. Sáng hôm sau Y Vân sai người đến chỗ Thái Hậu nói các nàng có chuyện gấp cần giải quyết không thể vắng an rồi sai người thông báo các phi tần không cần đến vắng an. Phụng ân cũng đưa cho Thái Hậu cai quản.

+ Thu Tâm vào đây - Y Vân nói.

Thu Tâm là nha hoàn thân cận của Y Vân từ nhỏ biết chút võ công. Rồi Thanh và Nhiên cũng gọi Hoan Nhi và Hoan Diệp vào.

+ Các muội hãy canh chừng đừng để ai vào, nếu Hoàng Thượng hoặc các vương gia đến cũng không cho vào cứ bảo bọn ta có việc - Y Vân nghiêm túc nói.

+ Vâng - Hoan Nhi, Hoan Diệp và Thu Tâm đồng thanh nói.

+ Các muội hãy chịu khó vài ngày - Thanh nói.

+ Rồi các muội lui xuống đi - Nhiên vỗ tay nói.

+ Vâng, công chúa - Ba nàng quyết định gọi như vậy cho đồng bộ vì chủ tử có thân phận khác nhau, dù sao chủ tử cũng đồng ý cũng rất tốt với ba nàng. Dù không biết chủ tử có ý định gì nhưng các nàng nhất định chung thành.

Nói xong các nàng lui xuống. Rồi các nàng cũng tiến hành tập luyện nhưng không dùng thánh bảo mà dùng đồ thường vì khi hoàn thành xong mới có thể sử dụng nó, sự phụ bảo chỉ có thể thử một lần thôi mà.

Trong thư phòng của Hoàng Thượng có sáu nam nhân đứng thành hình vòng tròn không ai khác chính là các chàng và thủ hạ của mình.

+ Hàn, ba người các nàng đang làm gì? - Viên Hạo hỏi.

+ Thần cũng không biết, Hoàng Hậu cùng hai Vương Phi hình như biết có người nghe lén nên không nói vào trọng điểm - Hàn cung kính nói.

+ Thần có hỏi mọi người của Phụng Nghi cung cũng không ai biết - Hạo vuốt cằm nói.

+ Nha hoàn thân cận cũng không tra được gì quan trọng nên thần cũng không biết - Sinh bình thần nói.

+ Ta nghi ngờ chắc chắn là vương phi của các đệ lôi kéo hoàng hậu của ta - Viên Hạo nhìn hai chàng nói.

+ Đệ làm sao mà biết được họ có lôi kéo hay tự họ thông đồng - Bê Bạch vẻ mặt suy nghĩ nói.

+ Tạm thời đừng theo dõi bọn họ, để xem họ sẽ làm gì - Dạ Tước bình thần nói.

Các chàng gật đầu đồng tình.

Quan hệ huynh đệ, chủ tớ bọn họ rất tốt. Khi không có người khác họ thường như vậy. Dù sao ở chiến trường các chàng rất nhiều lần gần vào sinh ra tử.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngạo* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 25: Hoàn thành nhiệm vụ

Buổi tối ngày thứ bảy, cuối cùng các nàng cũng hoàn thành tất cả mọi thứ.

+ Mai là hạn cuối rồi, ta thấy khúc nhạc này vừa mới mẻ lại rất hay chắc chúng ta sẽ thành công - Y Vân phấn khởi nói.

+ Chúng ta nhất định sẽ thành công - Thanh vui vẻ nói.

+ Nhưng ta sẽ làm ở đâu - Nhiên hỏi.

+ Trong đình của Phượng Nghi cung, phong cảnh rất đẹp nếu làm ở nơi đông người sẽ hơi khó khăn khi gây chú ý tới đám phi tần. Với lại Hoàng Thượng cũng hay đến đó nhưng họ có đến đủ hay không cũng là một vấn đề - Y Vân nghiêm túc nói.

+ Không phải lúc trước có người nghe lén và thăm dò người của chúng ta sao? - Thanh mỉm cười nói.

+ Thì là người của bọn họ đó - Nhiên lắc đầu chép miệng nói.

+ Vậy chúng ta quyết định thế nhé! - Thanh tỉnh nghịch nói.

Các nàng đều gật đầu đồng ý với nhau. Sáng hôm sau khi các nàng chuẩn bị sẵn sàng xong rồi cùng nhau đến đình viện cho mọi người lui xuống trừ Thu Tâm, Hoan Diệp và Hoan Nhi thì ở lại.

Thanh và Nhiên đều ngồi đối diện với Y Vân đang đứng.

Ở một nơi khác...

+ Bẩm, hoàng hậu và hai vương phi đang trong đình của Phượng Nghi cung - Hàn nghiêm túc nói.

+ Mỗi người cầm một thứ, hoàng hậu cầm quạt còn hai vương phi một người ôm đàn một người cầm sao - Sinh bình thản nói.

+ Hình như vương phi cùng hoàng hậu định làm gì đó - Hạo vui vẻ nói.

Khi Hiền Hạo định lên tiếng đột nhiên nghe thấy âm thanh rất hay cả Dạ Tước và Đế Bạch cũng nghe thấy, thật sự rất mới lạ.

+ Đi thôi, xem các nàng định làm gì - Viên Hạo cười tươi nói rồi các chàng sử dụng khinh công bay tới ẩn nấp sau vài cái cây nhưng các nàng không biết.

(HanhLuin: Võ công cao cường có khác)

Tiếng đàn và sáo kết hợp rất hài hoà cùng với những điệu múa uyển chuyển lại dứt khoát của Y Vân cùng tiếng hát của Nhiên vang lên.

Đôi tay chạm trở nét hoa

Lưỡi đao chuyển hoá uốn lượn thành bức họa

Lấy lòng công đức pháp

Là nhịp cầu nơi đó người và ta

Gió xuân quần quýt lên mũi kim mảnh hồng sa

Thêu tặng cho chàng

Mí mắt cương liệt mô tả tô vẽ lên trên

Oanh liệt dòng cát cháy, gói đầu lên, máu tóc bạc

Rượu trong chén sóng sánh

Niên thiếu phong nhã áo giáo thúc ngựa

Chẳng qua chỉ là cái chớp mắt

Khó tránh được sai sót tuổi trẻ

Khôn lường biến hoá

Xa cách son hải

Xoay người vừa lúc nhàn nhã pha trà

Khi tiếng hát của Nhiên kết thúc tiếng sao của Thanh cũng dừng lại chỉ còn Y Vân múa và Nhiên đàn rồi một lúc tiếng sao lại thổi Y Vân múa rồi lên tiếng hát.

Nặng nề nhớ lại một đoạn dĩ vãng

Đem nguyện ước buông thả đi

Từng có thêm một chút hoang đường

Mới nhớ rõ dáng hình của chàng

Ai đề bút cô độc đôi hành

Đổi một góc để người an Khang

Tiêu tan hết đi bao tang thương

Chàng đều ở trong tim ta

Thanh lại dừng thổi sao một hồi rồi cất giọng hát ngọt ngào lên.

Khi đó trông về Nam xa lìa gió xuân

Một đường đao cắt đứt linh hoạt

Lạnh lẽo rạng đông thoáng chốc hồi

Đi xa không về được chó tiền đưa

Năm nào Đông quân thông thả

Tan sợi tơ bạc tóc mai lúc tương phùng

Sợ hãi sắc son nơi đầu con phố

Tơ liễu vương tuyết trắng điểm tuyết hồng

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 27: Vui mừng

Khi một khúc Hồng Chiếu Nguyên - Lưu Mang Khuẩn kết thúc, các nàng đang thấy buồn vì không thấy động tĩnh gì nghĩ thầm "chắc thất bại rồi" nhưng đột nhiên có tiếng vỗ tay. Bốp bốp...

+ Hay, rất hay! - Hiên Viên Hạo vừa vỗ tay vừa cao hứng nói.

+ Lần đầu tiên ta nghe một khúc hay như vậy! - Bê Bạch mỉm cười nói.

+ Đại tẩu, không biết đây là khúc nhạc gì? - Dạ Tước bình thân nói nhưng trên môi vẫn có ý cười như không cười.

Khi thấy họ các nàng vừa vui mừng vừa ngạc nhiên nhưng rồi kìm chế sự vui mừng đó các nàng đứng dậy Y Vân đứng đầu Nhiên và Thanh đứng sau cúi người hành lễ. Các chàng đều thấy sự vui mừng đó.

+ Tham kiến hoàng thượng - Các nàng đồng thanh cả bao gồm cả Hoan Nhi, Hoan Diệp và Thu Tâm.

+ Không cần đa lễ dù dao cũng là người một nhà. Vậy nàng hãy nói ta biết đây là khúc nhạc gì? - Viên Hạo đi đến trước mặt Y Vân đỡ nàng dậy.

Lúc Viên Hạo đến gần Y Vân cũng đứng rất gần Thanh và Nhiên thì kí hiệu của phương tình nóng lên nhưng rồi lại hết. Khi mọi người không chú ý các thánh bảo đều thay đổi với hình dáng rất tinh xảo.

+ Bẩm Hoàng Thượng đây là khúc hồng chiêu nguyệt - Y Vân nhìn Viên Hạo nói.

" Đây là lý do của các nàng sao? " Đây là suy nghĩ của anh em họ Hiên.

+ Trông các nàng có vẻ rất vui mừng, có gì vui sao? - Viên Hạo tiếp tục hỏi.

Khi hỏi xong chàng nhìn về phía bàn đựng cây đàn, quạt và sáo rất tinh xảo sao lại nói là bình thường. Cây đàn được làm bằng ngọc đỏ lẫn với vàng, dây đàn được làm rất chắc chắn, cây sáo được làm bằng ngọc xanh thắm rất tinh xảo còn về cây quạt phía trên có hàng lông trắng còn thân thì màu đen được làm rất cứng chắc, nếu nhìn kĩ sẽ thấy dưới đám lông trắng như tuyết đó có vũ khí hình như còn có độc nhưng đều là cực phẩm làm sao các nàng lại có.

Thấy Viên Hạo cứ nhìn gì đó đằng sau ba nàng, thì chỉ có thể là thánh bảo, cả ba nàng quay lại nhìn rồi cười rất tươi khi thấy chúng thay đổi nhưng sao Viên Hạo không nhìn thấy kí hiệu... bỏ đi rồi vút suy nghĩ đó ra một bên tiếp tục vui mừng. Không kìm chế được niềm vui đó, bỏ hết cả hình tượng nữ nhi và thân phận của mình ôm nhau nhảy vòng trong cười rất lớn khiến các rất ngạc nhiên.

+ Thành công rồi! - Ba nàng bỏ nhau ta, nhìn nhau rồi đồng thanh nói lớn trông rất vui vẻ.

Cả sáu chàng cùng ba nha hoàn của các nàng đều nghĩ " Thành công gì vậy? " nhìn các nàng.

+ Vui quá đi! Haha - Thanh nói rồi cười lớn.

+ Khụ khụ... - Tiếng ho giả vờ của Bế Bạch làm mọi người tỉnh sự ngạc nhiên của mọi người lại nhưng ba nàng thì vẫn như cũ.

+ Có chuyện gì vui sao? - Dạ Tước mặt khó hiểu hỏi.

+ Bí mật - Nhiên nhìn Dạ Tước vui vẻ nói.

+ Vậy chúng thần thiếp cáo lui trước - Y Vân nhìn Viên Hạo nói rồi ba nàng hành lễ cáo lui.

Trước khi đi các nàng đều ôm thánh bảo chạy về phòng Y Vân.

Đề lại sáu thiếu niên đứng ngơ ra đó nhìn bóng lưng các nàng đi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 28: Ăn mừng của nữ nhân

Các nàng đi cũng không để ý có ba nam nhân đang định hành lễ ngày lúc đầu mà bị các nàng ép buộc không có cơ hội.

Lúc các nàng về phòng liền ngắm nhìn thánh bảo của mình thật kĩ.

+ Đẹp quá đi!!! - Ba nàng đồng thanh.

+ Nhưng sao ba người long tình không thấy kí hiệu của phương tình vậy? - Nhiên đang vui mừng nhưng cũng bình tĩnh lại suy nghĩ nghiêm túc về vấn đề này rồi nói.

Khi Nhiên lên tiếng làm sự vui mừng của Thanh và Y Vân cũng dừng lại, về mặt nghiêm túc suy nghĩ.

+ Cái này tỷ cũng không biết, tỷ chưa từng nghe nói tới vấn đề này - Y Vân lắc đầu nói.

+ Hay phương tình chưa thức tỉnh nên họ không thấy được - Thanh suy luận nói.

+ Có lẽ là vậy - Nhiên gật đầu nói.

+ Nhưng hôm nay tỷ thấy rất vui - Y Vân cười tươi nói.

+ Vậy chúng ta đi ăn mừng đi! - Thanh đang tay xoay một vòng cười tươi nói.

+ Vậy chúng ta thu thánh bảo rồi đi - Nhiên vui vẻ nói.

Nói xong các nàng thu lại thánh bảo, nó lập tức đeo vào ngón tay các nàng. Đang chuẩn bị đi thì sư phụ của các nàng tới.

+ Tham kiến sư phụ - Ba nàng đồng thanh nói và cung kính hàng lễ.

+ Mau đứng lên đi, các con đã hoàn thành nhiệm vụ rồi sao? - Thiên Dung cười mỉm nói.

Các nàng đứng lên rồi Y Vân lên tiếng trả lời Thiên Dung.

+ Vâng, thưa sư phụ - Y Vân vui mừng nói.

+ Nhưng mà sư phụ sao long tinh không nhìn thấy kí hiệu trên các thánh bảo ạ - Các nàng muốn làm rõ vấn đề này nên Nhiên lên tiếng nói.

+ Cũng như ta từng nói, nếu phượng tinh chưa thức tỉnh chắc chắn long tinh sẽ không biết gì về các con - Bà giải thích.

+ Thì ra là vậy, mà sao sư phụ lại đến đây không phải sư phụ nói sau tám ngày mới đến sao? - Thanh thắc mắc hỏi.

+ Ta đến sớm hơn dự định để các con chuẩn bị. Không phải các con phải theo ta lên núi Bích Nhan sao? - Bà mỉm cười nói.

+ Ta cho các con mười ngày để xử lý ổn thỏa tất cả mọi việc, bắt đầu từ ngày mai sẽ tính còn hôm nay để tùy các con vui mừng. Ta đi đây - Nói xong bà liền biến mất.

Bầu không trở nên yên lặng.

+ Vậy chúng ta đi đâu ăn mừng đây? Còn chuyện ngày mai để ngày mai hãy tính - Thanh vui vẻ nói để giải tỏa bầu không khí.

+ Vậy chúng ta đi thanh lâu nhé! - Nhiên đưa ra ý kiến.

Thanh lâu: có nghĩa là lầu xanh đỏ.

Nàng chưa bao giờ đi đến đó chỉ thấy trên tivi dù biết nó cũng không mấy quán xá nhưng ở đây khác mà.

+ Đồng ý - Thanh gật đầu đồng ý.

+ Nhưng nơi đó không phù hợp với chúng ta, để người khác biết sẽ không tốt - Y Vân lo lắng nói.

+ Chúng ta không nói ai mà biết - Nhiên cười nói.

+ Đi mà - Thanh nũng nịu lắc tay Y Vân nói.

+ Được rồi, được rồi ta đồng ý - Y Vân chịu thua nói.

+ Hi hi... - Thanh và Nhiên nhìn nhau cười.

+ Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp vào đây - Nhiên lên tiếng nói.

Ba nàng tiến vào, ba nàng định hành lễ nhưng Nhiên lên tiếng.

+ Không có người ngoài không cần hành lễ. Các muội ngày đi kiếm ba bộ y phục nam nhân đến đây, mà các muội cũng đi thay y phục luôn đi. Chúng ta xuất cung - Nhiên mỉm cười nói.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 29: Đến thanh lâu ăn mừng 1

Lúc sao Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp về cầm mấy bộ y phục của thị vệ và cung nữ bình thường đến.

+ Sao lại là y phục của thị vệ, không có y phục của các công tử quyền quý sao - Thanh nhún mày nói.

+ Làm như vậy sẽ không gây sự chú ý đến người khác - Hoan Nhi lên tiếng.

+ Đúng vậy! Hoan Nhi muội rất là thông minh - Nhiên mỉm cười nói.

+ Tạ ơn công chúa đã khen - Hoan Nhi vui vẻ nói.

+ Không cần đã lễ như vậy... tỷ có ý kiến này rất hay - Y Vân cười nói.

+ Tỷ nói đi - Thanh tò mò nói.

+ Chúng theo xung hô theo cấp bậc nhé! Ở đây ta lớn tuổi nhất cấp bậc cũng cao nhất, ta sẽ làm đại tỷ còn Nhiên thì làm nhị tỷ và Thanh thì là tam tỷ, các muội thấy sao? - Y Vân nhìn Thanh và Nhiên hỏi.

+ Bọn muội đồng ý - Hai nàng đồng thanh nói.

+ Còn Thu Tâm sẽ là tứ muội rồi đến Hoan Nhi là ngũ muội và cuối cùng Hoan Diệp sẽ là Lục muội, ba muội thấy thế nào? - Y Vân nhìn ba nàng hỏi.

+ Vâng, thưa công ch... à không là đại tỷ - Ba nàng đồng thanh.

+ Vậy là mọi người đồng ý rồi nhé! Vậy tí nữa chúng ta ăn mừng rồi cùng nhau bái làm chị em kết nghĩa nhé! - Thanh xoay một vòng làm vẻ tinh nghịch nói.

+ Được rồi, chúng ta mau thay y phục rồi để cho các tiểu muội giúp các tỷ vấn tóc nam nhân nữa chứ. Ra khỏi cung chúng ta sẽ đổi y phục khác - Nhiên thúc dục nói.

Khi các nàng chuẩn bị xong rồi rời khỏi cung đến chỗ canh gác có thị vệ chặn lại.

+ Các người là thị vệ và cung nữ của nơi nào, sao ra ngoài nhiều người vậy? - Thị vệ chặn lại nói.

+ Ta là người của Phụng Nghi cung, phụng mệnh của Hoàng Hậu và hai vị vương phi ra ngoài làm việc - Hoan Nhi bước lên nói.

+ Cũng không thể nhiều người... - Thị vệ đang nói dở bị Thu Tâm nói xem vào.

+ Vị đại ca này, bọn ta phụng mệnh một việc rất quan trọng không thể chậm trễ, có không sẽ bị trách phạt... - Thu Tâm vừa nói vừa móc một túi bạc đưa cho thị vệ.

Thị vệ thấy hà bao nặng mỉm cười nói.

+ Được rồi các người đi đi, mở cổng ra - Thị vệ nhìn các nàng nói.

+ Cảm ơn đại ca - Hoan Nhi vui vẻ nói.

Khi ra khỏi cung điều đầu tiên là hỏi người chỉ đến tiệm y phục nổi tiếng ở đây. Các nàng đều chọn y phục nam nhân để mặc và mỗi người một cây quạt, tóc tai đều sửa gọn gàng.

Trước khi đi có hỏi ông chủ về thanh lâu nổi tiếng nhất ở đây và cho ông ta một thỏi bạc để giữ kín chuyện này. Lúc nàng bước ra bao nhiêu nữ nhân nhìn các nàng với vẻ thẹn thùng, đỏ mặt.

+ Được rồi chúng ta đi thôi! - Nhiên mỉm cười nói.

+ Nhìn họ cứ nhìn chúng ta kìa - Thanh nhìn đám nữ nhân đó nói nhỏ.

+ Chắc vì chúng ta đẹp - Y Vân lắc đầu nói.

+ Được rồi các huynh đệ chúng ta đi thôi - Nhiên cười tươi nói làm cho đám nữ nhân nhìn mà muốn xỉu.

Các đã nàng thuê xe ngựa đi đến đó dù nó rất gần nhưng các nàng ngại đi bộ, khi các nàng đến nơi...

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 30: Đến thanh lâu ăn mừng 2

Các nàng đứng trước cửa thanh lâu đang nhiều nữ nhân mời gọi. Tính từ lúc từ hoàng cung ra ngoài đến đây các nàng đã ở gần được một khắc rồi.

Gần một khắc: là gần 2 tiếng đồng hồ rồi.

+ Như Mộng là thanh lâu nổi tiếng nhất ở đây sao? Cũng được đó đi thôi! - Nhiên nhìn nó rồi nói.

Đang định đi vào có người kéo vào.

+ Người định và đó sao nhị t... à không nhị công tử - Hoan Nhi nói.

+ Tất nhiên! - Nhiên nhìn Hoan Nhi nói.

+ Nhưng nơi này có hơi... - Thu Tâm lo lắng nói.

+ Không sao đâu, chúng ta cứ thử vào đi! - Y Vân động viên nói. Thật sự mà nói thì nàng bị Thang và Nhiên dậy hừ luôn rồi.

+ Nhưng mà... - Hoan Diệp khó sử nói.

+ Không nhưng gì hết, các muội không đi thi bọn tỷ tự vào - Thanh uy hiếp nói.

Cuối cùng mọi người cũng chịu vào, một tú bà uốn éo ăn mặc gọi cảm, mặt đầy son phấn đến cùng với một nữ nhân bên cạnh nữa.

+ Ấy yo, các vị công tử mới đến đây lần đầu sao? Ta là Mai Hương tú bà ở đây, các vị công tử cần gì? - Mai Hương uốn éo nói.

+ Cho ta 1 gian phòng hảo hán tốt nhất ở đây, đặc biệt phải yên tĩnh không cần các cô nương phục vụ, mang đồ ăn và rượu ngon nhất ở đây là được nhớ lấy nhiều rượu vào. Bọn ta có chuyện nói với nhau - Nhiên nói xong ra hiệu cho Hoan Nhi đưa cho Mai Hương bốn thỏi vàng và một tờ ngân phiếu.

Khiến tú bà Mai Hương vội vàng nhận lấy cười thật tươi.

+ Các công tử thật hào phóng, ta sẽ cho người chuẩn bị bây giờ - Mai Hương vội lấy lòng.

+ Tiểu Lan nghe kĩ công tử nói chưa mau làm theo đi - Tú bà nhìn Tiểu Lan nói.

+ Vâng, các vị công tử e đi theo ta! - Nói xong Tiểu Lan dẫn các nàng lên lầu cao nhất là lầu bốn.

+ Các công tử đợi một chút, mọi thứ sẽ có ngay - Tiểu Lan nói xong rồi mỉm cười đi ra.

Phòng tốt nhất có khác, khung cảnh từ cửa sổ cũng rất đẹp nhưng buổi tối chắc sẽ đẹp hơn. Một lúc sau thức ăn và rượu được đưa vào. Khi không gian được yên tĩnh Y Vân đến bàn cầm bình rượu rót vào từng chén.

+ Nào, đến đây - Y Vân cầm chén rượu lên rồi đi đến gần cửa sổ rồi quỳ xuống.

Rồi các nàng cũng làm theo cầm chén rượu lên đi về phía cửa sổ quỳ xuống.

+ Trời đất chứng giám ta Phong Y Vân nhận những người quỳ ở đây cùng ta là Phượng Vương Nhiên, Phượng Cẩm Thanh, Thu Tâm, Hoan Nhi, Hoan Diệp làm chị em kết nghĩa - Y Vân nghiêm túc nói.

+ Thề sống chết có nhau, có phúc cùng hưởng có nạn cùng chia - Các nàng đồng thanh nói to rồi ngửa cổ uống hết chén rượu trong tay.

+ Được rồi, chúng ta bắt đầu ăn mừng thôi - Nhiên mỉm cười nói.

+ Tỷ có chuyện nói, Hoan Nhi và Hoan Diệp cũng giống như Thu Tâm là người bảo vệ của phượng tinh đúng không? - Y Vân nhưng hai nàng nói.

Lời nói của Y Vân khiến Nhiên và Thanh bất ngờ nhìn hai nàng.

+ Đúng vậy, theo như đại tỷ đã biết mỗi mảnh ghép của long tinh hay phượng tinh đều có người bảo vệ - Hoan Nhi gật đầu nói.

+ Mỗi người đều có kí hiệu, người bảo vệ của phượng tinh có kí hiệu hình bông hoa đỏ trên cánh tay - Hoan Diệp nói tiếp.

+ Còn về long tinh thì sao? - Thanh đột nhiên hỏi.

+ Theo muội biết hình như họ có kí hiệu là một vòng tròn vàng ở giữa có màu đỏ - Thu Tâm nói.

+ Họ cũng giống như bọn muội vậy luôn bên cạnh chủ nhân của mình - Hoan Nhi nói.

+ Muội nghĩ người bảo vệ long tinh là ba người luôn đi sau họ - Hoan Diệp nói.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 31: Đến thanh lâu ăn mừng 3

Các nàng gật đầu rồi Nhiên lên tiếng.

+ Nhưng sao các muội biết bọn ta là phượng tình chứ - Nhiên thắc mắc hỏi.

+ Là cảm nhận - Hoan Nhi mỉm cười đáp.

+ Cũng giống như cách chúng ta cảm nhận long tinh vậy, thì người bảo vệ cũng cảm nhận ta bằng cách đó - Y Vân giải thích nói.

+ Đúng vậy! - Hoan Diệp gật đầu nói.

+ Vậy kí hiệu của bọn muội thì sao, có giống với chúng là không thể nhìn thấy khi chưa thức tỉnh không - Thanh tiếp tục hỏi.

+ Cũng có chút giống như là người khác không thể nhìn thấy nhưng đối với người liên quan đến phượng tình thì nó luôn hiện lên - Hoan Diệp vuốt cằm nói.

+ Mà chuyện của phượng tình hay long tinh Thái Hậu đều biết đấy. Lúc chúng ta đi có thể nhờ người giải quyết - Y Vân nói.

+ Thì ra là vậy, Y Vân tỷ đã từng động phòng với Hoàng Thượng chưa? - Nhiên cười mờ ám nói.

+ Chưa, vì đối phó với mấy lão cáo già trong triều đình cùng mấy hồ ly tinh trong cung nên chúng ta luôn diễn trò, với lại chưa chắc Viên Hạo đã thích ta. Mà bọn ta mới làm phu thê được nửa năm thôi mà, với lại nữ nhân đẹp trong hậu cung rất nhiều - Y Vân lắc đầu nói.

+ Muội cũng cảm thấy Dạ Tước và Bế Bạch cũng vậy? Nam nhân thật không đáng tin, có chắc sau này họ sẽ không yêu nữ nhân khác chứ? - Nhiên nhìn Y Vân nói.

+ Dù sao bọn họ cũng là huynh đệ một nhà mà, chắc chắn phải giống nhau rồi - Thanh đồng tình nói.

+ Mà không phải họ thường bên nhau sao chắc long tinh sẽ thức tỉnh sớm hơn chứ, sao hơn bốn năm trước long tinh mới thức tỉnh - Nhiên nhều mày hỏi.

+ Cái này tỷ cũng không biết, nghe nói họ đi luyện võ ở đâu đó hơn ba năm, hơn sau ba năm họ về được thì nửa năm sau tiên hoàng băng hà sau đó Hiên Viên Hạo lên ngôi là tỷ được gả tới đây - Y Vân lắc đầu nói.

+ Trong lúc họ đi cũng lập rất nhiều chiến công trên chiến trường, lúc họ đi Hiên Hạo đã hai mươi, Dạ Tước cũng mười sáu còn Bế Bạch mới có mười bốn - Y Vân tiếp tục nói.

+ Vậy họ ra chiến trường lúc mấy tuổi vậy? - Thanh tò mò hỏi.

+ Hình như Viên Hạo đi sớm hơn mười bảy sau rồi họ đi chưa được một năm lại có chiến tranh, lúc nguy kịch họ quay về đánh trận đánh được thắng lợi rồi lập tức họ rời đi. Trong mấy cuộc chiến lúc họ đi thì lúc nguy cấp họ về, mà những lần đó rất khó khăn nhưng vẫn thành công, lúc đó bọn họ rất là trẻ - T Vân mỉm cười nói.

+ Thật là giỏi - Thanh lên tiếng khen ngợi.

+ Được rồi chúng ta đến đây ăn mừng hay là nói mấy chuyện đó đây - Nhiên mỉm cười nói.

+ Chúng ta bắt đầu thôi! - Y Vân đi đến bàn cầm bình rượu nói.

+ Không say không về - Thanh hăng hái nói.

Rồi các nàng đi đến bàn rót rượu vào chén giờ lên trước mặt nói to.

+ Nhất định không say không về - Các nàng đồng thanh nói rồi uống canh chén rượu.

Các nàng bắt đầu ăn và uống rượu rất là nhiều.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 32: Tìm kiếm

Ở thư phòng của Hoàng Thượng một cảnh tượng rất quen thuộc, đó là sáu nam nhân đứng thành vòng tròn.

+ Các đệ có biết các nàng vui vì chuyện gì không - Viên Hạo nhìn các chàng hỏi.

+ Đệ không biết - Đệ Bạch lắc đầu nói.

+ Thần cũng vậy - Sinh bình thần thần nói.

+ Thần cũng không biết - Hàn xoa tay nói.

+ Thật đáng thất vọng, dù sao các đệ ra ngoài cung nhiều hơn ta với lại Dạ Tước đệ dù sao cũng vừa vương gia vừa Thừa Tướng của một nước cũng phải tìm hiểu về nữ nhân một chút chứ. Ở ngoài kia bao nhiêu nữ nhân muốn các đệ sao không tìm hiểu về tâm tư của nữ nhân - Viên Hạo chắc lưỡi nhìn bọn họ nói.

+ Đệ Bạch cũng là thái úy, Hàn và Sinh là tướng quân cuối cùng là Hạo làm phó tướng. Các đệ theo thứ tự từ nhỏ đến lớn sao lại không biết gì về nữ nhân chứ - Hạo lắc đầu thở dài nói.

Thái úy: là coi binh quyền, là một chức quan tổng thống việc binh. Là quan võ ngang với Tể tướng.

+ Bọn đệ đi ra ngoài bàn chuyện với nam nhân chứ đâu phải nữ nhân - Dạ Tước thở dài nói.

+ Với lại hậu cung của hoàng huynh cũng hơn hai trăm người, nhiều như vậy sao huynh không tìm hiểu - Đệ Bạch thở dài nói.

Năm người các chàng đều gật đầu đồng tình trừ Viên Hạo đang ngơ ngác. Đột nhiên Hạo nói.

+ Thần nghĩ nên đi thăm dò một chuyến thử xem - Hạo mỉm cười nói.

+ Quyết định vậy đi! Tối nay chúng ta hành động - Viên Hạo gật đầu nói.

Các chàng cũng gật đầu đồng ý.

Giờ tỵ (từ 23h đến 1h)

Ở trên nóc nhà của Phụng Nghi cung có sáu nam nhân ở trên đó.

+ Không phải người bảo giờ này các nàng chưa ngủ sao, ta không thấy có động tĩnh gì - Viên Hạo nhìn Hàn nói.

+ Hay không có người ở trong, nếu trong chúng ta sẽ nghe thấy được hơi thở của họ - Đệ Bạch suy luận nói.

+ Hoàng huynh, thử gỡ một viên mái ngói ra xem - Dạ Tước nhìn Viên Hạo nói.

+ Hàn, Sinh thử đi thăm dò xem - Viên Hạo nói.

+ Vâng - Hai nàng đồng thanh nói rồi lập tức biến mất.

Hiên Viên Hạo gỡ một ngói lên xem thì phát hiện...

+ Không có ai cả - Viên Hạo nhú mày nói.

Những người luyện võ công như các chàng đều nhìn rõ kể cả khi ban đêm.

+ Vậy các nàng đi đâu - Đệ Bạch tức giận nói.

Đệ Bạch vừa dứt lời không lâu thì Sinh và Hàn quay lại.

+ Hoàng Thượng, thị vệ gác cổng nói có ba nam ba nữ của Phụng Nghi cung đi ra ngoài cung vào giờ Ngọ hai khắc - Hàn cúi người nói.

Giờ ngọ hai khắc: là 11 giờ 30 phút trưa.

+ Chắc chắn là các nàng cải trang cùng với cung nữ - Viên Hạo nhú mày nói.

+ Vậy họ nói là đi đâu - Dạ Tước lạnh lùng nói.

+ Thị vệ nói lại là phụng mệnh Hoàng Hậu cùng Hai vương phi ra ngoài - Sinh nghiêm túc nói.

- + Các người đi chuyển bị ngựa, chúng ta xuất cung. Dù có phải lật tung Hiến quốc cũng phải tìm ra họ - Viên Hạo ngập tràn lửa giận nói.
- + Chuyện này tuyệt đối không thể để lộ ra ngoài, Hạo người đi xử lý đi việc này đi. Còn Sinh và Hàn đi tra xem họ ở đâu - Dạ Tước nhú mày nói.
- + Vâng - Ba chàng đồng thanh nói.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 33: Tìm ra

Nói xong Hàn, Sinh và Hạo lập tức biến mất còn mỗi mình ba chàng ở trên đó.

- + Bọn họ có thể ở đâu chứ? - Viên Hạo suy nghĩ nói.
- + Giờ cũng đã muộn chỉ còn thanh lâu mở cửa - Dạ Tước suy nghĩ nói.
- + Bọn họ dám đặt chân đến đó sao? - Bé Bạch tức giận nói.

Ba chàng lửa giận hùng hục nói.

- + Y Vân / Nhiên / Thanh, đừng để ta bắt được nàng - Ba chàng tức giận đồng thanh nói.
- + Được rồi chúng ta đi thay y phục ra cổ thành đi. Không thể mặc như vậy ra ngoài, chắc bọn họ xử lý xong rồi - Viên Hạo nhìn long bài nói.
- Dạ Tước và Đế Bạch gật đầu rồi họ lập tức biến mất như chưa từng có chuyện gì xảy ra.

Trước cổng thành.

Hàn, Sinh, Hạo đã chuẩn bị ngựa đứng đợi sẵn.

- + Xử lý thế nào rồi - Dạ Tước nhìn Hạo nói.
- + Vương gia, tất cả đã chuẩn bị ổn thỏa rồi - Hạo nghiêm túc nói không công bộ dạng luôn mỉm cười đùa nghịch như trước nữa.
- + Tìm được họ ở đâu chưa? - Đế Bạch nhú mày hỏi Hàn.
- + Thần tra được là Hoàng Hậu cùng hai vương phi đều đổi y phục nam nhân đi vào thanh lâu Như Mộng vào giờ mùi hai khắc - Hàn cung kính đáp lại.

Giờ mùi hai khắc: là 13 giờ 30 phút

- + Thật là GIỎI, chúng đến đó thôi! - Viên Hạo nhấn mạnh từ "giỏi" nói.
- + Lá gan thật không nhỏ - Dạ Tước đen mặt nói.
- Trong đêm tối có sáu nam nhân phi ngựa như bay trên phố vắng về đến thanh lâu nổi tiếng Như Mộng.
- + Y Vân để ta bắt được nàng xem - Viên Hạo nắm chặt dây cương ngựa trong tay nói.
- + Nhiên, nàng cứ đợi đó - Dạ Tước hùng hổ nói.
- + Nàng chết chắc rồi Thanh - Đế Bạch nghiêng răng nói.

Mỗi người một về các nhau khiến cho những người đi sau như Hàn, Sinh và Hạo phải rùng người. Họ phi nhanh đến nỗi cách xa ba chàng một đoạn.

- + Hoàng Thượng cùng hai Vương gia tức giận thật rồi, nổi giận chưa từng thấy - Hàn lắc đầu nói.
- + Cầu mau Hoàng Hậu cùng hai Vương phi bình an vô sự, thần tiên phù hộ - Sinh lo lắng nói.
- + Huỳnh tin có thần tiên sao - Hạo mỉm cười nói.
- + Không phải cúng ta từng học trên núi Vô Nha rồi sao, dù không có tiên nhưng cũng có người dùng lời can được - Sinh nói.

Núi Vô Nhân là nơi học tập của Long tinh

Cuối cùng các chàng cũng tới nơi xuống ngựa lập tức đi thẳng vào đột nhiên bị tú bà cản lại.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 34: Say rượu

+ Các vị công tử cần gì nào? - Mai Hương mỉm cười nói.

+ Đuổi tất cả mọi người ở đây ra ngoài, mau lên - Bé Bạch nói nhấn mạnh từng chữ.

+ Các người là ai, sao ta phải nghe lời các người nói - Mai Hương tức giận nói.

+ Không muốn chết thì làm theo mau lên, trừ sáu người thiếu niên lúc chiều vào đây - Dạ Tước lạnh lẽo giơ lệnh bài ra. Lệnh bài lấy từ chỗ của Hàn

+ Tướng quân, họ là phạm nhân của triều đình sao? - Mai Hương lo sợ nói liệu nghĩ đến sáu thiếu niên chính là các nàng.

+ Là tội nhân chạy thoát, mau đi làm đi - Viên Hạo nhếch mép nói.

+ Vâng, tướng quân - Mai Hương gật đầu nói.

Mọi thứ đều giải quyết theo im lặng nên không ai để ý. Mai Hương là một người thông minh, không nhìn thấy binh lính bên ngoài nên biết họ muốn giải quyết trong im lặng. Sau ba khắc cuối cùng cũng làm tất cả mọi người đi chỉ trừ các nàng.

Ba khắc: là 45 phút.

+ Bọn họ ở đâu? - Viên Hạo nói.

+ Là ở phòng thứ hai của lầu bốn - Mai Hương lo sợ nói.

Nói xong sáu chàng liền lập tức lên phong thứ hai của lầu bốn. Đến nơi liền đập cửa xông vào, cảnh tượng thấy...

Nhiên và Thanh đang ngồi dưới sàn tay cầm bình rượu, Hoan Nhi và Hoan Diệp nằm gục xuống bàn còn Y Vân đang ngửa cổ uống rượu và Thu Tâm cầm bình rượu không lần đi lần lại trên bàn. Những bình rượu ở dưới sàn rất nhiều, trong phòng ngập tràn mùi rượu.

+ Là kẻ nào to gan lại dám đập cửa phòng của lão nương, ăn gan hùm mật gấu sao - Y Vân mắt nhắm mắt mở nói.

+ Tham kiến Hoàng Hậu và hai Vương Phi - Hàn, Sinh và Hạo hành lễ nói dù các nàng đang say.

+ Hoàng Hậu, Vương Phi là ai vậy? Nhiên quên không? - Thanh đứng đưa bình rượu rồi nhìn Nhiên hỏi.

+ Quen được chết liền, các tỷ muội quen không? - Nhiên lắc đầu nói.

+ Muộn không biết - Thu Tâm nhìn các nàng nói.

+ Các huynh đệ tìm nhầm phòng rồi, không tiễn - Y Vân nhìn các chàng xua tay nói.

Các chàng lập tức nhú mày chặt lại.

+ Nhìn mặt họ thật hung dữ - Thanh ôm tay Nhiên co mình lại nói.

+ Đứng nhìn, nhìn cũng không có ích lợi gì cho chúng ta... có không gặp phiền phức lớn đó - Nhiên lấy tay che mắt Thanh giọng say mềm nói.

+ Họ thật ồn ào - Hoan Nhi ngốc đầu lên nói.

+ Lại còn cầm kiếm nữa kìa! - Hoan Diệp nhìn kiếm trong tay của Hàn, Sinh và Hạo chỉ chỉ nói.

+ Nhìn họ không giống thị vệ - Thu Tâm nhú mày nói.

+ Họ chắc không phải người xấu chứ? - Nhiên chỉ nói.

+ Mặt họ đỏ thật nhiều màu, thật mắc cười - Thanh mỉm cười nói.

Các chàng đen mặt lại.

+ Đây là thịt gì vậy? - Hoan Diệp cầm đũa chọc chọc vào đĩa nói.

+ Là thịt gà - Thanh quay lại nhìn nói.

+ Sao các muội có thể ăn thịt gà sống được chứ? - Y Vân chỉ chỉ vào thịt gà nói.

+ Nhưng nó chín mà - Thu Tâm nhìn Y Vân nói.

+ Con gà tội nghiệp đang còn sống yên lành... bây giờ thành gà chín rồi - Hoan Diệp mặt buồn nói.

+ Ai bảo nó tội nghiệp chứ, không phải nó khoát kiếp con gà rồi sao? Tất nhiên phải vui rồi - Thanh lấy tay gõ ghế nói.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 35: Tiếp (34)

Các tỷ nhìn này, sao cộng rau này có thể mềm nhũn như vậy chứ? - Hoan Nhi cầm cộng rau lên nói.

+ Dễ thôi, chúng đi tắm nắng - Nhiên nhìn vụng rau rồi nói.

+ Sao có thể chứ? Không phải chúng được nấu lên sao? - Y Vân nhìn Nhiên nói.

+ Sao rượu có thể đắng như vậy chứ? - Thu Tâm nhìn ly rượu trên tay nói.

+ Nếu đắng không phải là thuốc sao, tỷ không thích nó - Nhiên nhắm mắt nói.

+ Ta ghét uống thuốc - Thanh chu môi nói.

+ Ta cũng không có thích - Y Vân mơ màng nói.

+ Muội cũng không thích - Hoan Nhi, Hoan Diệp và Thu Tâm đồng thanh nói.

Các nàng cứ nói hết cái này sang cái khác mà không có cái nào với cái hợp nhau...

+ Mang họ về - Viên Hạo đen mặt nói.

Các chàng đi đến chỗ của các nàng, Viên Hạo nắm cánh tay Y Vân, tay Nhiên bị Dạ Tước nắm lấy còn Thanh cũng bị Đê Bạch đỡ đứng dậy. Các cặp còn lại cũng vậy Hàn với Thu Tâm, Sinh với Hoan Nhi và Hạo với Hoan Diệp. Tất cả các nàng bị đỡ dậy liền vùng vẫy lão đảo chạy ra ngoài cửa.

Khi các nàng chạy được ra ngoài cửa thì Hạo bắt được cổ tay của Hoan Diệp lôi lại.

+ A... cứu muội với - Hoan Diệp hét lên.

Các nàng liền dừng lại quay lại nhìn.

+ Đám người kia thả muội ấy ra ngay - Nhiên chỉ các nàng nói.

+ Thả muội ấy ra - Các nàng đồng thanh.

+ Không thả thì sao? - Bê Bạch kim lửa giận nói.

+ Thì lão nương cần chết người - Thanh lão đảo chỉ tay nói.

+ Chúng ta một đầu một, thả muội ấy ra - Y Vân say khướt nói.

Hạo nhìn Viên Hạo, chàng gạt đầu Hạo liền thả Hoan Diệp ra, nàng liền chạy đến chỗ các nàng.

+ Ta xem các nàng say như vậy có thể làm gì? - Viên Hạo nhún mày nói.

Các nàng liền lùi lùi vài bước dừng lại đứng đầu cầu thang cách đứng xa các chàng được một chút mơ hồ chụm đầu lại với nhau nói.

+ Các muội có kể gì không? - Y Vân hơi mở mắt nói.

+ Muội mệt lắm, không nghĩ ra được gì - Thanh lắc đầu nói.

+ Chúng ta uống say quá rồi - Nhiên mệt mỏi nói.

+ Hay các tỷ chạy đi bọn muội ở lại chặn họ - Hoan Nhi cúi đầu nhấn mắt nói.

+ Nhìn các muội say như vậy... cần được sao? - Y Vân nhìn các nàng nói.

+ Bọn muội cũng biết võ công mà - Thu Tâm lẩm bẩm nói.

+ Họ có vũ khí mà chúng ta không có thắng được sao? - Nhiên nhủ mảy nói.

+ Vậy thì làm sao bây giờ? - Thanh nhìn các nàng nói.

+ Muội nghĩ nên đầu hàng, khi chúng ta tỉnh sẽ tính kế sau - Hoan Diệp mỉm cười nói.

+ Không được - Các nàng đồng thanh nói khiến cho Hoan Diệp giật mình.

+ 36 kẻ chạy là thượng sách - Nhiên mỉm cười nói.

+ Ý hay - Thanh gật đầu nói.

+ Như vậy chạy được sao? - Y Vân nhìn bộ dạng các nàng say nói.

+ Không được cũng phải được, đếm đến 3 mọi người chạy nhé! - Nhiên nhủ mảy nói.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 36: Tiếp (35)

Vừa nói xong Nhiên bắt đầu đếm.

+ Một, Hai, Ba chạy! - Nhiên dù say nhưng vẫn cố định lại tinh thần nói.

Lời vừa dứt xong Y Vân, Thanh, Nhiên và Thu Tâm chia ra mỗi đôi một phía bám lấy lan can của cầu thang chạy xuống... à mà không phải chạy xuống mà phải nói bám để xuống, dù đi chậm như rùa nhưng vẫn cố đi xuống.

Đi đến bậc thứ bảy còn bốn bậc nữa là không còn bậc thang nữa mà là mặt phẳng chỗ dao nhau khoảng hai mét để bậc thang tiếp theo. Thu Tâm đột nhiên quay lại nhìn thấy Hoan Nhi và Hoan Diệp vẫn đang ngẩn ngơ đứng ở lầu bốn cách hoàng cầu thang một mét.

Vì lúc các nàng đứng thành vòng tròn chỉ có Y Vân, Nhiên và Thanh đứng gần cầu thang nhất còn Hoan Nhi và Hoan Diệp đứng phía trong, các nàng đứng thành vòng tròn to nên Hoan Nhi và Hoan Diệp cách bậc thang ra nhất. Thu Tâm đứng sát bên Thanh nên cũng gần.

+ Hoan Nhi, Hoan Diệp mau đi xuống đây nhanh lên - Thu Tâm cố sức nói.

Còn các chàng vẫn đứng nguyên tại chỗ cũ.

Nghe được lời nói của Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp vỗ má để làm cho tỉnh táo một chút.

+ Đợi bọn muội với - Hoan Nhi vội vàng giang tay nắm nắm nói.

Y Vân cũng quay lại nhìn, Thanh và Nhiên cũng dừng lại. Nhìn điệu bộ lăm nũng của Hoan Nhi, Y Vân chỉ muốn nhéo má cho vài cái, nhìn rất đáng yêu. Lúc Hoan Nhi bước được hai bước Hoan Diệp cũng vội bước theo nên không vững làm cổ chân bị trọ sang một bên ngã xuống.

Lúc ngã xuống bàn tay bắt được áo của Hoan Nhi, nàng đang định bước tiếp bị Hoan Diệp giữ áo mất thang bằng ngã xuống lấy tay trái chống xuống làm tay bị tác động mạnh.

+ Chân / tay của ta đau quá! - Hoan Nhi và Hoan Diệp la lên.

Khi nghe thấy tiếng la Y Vân nhón chân lên rồi bước thêm một bước lên bậc trên nhưng bị trước Y Vân là lên " a a..." Thu Tâm quay lại bắt được cánh tay của Y Vân nhưng cả hai đều bị ngã xuống. Bàn tay còn lại của Thu Tâm ôm đầu Y Vân vào lòng nên cả nữa cách tay bị đập xuống sàn.

+ Lưng của ta... - Y Vân than lên nhú mảy nói còn bị Thu Tâm ngã đè lên.

+ Tay của muội - Thu Tâm cố rút tay ra kêu lên.

Thanh và Nhiên giật mình vì lúc đầu hai nàng đều không quay đầu lại nhìn Hoan Nhi và Hoan Diệp hai nàng chỉ cách nhau có một bậc thang nên lúc nghe thấy tiếng la của bốn người các nàng Thanh thì bước xuống để nhìn Y Vân và Thu Tâm còn Nhiên thì bước lên nên đầu hai cụng vào nhau, đồng thanh " A " một tiếng.

Làm cho Nhiên đứng dưới bị mất thăng bằng ngã xuống nhưng không nặng bằng Y Vân còn Thanh nhanh tay bám lấy lan can. Một màn trước làm các chàng hết hồn từ đầu đến giờ, may các nàng đều không ngã ở các chỗ nguy hiểm những cách các chỗ đó rất gần. Đúng là dọa các chàng một phen đứng im trời tay không kịp.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 37: Bị thương

Các chàng vội vàng đi đến chơi các nàng Sinh công Hoan Nhi lên còn Hạo bế Hoan Diệp. Để Bạch bế Thanh lên, Dạ Tước cố đỡ Nhiên dậy để cong lên. Hàn phải đỡ Thu Tâm dậy bế lên. Viên Hạo cũng phải đỡ Y Vân nếu ôm sẽ làm lưng nàng đau.

Các chàng người thì bế người công các nàng lên vội vàng đi xuống từng lầu, lúc đi xuống các nàng không ngừng kêu đau người thì tay, người thì đầu không thì chân hoặc lưng tiếng kêu của các nàng khiến các chàng nhú mảy.

+ Các nàng kêu đủ chưa? - Viên Hạo tức giận nhìn Y Vân nói.

+ Ai bảo nàng nghịch ngợm - Dạ Tước nhú mảy nhìn Nhiên nói.

+ Nàng còn biết kêu đau sao? - Để Bạch lườm Thanh nói.

+ Sao có thể ngã ra nông nỗi này chứ? - Hàn không vui nhìn tay Thu Tâm nói.

+ May cô còn nhẹ! - Sinh lắc đầu nhìn Hoan Nhi nói.

+ Cô cũng vậy - Hạo nhìn Hoan Diệp nói.

Chốt lại một câu trong đầu các chàng nhú mảy không vui nghĩ " nữ nhân khi say thật phiền phức ".

Đi xuống lầu dưới cùng các chàng đi lướt qua tú bà Mai Hương đột nhiên Viên Hạo dừng bước khiến các chàng cũng dừng lại.

+ Hôm nay người cái gì cũng không thấy mà cũng không nghe thấy, nếu để ta biết người truyền ra ngoài thì chuẩn bị cái đầu của người đi - Viên Hạo lạnh lùng nói.

+ Vâng vâng, nô tài sẽ không để ai biết - Tú bà sợ hãi nói.

+ Tốt nhất là vậy - Dạ Tước nói kèm theo sát khí.

Nói xong các chàng để các nàng lên ngựa đi về cung vì các các nàng bị thương nên cũng đi chậm. Khi về tới cùng các chàng sắp xếp đưa các nàng đến cung của Y Vân đều để các nàng chung một phòng.

Sắp xếp cho các cung nữ và thị vệ lui hết xuống không ai được vào cũng không chuyển ngữ y tránh để người khác biết, nên các chàng đều phải chuẩn bị thuốc giải rượu và bôi thuốc cho các nàng. Dù sao thương thể các nàng cũng không nặng.

Đa phần đều bị sưng và thâm vài chỗ ở tay và chân. Còn Nhiên và Y Vân bị ngã nhưng cũng không nặng nên hai nàng cũng không kêu đau nữa nhưng Viên Hạo và Dạ Tước muốn xem cho chắc nhưng hai nàng nhất quyết không cho hai chàng cời y phục xem nên chỉ đành chườm lạnh.

(HanhLuin: Bao nhiêu bảo người ta cời ra cho xem, chắc chắc là không rồi còn các độc giả thì sao? □).

Con đau làm các nàng cũng tỉnh táo lại một ít, đến lúc thuốc giải rượu được Hàn đưa vào mùi thuốc lan tỏa khiến các nàng lập tức bịt mũi.

- + Mùi gì vậy? - Nhiên nhủ mày nói.
- + Thật đáng sợ - Thanh lấy tay khua đi khua lại trước mũi nói.
- + Không phải như ta nghĩ đó chứ? - Y Vân chỉ tay vào bát thuốc nói.
- + Không sai đâu - Hoan Nhi bắt lức nói.
- + Màu đen đó, mùi đó - Hoan Nhi không vui nói.
- + Là thuốc giải rượu, không hay rồi - Thu Tâm lắc đầu nói.

Lời vừa giết Y Vân và Nhiên đang nằm liền ngồi dậy, Thu Tâm và Thanh ngồi trên ghế còn Hoan Nhi và Hoan Diệp ngồi ở dưới sàn các nàng hướng mắt cùng nhìn nhau.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 38: Thuốc giải rượu

Các nàng hướng mắt nhìn nhau.

- + Không đâu, ta nhất quyết không có uống - Các nàng đồng thanh nhả mặt nói.

Ánh mắt van xin với bộ dạng say của các nàng nhìn các chàng.

- + Không uống cũng phải uống - Viên Hạo kiên định nói.

Lời nói của Viên Hạo làm niêm hi vọng của các nàng đều bị dập tắt. Các nàng nhìn nhau gật đầu mỗi người cầm bát thuốc đi về phía các nàng.

- + Không ta không muốn - Các nàng nói xong liền che miệng.

Thấy các nàng che miệng các chàng phải lấy tay hờ xuống. Khi gỡ thành công liền đưa thuốc tới miệng nhưng các nàng liền lấy tay giữ bát thuốc, cứ đẩy đi đẩy lại.

- + Ta không muốn uống - Y Vân cự tuyệt nói.

- + Nàng phải uống - Viên Hạo nhả mặt nói.

- + Không uống, cứu ta - Nhiên nhất đẩy bát thuốc nói.

- + Ở đây không ai cứu nàng đâu, mau uống đi! - Dạ Tước nhủ mày nói.

- + Ta không thích uống - Thanh ánh mắt van xin nhìn Đế Bạch nói.

- + Nhìn ta như vậy cũng không có tác dụng - Đế Bạch cười tà mị nói.

- + Sao ngươi lại ép ta - Thu Tâm tay đẩy Bát thuốc quay đầu sang chỗ khác nói.

- + Cô nương đắc tội rồi - Hàn vẫn cố đẩy bát thuốc đến miệng Thu Tâm nói.

- + Cô mau uống đi - Sinh nhìn Hoan Nhi nói nhưng nàng chỉ mím môi rồi lắc đầu lia lịa

- + Không uống - Hoan Diệp lườm Hạo nói.

- + Nó không đáng sợ vậy đâu, ta đâu có bỏ độc cô không cần lo - Hạo mỉm cười nói.

- + Sao ta biết là không có độc chứ, ngươi uống trước đi - Hoan Diệp nhanh trí nói.

- + Đúng vậy, các người uống trước đi - Các nàng ăn ý đồng thanh.

- + Chiêu kích tướng của các nàng không có tác dụng, đã vậy thì... - Viên Hạo nói.

Các chàng hiểu ý nhau nên điểm huyết các nàng để cho các nàng uống thuốc. Sau một hồi cho các nàng uống xong liền giải huyết cho các nàng. Các chàng cũng chỉ cho các nàng uống nước trắng không cho ăn ngọt coi như trừng phạt các nàng.

Các nàng liền nằm xuống tại chỗ, hồn của các nàng như bay ra ngoài chứ không có ở trong người của các nàng.

" Sao đáng vậy chứ mà còn chỉ có nước trắng uống " các nàng nghĩ.

Ánh mắt hận ý nhìn các chàng " chắc chắn họ cố ý " các nàng nghĩ.

Nhìn thấy ánh mắt như vậy của các nàng các chàng cười nhếch mép rồi đi ra khỏi phòng, các chàng vừa đi xong.

+ Các muội lên đây nằm đi - Y Vân nói, dù sao giường của nàng có mười người ngủ cũng vừa.

Thanh lập tức đi đến giường nằm lên.

+ Không được đâu - Thu Tâm nói.

+ Đúng vậy! - Hoan Nhi và Hoan Diệp gật đầu đồng ý nói.

+ Không nhưng nhị gì hết lên đây, không phải chúng ta là tỷ muội sao, mau đi lên đây - Y Vân nhú mày nói.

+ Đúng vậy các muội mau lên đây - Thanh vui vẻ nói.

+ Không lo hết chỗ đâu - Nhiên phụ họa theo.

Cuối cùng các nàng phải nằm chung một giường, vui vẻ ôm nhau ngủ mà không biết vẫn có vài người ở gần đó nghe được.

(HanhLuin: Đồ các bạn là ai?

A. Viên Hạo

B. Dạ Tước

C. Đế Bạch

D. Cả sáu chàng

Mọi người đoán xem, hihi... đáp án rất đáng ngờ đấy!).

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 39: Trừng phạt

Sáng hôm sau.

Các nàng vẫn đang ôm nhau ngủ say trong giấc mộng thì các chàng lại đang ngồi ở ngoài phòng đợi các nàng tỉnh dậy.

Khi thấy ngủ đã đủ mất Y Vân mở mắt ra chống tay ngồi dậy thì liền nhú mày lại.

+ Lưng của ta sao đau vậy - Y Vân than nói.

Tiếng nói của Y Vân làm các nàng tỉnh lại... lập tức các nàng đều đầu khoả than thở.

+ Sao người ta đau vậy? - Nhiên nhú mày nói.

+ Sao trán ta lại bị sưng chứ - Thanh sờ trán nhăn mặt nói.

+ Đây là đâu vậy? - Hoan Diệp ôm tay nhìn xung quanh nói

+ Chân của muội đau, mà sao chúng ta lại nằm chung giường chứ? - Hoan Nhi nhìn các nàng nói.

+ Sao căn phòng này nhìn rất quen - Thu Tâm suy nghĩ nói.

Hàng loạt những câu hỏi hiện hữu trong đầu các nàng, đang suy nghĩ thì có tiếng bước chân cú nhiều người vào nhưng các nàng không biết.

+ Tình rồi sao? - Viên Hạo cười tà mị nói.

Lời nói của Viên Hạo đưa các nàng về hiện thực, các nàng đồng loạt hướng nhìn lên liền kinh ngạc rồi khiếp sợ.

+ Hoàng... hoàng thượng - Y Vân tay run run chỉ vào Viên Hạo.

+ Vậy đây là tâm cung của... - Hoan Nhi giọng run run nói.

+ Là của hoàng hậu - Thu Tâm sợ sệt nói.

Các nàng đang hoang mang và sợ hãi đột nhiên các chàng đồ mặt quay mặt đi chỗ khác. Thanh, Nhiên và Y Vân nhìn mình không có gì lạ nhưng y phục của Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp xộc xệch lại hờ hờ vai trắng nõn.

Các nàng hét lên "A" khiến các chàng giật mình, các nàng nhanh chỉ lại y phục đột cho ba muội muội nhiên Y Vân, Thanh và Nhiên lấy gối ném vào người các chàng.

+ Sắc lang, háo sắc các người đi ra ngoài! - Ba nàng đồng thanh.

Các chàng đành phải ra đại sảnh của Phượng Nghi cung chờ. Các nàng tìm y phục của mình trước khi đổi y phục xuất cung, chỉnh chu lại y phục đầu tóc rồi đi ra ngoài. Thân thể các nàng đều có chỗ đau nên chỉ vẫn rất đơn giản.

Ra đại sảnh các nàng nhìn các chàng chăm chăm rồi hành lễ.

+ Tham kiến Hoàng Thượng - Các nàng đồng thanh.

+ Tham kiến hoàng hậu và hai vị vương phi - Sinh, Hạo và Hàn hành lễ.

+ Tất cả đứng lên đi, vết thương của các nàng cũng không có gì nghiêm trọng. Ba ngày sau sẽ khỏi - Viên Hạo nhìn các nàng nói.

+ Các nàng cũng thật to gan lại dám đến nơi ông bướm đó uống rượu còn ra thể thống gì nữa, niệm tình các nàng bị thương nên trầm tha tội. Nghỉ ngơi cho khỏe ba ngày sau mỗi người các nàng chép lại cung quy lại 50 lần cho trăm - Viên Hạo tức giận nói.

+ Sao chép cung quy chứ? - Thanh không vui nói.

+ Nhưng cung quy nhất nhiều - Y Vân nhú mày nói.

+ Lại còn chép nhiều như vậy, không muốn - Nhiên phản đối nói.

+ Các nàng không phục thì 100 lần nhưng thời hạn chỉ có 5 ngày - Viên Hạo nghiêm nghị nói.

(HanhLuin: vào năm học rồi mk hơi bận nên mỗi tuần mk chỉ đăng 1 chương thôi nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngộ* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 40: Chấp nhận

Nghe Viên Hạo nói như vậy Thanh phản bác.

+ Các người ức hiếp người quá đáng - Thanh gậm chân nói.

+ Úc hiếp người quá đáng? - Đế Bạch nhú mày nói.

+ Nam nhân các người được đến sao nữ nhân bọn ta lại không thể đến được chứ? - Nhiên tức giận nói.

+ Nàng còn dám ngụy biện - Dạ Tước lớn tiếng nói.

+ Các nàng lựa chọn đi, 50 hay là 100 lần đây - Viên Hạo quay lại vấn đề chính nói.

+ 50 lần ta đồng ý chấp nhận - Y Vân lấy lại bình tĩnh nói. Không thể giầy đưa với họ các nàng không còn nhiều thời gian.

+ Nhưng bọn ta có điều kiện - Y Vân nói rồi nhìn Thanh và Nhiên đảo mắt vài lần thì hai nàng đều gật đầu mỉm cười.

+ Lúc này người của các người nhìn thấy y phục của bọn ta xộc xệch nhưng bọn ta lại không hờ gì nhưng ba muội muội của bọn ta bị hờ vai lẫn cổ đều bị người của hoàng thượng và hai vương gia cũng nhìn thấy - Thanh cười tà mị nói.

+ Nói ra phải chịu trách nhiệm với các muội muội bọn ta chứ? - Nhiên mỉm cười nói tiếp.

+ Vậy thì... - Viên Hạo nói.

+ Xin Hoàng thượng phối hôn cho họ - Y Vân nói.

+ Được - Hoàng thượng vui vẻ đồng ý.

+ Không thể nào hoàng thượng, hoàng hậu - Sáu người bọn họ đồng thanh nói.

+ Có gì mà không được các người không định chịu trách nhiệm sao, thanh danh của nữ nhân rất quan trọng mà da thịt bị các người nhìn thấy rồi. Phối hôn cũng rất hợp tình hợp lý - Y Vân không vui nói.

" Nhưng cũng không phải mỗi chúng thần nhìn thấy mà. Sao lại phối hôn cho chúng thần chứ " Hàn, Sinh và Hạo đau khổ nghĩ.

+ Người của các nàng cũng không đồng ý là sao? Người của trăm đều là quan chức cao, người của nàng không vừa ý sao? - Viên Hạo nhún mày đáp.

+ Có gì không đồng ý chứ, chuyện này là do bọn ta nói chắc chắn họ sẽ chấp nhận thôi - Nhiên mỉm cười nói.

+ Được vậy trăm sẽ lập tức bần hôn - Viên Hạo nói.

+ Chưa được, không phải lúc này - Thanh lên tiếng

+ Tại sao? - Đế Bạch nói.

+ Chuyện gì nữa - Dạ Tước lạnh lùng nói.

+ Chuyện hôn sự sẽ bàn sau đây chỉ là định trước, cũng phải để họ thích ứng đã - Nhiên nói.

+ Hoàng thượng chúng thần nguyện đi đánh giặc dẹp tan mọi quân thù còn hơn - Ba chàng nghiêm túc nói.

+ Đúng vậy, bọn muội cũng không muốn đâu, bọn muội thà ở bên cạnh các tỷ đến già còn hơn là gả cho bọn họ - Ba nàng đồng tình nói rồi lườm ba chàng.

+ Được rồi, vậy các nàng cứ suy nghĩ kỹ rồi nghỉ ngơi đi! - Viên Hạo nói xong các chàng lập tức rời đi.

Khi các chàng đi không lâu thì ba muội muội của các nàng lên tiếng.

+ Tỷ Tỷ - Ba nàng đồng thanh nói.

+ Được rồi, được rồi - Thanh vỗ vai ba nàng nói.

+ Các tỷ cũng chỉ muốn tốt cho các muội mà thôi, là vì cuộc sống của các muội sau này - Y Vân mỉm cười nói.

+ Dù sao ta thấy họ cũng được, các muội hãy cứ chấp nhận đi. Dù gì các muội cũng đã gả đi đâu! - Nhiên khuyên nhủ nói.

+ Nhưng mà... - Thu Tâm không chịu định cãi lý nói.

+ Không nhưng nhĩ gì hết - Nhiên liền cắt đứt lời nói của Thu Tâm.

Sau một hồi nói chuyện các nàng cuối cùng cũng nói ổn thỏa xong rồi đi kêu các cung nữ chuẩn bị đồ ăn sáng. Theo như dự tính các nàng chỉ cần nghỉ ngơi 3 ngày tính cả hôm nay và 5 ngày chép cung quy thì vẫn còn thừa lại 2 ngày để giải quyết các vấn đề khác.

Không nghĩ nữa các nàng thật sự đói lắm rồi, hôm qua toàn uống rượu chứ đã ăn được mấy miếng đâu. Thật là đói.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 41

Sau 2 ngày sống yên ổn, thương thế của các nàng cũng đã khỏi sớm hơn dự tính 1 ngày. Hôm nay các nàng bắt tay vào chép cái cung quy gì gì đó.

+ Thật sự phải chép cung quy sao? - Thanh than thở nói.

+ Tất nhiên phải chép rồi! - Nhiên xoa thái dương nói.

+ Không lẽ các muội muốn biết 100 bản sao? - Y Vân nhún mày nói.

+ Tất nhiên là bọn muội không muốn rồi - Hoan Nhi, Hoan Diệp và Thu Tâm đồng thanh nói.

+ Nhưng mỗi người phải viết 50 bản, vậy tổng cộng là bao nhiêu? - Hoan Diệp xoa cằm suy nghĩ nói.

+ Tổng cộng là 300 bản - Thu Tâm suy nghĩ nói.

+ 300 bản, không phải đùa chứ? Viết như vậy thì bao lâu mới xong vậy trời, thật không muốn cho người ta sống nữa mà - Hoan Nhi suy sụp nói.

+ Than vãn cũng không có ích lợi gì, chúng ta vẫn phải hoàn thành chúng trước khi đi mới được - Y Vân nghiêm túc nói.

+ Các muội đi lấy giấy đi - Nhiên nhìn Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp nói.

+ Và còn mực, bút và vài bản mẫu nữa - Thanh bổ xung nói.

Ba nàng gật đầu rồi đi ra ngoài lấy giấy và mực, bản cung quy vào gạt lên bàn.

+ Nhất định phải viết xong đồng này - Nhiên động viên nói.

Xong các nàng gạt đầu rồi mỗi người lấy đủ số lượng giấy và mực, bản cung quy. Xong mỗi người một nơi ngồi viết, Y Vân và Nhiên ngồi trên bàn còn đầu là ngồi xuống sàn nhà. Một lúc lâu sau các nàng đều nằm sấp xuống sàn viết.

Nói chung là một đồng hỗn lộn xung quanh các nàng đều là giầy là giấy, người nào người nấy đều chăm chú viết nhìn vào cũng đủ thấy đau đầu chỗ nào cũng đều là chữ với chữ, mặt các nàng còn lem ít mực.

+ Hoan Nhi ta cảm thấy hơi đói, muội lấy ít bánh đến đây đi - Nhiên vừa viết vừa nói.

+ Hoan Diệp, muội cũng đi lấy ít hoa quả đến đây đi - Thanh mỉm cười nói.

+ Được, bọn muội đi ngay - Hoan Nhi và Hoan Diệp đồng thanh.

+ Vậy muội sẽ đi lấy một ít trà - Thu Tâm nói xong cũng quay lưng đi.

Xong ba nàng đi lấy bánh và hoa quả đến để trước mặt các nàng, thấy đồ ăn các nàng mỗi người ăn vài miếng rồi viết tiếp, cứ như vậy trời dần chuyển sáng tối.

Tại thư phòng của Hoàng thượng.

+ Các nàng hiện tại đang làm gì? - Hoàng thượng nhìn Hoa công công hỏi.

+ Bẩm Hoàng thượng, Hoàng hậu cùng 2 Vương phi vẫn đang còn viết cung quy trong phòng - Hoa công công cung kính nói.

+ Vẫn còn viết sao, thương thế các nàng còn chưa khỏi hẳn - Đế Bạch ngạc nhiên nói.

+ Vậy các nàng đã ăn cơm hay chưa? - Dạ Tước nhún mày không vui hỏi.

+ Bẩm Vương gia, chưa dùng qua ạ - Hoa công công nói.

+ Các nàng giờ này rồi mà còn chưa ăn - Viên Hạo nhún mày nói.

+ Bay giờ cũng đã qua giờ nhọ thiện rồi mà - Hàn suy nghĩ nói.

+ Liệu Hoàng hậu cùng 2 vương phi có sao không? - Hạo lo lắng nói.

+ Thật khiến cho người ta không thể bỏ đi lo lắng - Đế Bạch tức giận nói.

+ Hoàng thượng có nên qua xem một lát hay không? - Sinh nhìn Viên Hạo nói.

+ Đề nghị vẫn nên qua xem, dù sao thương thế của các nàng cũng vừa mới tốt lên một ít - Dạ Tước nghiêm túc nói.

+ Đi đến đó xem một chút thôi! - Viên Hạo gật đầu đứng lên nói.

Nói xong các chàng lần lượt nói đuôi nhau đi ra khỏi thư phòng rồi đi thẳng đến cung của các nàng.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 42

Khi các chàng đi tới nơi cũng không thèm gõ cửa mà trực tiếp đẩy cửa vào thì nhìn thấy.... khung cảnh thật hỗn loạn. Giấy ở khắp nơi, đâu đâu cũng là giấy có khi còn có còn nằm trên ở trên người các nàng.

Thấy có người đẩy cửa vào các nàng đồng loạt ngẩng đầu lên, đưa cặp mắt long lanh nhìn các chàng. Khi các nàng ngẩng đầu lên thì các chàng nhìn thấy mặt các nàng có vài phần bị nhem vì mực dính trên mặt. Giống như mấy con mèo hoang vậy.

Thấy chính là các chàng các nàng liền đứng lên hành lễ dù sao các nàng cũng sắp đi rồi sẽ không cần hành lễ trước mặt các chàng nữa.

- Tham kiến Hoàng thượng, hai vương gia - Các nàng hành lễ đồng thanh nói.

- Các nàng từ nay không có người ngoài trước mặt bọn ta không cần hành lễ nữa - Viên Hạo nhìn các nàng nói.

Các nàng đều bất ngờ vót câu nói của Viên Hạo liền có suy nghĩ khác nhau nhưng các chàng thấy không có gì lạ, vì các chàng bình thường cũng xưng hô gọi nhau như vậy.

"Wow hôm nay hân có bị chấn thương sọ não ở đâu không mà lại xưng "ta" vậy. Nhiên và Thanh nghĩ.

"Hôm nay sao chàng ấy thay đổi cách xưng hô vậy thật kỳ lạ nhưng dù sao thỉnh thoảng chàng cũng có chút thay đổi" Y Vân nghĩ.

"Hôm nay hoàng thượng bảo sau không có người ngoài không cần hành lễ mà còn xưng "ta" có phải các nàng phạm sai gì không?" Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp nghĩ.

Thấy các nàng tự nhiên ngạc nhiên như vậy Dạ Tước lên tiếng.

- Các nàng như vậy là đang có chuyện gì sao? - Dạ Tước bình thản hỏi.

Câu nói của Dạ Tước khiến các nàng giật mình hoàn hồn lại.

- Không, không có chuyện gì cả - Nhiên vội vàng nói.

- Các nàng đây như vậy là ở trên chiến trường giấy sao? - Đế Bạch cười nhạt nói.

Nghe thấy vậy các nàng đưa cặp mắt nhìn xung quanh liền đen mặt lại. Giấy tung bay khắp nơi, phòng của các nàng thật là ngập tràn giấy mà nhưng dù sao cũng là khổ công của các nàng viết từ sáng đến giờ.

- Haha, hoàng thượng cùng vương gia thông cảm phòng có hơi bừa bộn - Thanh gãi đầu cười trừ nói.

- Đúng vậy, nếu không có chuyện gì thì chúng thần tiếp tục công việc - Y Vân cười nhạt nói.

- Các nàng như vậy là đang đuổi bọn ta đi sao, Hoàng hậu - Viên Hạo tỏ sát khí nói.

Câu nói của Viên Hạo khiến các nàng ớn lạnh sống lưng.

- Sao có thể như vậy chứ, hoàng thượng và hai vương gia là khách quý mà - Nhiên xua tay nói.

- Là như vậy sao? - Dạ Tước cười lạnh nói.

- Đúng... là phòng có hơi bừa bộn nên không có chỗ tiếp khách quý - Thanh nhanh mồm nói.

- Đúng là phòng có bừa bộn vậy chúng ta đi ra ngoài - Đế Bạch cười nhạt nói.

- Ra ngoài - Tất cả các nàng đồng thanh nói.

- Nhưng chúng thần thiếp đang còn chép cung quy, chúng thần tiếp mới chép được 60 bản còn 240 bản nữa - Y Vân tính toán nói.

Đó là hôm nay các nàng không ăn cơm chỉ ăn một chút bánh nên mới chép được như vậy chứ không đảm bảo mai cũng chép được như vậy.

- Không phải các nàng còn 4 ngày sao với tốc độ như vậy các nàng sẽ chép xong nhanh thôi - Viên Hạo bình thần nói.

" Thật muốn cho họ một trận " các nàng nuốt cục tức nghĩ.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 43

Các nàng đều bức bối, Y Vân định lên tiếng phản bác thì Viên Hạo lên tiếng chặn lời nói của nàng.

- Nếu các nàng không đi thì nam nhân bọn ta đành phải xuất cung đi cùng nhau thôi! Haiz... thật đang tiếc! - Viên Hạo thở dài nói.

- Xuất cung? - Các nàng vui vẻ đồng thanh nói.

- Đúng vậy! - Đế Bạch gật đầu nói.

- Tất nhiên phải đi chứ - Thanh cao hứng nói.

- Mau đi thôi! - Nhiên vui vẻ nói.

- Nàng vội gì chứ, mau đi thay y phục đi. Bọn ta sẽ đợi các nàng trước cổng hoàng cung - Dạ Tước cười nhạt nói.

Nói xong các chàng quay lưng đi về phòng thay y phục và các nàng cũng vậy. Một lúc sau các nàng đi đến cổng hoàng cung, vì là ra ngoài với các chàng nên hôm nay tất cả các nàng đều mặc y phục của các vị cô nương.

Thấy các nàng như vậy liền hưởng thụ cảnh đẹp thu hết vào mắt, nhìn các nàng như các thần tiên đi nhảm vào nhân gian vậy. Đi đến chỗ các chàng, các nàng chỉ thấy 6 con ngựa mà trong khi có tổng cộng là 12 người mà.

- Sao lại chỉ có 6 con ngựa không phải chúng ta có 12 người sao? - Nhiên chỉ vào đám ngựa nói.

- Các nàng cười chung ngựa với bọn ta! - Dạ Tước nhìn Nhiên nói.

- Nhưng bọn ta muốn cười ngựa riêng - Thanh bữu môi nói.

Các nàng cũng đồng ý gật đầu lia lịa.

- Không được, rất nguy hiểm - Đế Bạch nhú mày nói.

- Có gì mà nguy hiểm đâu chứ? - Y Vân không vui nói.

- Các nàng phải ngồi chung ngựa với bọn ta! - Viên Hạo kiên quyết nói.

Sau một hồi tranh cãi kịch liệt các nàng đều kiệt sức, cuối cùng cũng phải ngồi chung ngựa với các chàng theo cặp như sau:

Phong Y Vân và Hiên Viên Hạo.

Phượng Vương Nhiên và Hiên Dạ Tước.

Phượng Cẩm Thanh và Hiên Đế Bạch.

Thu Tâm và Hàn.

Hoan Nhi và Sinh.

Hoan Diệp và Hạo.

Nếu không phải hôm nay các nàng mới ăn một ít không có còn đủ sức lực cãi nhau với các chàng, có không các nàng sẽ dành được quyền cười ngựa

riêng rồi. Hừ hừ, thua không phục. Còn các chàng lại rất đắc ý với kết quả này nhưng có 3 cặp phân vị nhỏ nhất lại không vui cho lắm, còn lí do chắc mọi người cũng biết hết rồi nhì.

Các chàng đem các nàng đặt lên ngựa ngồi trước còn các chàng ngồi phía sau các nàng rồi thúc ngựa đi. Vì thúc ngựa nhanh nên các nàng ngồi không vững liền ngã tựa vào ngực của các chàng khiến các nàng chột thất thần, tim đập thình thịch.

Rồi rất nhanh liền lấy lại tinh thần ngồi thẳng dậy, các chàng phi ngựa đưa các nàng đến một quán ăn hình như rất nổi tiếng ở kinh thành, cho các nàng ăn uống no nê xong các nàng liền lôi các chàng ra ngoài chơi.

Các nàng đi đằng trước còn các chàng đi đằng sau, các nàng đi đến hàng bán trâm cài tóc nhỏ bên đường của một bà cụ liền dừng lại lựa chọn trâm. Thấy một bà cụ già như vậy phải ở nhà hưởng tuổi già mà lại đi bán trâm, thật đáng thương cho bà cụ.

Đi đến chỗ bà cụ, các nàng nhìn một loạt các loại trâm vô cùng tinh xảo một vòng liền vui vẻ nói.

- Đẹp quá đi! - Các nàng đồng thanh vui vẻ nói.

Các nàng liền lựa chọn trâm cài lên đầu vừa đùa nghịch rất là vui vẻ. Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp không định mua nhưng Y Vân, Nhiên và Thanh đều bắt bọn họ lấy. Nên mỗi người đều chọn ra một cây hợp nhất với mình rồi lấy cài lên tóc nhìn rất đẹp.

Lấy được cây trâm mình thích các nàng liền đi, trước khi đi liền nói với bà cụ lấy tiền từ chỗ các chàng. Nên các chàng đều góp tiền trả, dù chỉ cần mỗi Viên Hạo, Dạ Tước hoặc Đế Bạch đều có thể từ mình trả hết nhưng đây là yêu cầu của các nàng nên đành phải chịu thôi.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 44

Sau một hồi đi chơi dạo quanh xem cái này mua cái kia xong, đến lúc phải về rồi. Khung cảnh xung quanh bắt đầu trở nên yên tĩnh như đang chìm vào một thế giới riêng chỉ có các nàng và các chàng.

- Muộn rồi, đến lúc trở về cung thôi! - Viên Hạo nhìn sắc trời nói.

- Chơi thêm một chút nữa không được sao? - Y Vân nhìn Viên Hạo nói.

- Nên trở về thôi! - Đế Bạch không đồng tình nói.

- Không muốn, ta không muốn về cung! - Thanh bĩu môi nói.

- Ta muốn đi chơi nữa! - Nhiên không vui nói vì nàng chưa muốn về, lâu lâu mới được đi chơi đến muộn như vậy tất nhiên là không muốn về rồi.

- Không được! - Dạ Tước kiên định nói.

Cứ như vậy, cãi nhau một hồi giữa về với không về thì các nàng đã chiến thắng. Đây chính là lúc nữ nhân nập đầy năng lượng như các nàng ra sức tranh cãi, để dành thắng lợi cho mình. Mặc dù các chàng có thể vác các nàng về cung, nhưng cũng không muốn làm các nàng không vui nên đành chấp nhận đồng ý.

- Muộn thế này rồi các nàng còn muốn đi đâu? - Viên Hạo nhíu mày hỏi.

- Không phải vẫn còn mấy khách điểm mớ cửa sao? Vậy thì đến đó đi! - Y Vân vuốt cằm nói.

Khách điểm: quán trọ, nhà trọ

- Đại tẩu, tẩu còn chưa ăn no sao? - Đế Bạch nhìn Y Vân hỏi.

- Không phải ăn chưa no mà là đến đó uống rượu - Thanh mỉm cười nói.

- Nếu muốn uống rượu thì đến thanh lâu Như Mộng lần trước không phải tốt hơn sao? - Nhiên nhìn Thanh nói.

- Nàng dám đến đó lần nữa sao? - Dạ Tước nhíu mày nói.

- Sao ta không dám, hừ! - Nhiên đắc ý cười nhẹ nói.

"Nàng" Dạ Tước bực bội nhìn Nhiên.

- Không được! - Viên Hạo kiên quyết không đồng ý nói.
- Vì sao không được? - Y Vân thắc mắc hỏi, không phải lần trước các nàng cũng đến đó mà với lại là thanh lâu tốt nhất.
- Hoàng hậu nương nương, người đừng quên lúc trước bị thương ở thanh lâu đó thế nào! - Hàn nghiêm túc nói.
- Đúng vậy, những nơi không tốt đó sao có thể đến được - Sinh cũng đồng tình nói.
- Nhưng hôm đó chỉ là chuyện không may xảy ra, cũng không có gì đáng lo ngại! - Hoan Diệp hơi bĩu môi nói.
- Với lại chỉ đến đó uống rượu thôi, cũng đâu xem những thứ khác - Hoan Nhi cười nhạt nói.
- Thanh lâu sao có thể để nương nương, hai Vương phi và các cô nương đến đó! - Hạo khó xử nói.
- Nhưng lần này cũng có hoàng thượng, hai vương gia và 3 người các người cùng đi theo mà! - Thu Tâm nhìn các chàng nói.
- Không được là không được! - Tất cả các chàng đồng thanh nói.
- Sao không được, không phải các người cũng cùng đi sao? Các người thật đúng là phiên! - Tất cả các nàng đồng thanh đáp lại.
- Hay là sợ gặp lại người thương trong lòng - Nhiên nhìn Dạ Tước cười nhạt nói.
- Hoặc là sợ bọn ta đánh người thương trong lòng của các người sao? - Thanh liếc mắt nhìn Đế Bạch nói.
- Không có - Dạ Tước và Đế Bạch đồng thanh nói.
- Nếu có thì sao, không phải nam nhân đều thích có tam thê tứ thiếp sao? Đúng không Hoàng thượng - Y Vân mỉm cười nói.

Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp cũng gật đầu đồng ý với Thanh, Nhiên và Y Vân.

(HanhLuin: Chị em cùng trên một chiến tuyến có khác).

- Không đôi co với các nàng nữa! Làm theo điều các nàng muốn đi! - Viên Hạo xoa trán nói.

Nghe vậy các nàng vô cùng vui vẻ, cười tươi như những bông hoa đang nở rộ ra vậy. Cứ như vậy, một nhóm mười hai người đi đến thanh lâu.

Thanh Lâu Như Mộng.

Viên Hạo lấy một số ngân lượng lớn đưa cho tú bà đuổi hết khách nhân đi. Với lý do là tiếp các "Khách quý".

Một trong căn phòng rộng lớn được trang trí rất đẹp mắt. Một người nhóm đưa các món ăn và rượu được đưa lên bàn rồi lui ra. Căn phòng bay giờ chỉ còn các nàng và các chàng ngồi ở bàn ăn được dọn sẵn.

- Các tỷ muội, hôm nay chúng ta uống không say không về! - Nhiên đứng lên cầm chén rượu vừa được rót lớn tiếng nói.
- Không say không về! - Y Vân, Thanh, Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp cũng tự rót rượu vào chén.

Nói xong các nàng ngửa cổ lên uống còn các chàng thì ngồi im, trên mặt xuất hiện vài vạch đen.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 45

Các nàng uống được hết một chén rồi rót tiếp rượu vào, đang định uống thì bị các chàng cướp lấy uống. Thấy tay của mình trống không các nàng liền giận dữ.

- Rượu của ta sao người lại cướp? - Các nàng đồng thanh nói.
- Trên bàn cũng có rượu sao các người không tự rót lấy mà uống? - Nhiên chỉ vào bình rượu nói.
- Đúng vậy! - Y Vân, Thanh, Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp đồng thanh nói.

- Các nàng ồn ào đủ chưa? - Viên Hạo đặt mạnh chén rượu xuống bàn nói.

- Sao người hung dữ vậy? - Y Vân nhú mày nói.

- Các người thích uống chén thì cầm lấy mà uống, bọn ta uống bằng cách khác! - Thanh bực bội nói.

Các nàng đưa mắt nhìn nhau hiểu ý, mỗi người nhanh tay cầm lấy một bình rượu trên bàn được để sẵn, rồi ngửa cổ lên uống hết. Khiến các chàng vô cùng tức giận nhìn các nàng.

- Làm càn! - Dạ Tước lớn tiếng nói, tay đập xuống bàn "rầm" một tiếng.

Tiếng quát và tiếng đập tay xuống bàn của Dạ Tước khiến rượu trong miệng của Hoan Diệp chưa kịp nuốt xuống liền bị sặc.

"khụ khụ..." Thấy Hoan Diệp bị sặc như vậy Thu Tâm liền đi đến vỗ nhẹ lưng cho nàng.

- Người khiến muội ấy bị sặc rồi! - Hoan Nhi lấy hết can đảm nói.

- Đáng đời! - Hạo nhú mày nói.

- Các người thật quá đáng, sao có thể tức giận vô cớ như vậy chứ - Y Vân tức giận nói.

- Nhưng Hoàng hậu và hai vương phi cùng với các cô nương cũng hơi quá rồi! - Hàn cung kính nói.

- Bọn ta có chỗ nào quá đáng chứ? - Thu Tâm phản bác nói.

- Như vậy mà không sao? - Sinh nhú mày nói.

- Bây giờ các người muốn bọn ta làm gì mới không quá đáng đây - Thanh đặt bình rượu xuống bàn nói.

- Theo bọn ta trở về cung - Đế Bạch nhấn mạnh từng chữ nói.

- Không muốn! - Các nàng đồng thanh nói.

- Các nàng làm loạn đủ chưa? Nếu muốn uống thì về cung ta cho các nàng uống - Viên Hạo tức giận nói.

Nếu các nàng muốn rượu thì về cung, thật sự các chàng không muốn các nàng đến những nơi ô uế này uống.

- Thật sao? - Các nàng đồng thanh vui vẻ hỏi.

Khi thấy các vui vẻ như vậy liền gật đầu đồng ý. Thấy vậy các nàng theo các chàng đi về cung. Về đến cung liền cho người về cung của Y Vân bày thức ăn và rượu lên.

Cứ như vậy náo loạn một hồi các nàng uống rồi quậy phá, còn các chàng thì ngồi im thính thoảng cũng uống vài chén. Khi các nàng say thì làm loạn âm ỉ, người thì khóc người thì cười, có người thì kéo người nọ rồi kéo người kia. Sau một hồi vừa uống rượu vừa làm loạn, các nàng mệt mỏi nên mọi thứ bắt đầu yên tĩnh.

- Họ say rồi! - Sinh nhìn các nàng nói.

- Náo loạn một hồi cũng trở nên yên tĩnh - Đế Bạch xoa trán nói.

- Để thần kêu người dọn dẹp - Hàn nhìn Viên Hạo nói.

- Ừm! - Viên Hạo gật đầu.

- Thần kêu người đi nấu canh giải rượu - Hạo cũng lên tiếng nói.

Lời nói vừa dứt thì bị giọng nói khác nói tiếp.

- Ai kêu các người dọn chứ? Bọn ta đang còn uống mà! - Hoan Diệp ngẩng đầu đang nằm dưới bàn lên nói.

Nếu là lúc tỉnh thì chắc Hoan Diệp cũng không có lá gan nói như vậy đâu. Đúng là khi say còn người không cần biết lớn, biết nhỏ cái gì cũng có thể nói.

- Bọn ta không có say mà... không cần lấy thuốc giải rượu đâu - Nhiên vừa nhắm mắt vừa nói.

- Các nàng như vậy còn chưa say sao? - Dạ Tước nhìn các nàng mỗi người một chỗ nói.

- Không có say mà! - Thanh mở mắt xung quanh nói.

- Được rồi, không tranh cãi với các nàng nữa. Kêu người lên thu dọn rồi lấy canh giải rượu đi! - Đế Bạch thờ dài nói.

Cứ như vậy, dọn dẹp xong hết tất cả mọi thứ. Các chàng cho các nàng uống canh giải rượu, có lẽ vì hôm nay các nàng rất mệt nên rất ngoan ngoãn uống hết không hề làm loạn. Thật giống như đám mèo con lười vậy.

Khi cho các nàng uống xong thì các chàng đợi cho canh giải rượu có tác dụng, để các nàng tỉnh táo lại một chút rồi nói các nàng nên đi nghỉ, các nàng đồng loạt nằm lên giường của Y Vân.

Thấy các nàng đã an phận đi ngủ, thì các chàng cũng đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 46: Quà bù ngày cá tháng tư!

He he...

Trang này không liên quan gì đến truyện đâu. Cũng không phải do mình viết, cái này mình đọc thấy hay nên chia sẻ cho các độc giả thân yêu của bộ truyện: "Hai vương gia lạnh lùng quán lầy hai vương phi nghịch ngợm". Đây coi như buổi nói chuyện ôn lại những kỷ niệm đẹp, cái này ai chơi ngồi sao thời trang sẽ biết. Nếu bạn nào không thích thì có thể không đọc và đừng chửi mình nhé! □

Mình biết, mình không viết truyện được hay cũng không thể mãi lấy có đây là lần đầu tiên mình viết truyện được, mình sẽ cố gắng viết tốt hơn ở những chương tiếp theo. Mình luôn theo dõi những bình luận của các ý kiến của các độc giả, nên các độc giả hãy cứ đưa ra những lời khuyên cho mình nhé! * cúi đầu *

Mình có viết chương mới cho các độc giả rồi nhưng phải vài hôm nữa mới đăng. Vì mình phải đọc lại và sửa một số chi tiết của truyện rồi mới đăng được, với lại dạo này mình hơi bận nên sẽ có lúc rất lâu không đăng được cho các độc giả. Mong các độc giả thông cảm * cúi đầu *

Mình thấy nếu các bạn vừa đọc vừa ngắm nghĩ thì sẽ thấy hay, nó gọi cho ta nghĩ kỷ niệm quý giá khi ta lỡ quên mất... Mình mong các bạn có thể đọc hết!

Năm Tháng Tuổi Đẹp!

Nguồn từ: NGÔI SAO THỜI TRANG

Giấc Mơ Biển Xanh

Nước và ánh sáng tạo thành thân thể tôi

Hình như trong cánh giới này

Không có gì là tôi không thể

Ấm áp và lạnh lùng vây quanh tôi

Trong thế giới của tư duy

Không nơi nào là tôi không có mặt

Một chút thoáng qua làm tôi nhớ lại

Nơi lạnh lẽo hoang vu, phủ màu trắng muốt

Chiếc cũi sắt giam cầm tôi

Nhưng lúc này đây

Tôi đang tự do

Giấc Mơ Trong Xanh □

Nếu ngắm nhìn trên cao

Núi non hoá đồng bằng
Nếu đôi cánh đủ rộng
Khoảng trời cũng hoá quen
Mạnh dạng trong mọi việc
Cứ thoả sức mơ ước
Tận hưởng quá trình
Gánh vác hậu quả
Bình minh trải thành bậc thang
Vì tương lai chưa biết trước
Vì vẻ đẹp sắp ghé thăm
Giải Diệu Thanh Xuân
Tạo nên không khí xuân muôn màu
Tò điếm thêm sắc hồng sức rờ
Thời gian trôi theo năm tháng
Mang theo những hoài niệm khó phai
Cứ ngỡ mở rộng cánh tay là có thể
Chưa từng nghĩ sẽ cùng chung chí hướng
Tất cả chẳng bao giờ thay đổi
Hình như đã xoay chuyển về chốn cũ
Luôn áp ủ một khao khát
Cuối cùng đã tìm được con đường cho riêng mình

Nỗi Nhớ Mùa Thu □

Gió nhẹ lượn kẽ lá
Xuyên qua mái tóc thiếu nữ
Xuyên qua tiếng cười
Mang lại nỗi nhớ xa xăm
Lá phong nhẹ rơi xuống đất
Rơi xuống vai thiếu nữ
Khẽ ngân lên tiếng thở dài
Truyền lời thì thầm đến nơi xa
" Ánh nắng rất đẹp,
Cảnh lá phong rơi thơ mộng,
Chỉ là đều không thuộc về tôi."

Ban Công Trầm Mặt * □

Lần đầu gặp gỡ

Ngại ngần không nói

Tìm hăng một nhịp

Chỉ bởi vì người

Khi tuyết phủ đầy

Ngại ngần không nói

Chỉ bông tuyết lạnh

Rơi trên tay người

Khi người rời đi

Tiếng sáo buồn vang vọng

Tìm đây lưu luyến

Nhưng vẫn không thể giải bày

Hồ Sương Đêm □□

Ánh sáng chiếu rọi cánh rừng u ám

Tiếng đàn vắng vắng bên bờ hồ Boilly

Như đang kể chuyện cổ tích

An ủi nỗi đau, chất chứa hy vọng

Sóng nước chứng kiến màn đêm vĩnh hằng

Khoảng thời gian cuối ở bên tinh linh

Đôi mắt nhắm chặt ẩn đầy ánh sao

Đôi tay vươn dài chẳng thỏa khát vọng

Đom Đóm Vĩnh Hằng □

Giấc mơ đêm hè

Đom đóm bay qua tù kính

Phác họa thế giới mà bạn tặng tôi

Tôi tung tăng trong giấc mơ

Mãi sẽ không tổn thương

Ở thành phố đêm hè

Tôi thấy sự thật thế gian

Nhưng tôi muốn tìm bạn

Đom đóm sẽ sáng mãi

Tôi sẽ theo đuổi giấc mơ

Thế gian luôn có kỳ tích

Bên Nhau Ấm Ấp ☺ □

Đồng hồ tích tắc

Tái hiện quá khứ

Cùng tương lai vô hạn

Cùng đi bên nhau

Vượt qua năm tháng

Ngắm cảnh mê lòng

Kỷ niệm lưu vào sách ảnh

Cất giữ trong tim

Cùng san sẻ nỗi đau

Ắt sẽ quên tất cả

" Cảm ơn bạn đã xuất hiện,

Để chúng ta thành người tốt hơn."

HanhLuin: Cảm ơn tất cả các độc giả đã đọc hết! Mong mọi người sẽ luôn ủng hộ mình!

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 47

Thời gian trôi thật nhanh, ngày mai các nàng phải đi rồi. Trước khi đi các nàng đã đến chỗ Thái Hậu nói rõ sự tình, dù sao Thái Hậu cũng biết chuyện này nên tất nhiên phải đồng ý giúp thôi. Vì muốn đảm bảo nên các nàng không nói cho các chàng biết, muốn dành cho họ một bất ngờ lớn khi phụng dưỡng tỉnh thức tỉnh.

Nên trước khi đi các nàng đã chuẩn bị sẵn một bức thư cho các chàng. Còn bây giờ phải chơi cái đã, mai phải lên núi Bích Nhan rồi tu hành rồi.

- Hôm nay nên chơi cái gì đây các tỷ muội? - Y Vân vui vẻ nói, từ ngày quen Thanh và Nhiên thì nàng cũng vui vẻ hoạt bát hơn trước.

- Hay là chúng ta làm gì đó tặng cho bọn họ trước khi đi, các tỷ muội thấy thế nào? - Nhiên nghiêm túc suy nghĩ nói.

- Cũng được đó, nhưng làm gì cho họ đây! - Thanh gật đầu nhìn Nhiên nói.

Các nàng nhún mày, mỗi người đều đang minh tư khổ tưởng.

Minh tư khổ tưởng (冥思苦想): vắt hết đầu óc, suy nghĩ cực khổ (HanhLuin: Có cần như vậy không?)

- Làm thơ thì sao? Muội thấy Hoàng Thượng hay ngâm thơ lắm! - Thu Tâm vuốt cằm suy nghĩ mãi mới nói.

- Như vậy có hơi nhàm chán không? Tỷ thấy không thích hợp đâu! - Thanh hơi nhún mày nói.

- Hay là làm một bàn ăn sơn hào hải vị đi, muội thấy như vậy cũng được! - Hoan Diệp cười tươi nói.

- Đường đường là Hoàng thượng và Vương gia với mấy người tướng quân với phó tướng gì đó, muội nghĩ sơn hào hải vị họ chưa ăn qua sao? Ta cảm thấy có lẽ họ cũng ăn chán rồi! - Nhiên phồng má chu môi nói, nhìn rất đáng yêu.

- Thêu túi thơm thì sao? Trong cung hay kinh thành có rất nhiều, nhưng cách thêu của mỗi người đều khác nhau. Nếu không bỏ hương thơm thì cũng có thể bỏ thứ khác vào trong mà! - Hoan Nhi mỉm cười nói.

- Tỷ thấy như vậy cũng được, hay quyết định như vậy đi! Các muội thấy được không? - Y Vân gật đầu rồi nhìn các nàng nói.

- Được! - Các nàng nhanh chóng đồng ý rồi đi chuẩn bị kim chỉ thêu và vải.

(HanhLuin: mấy bà kêu làm thơ chán, làm một bữa ăn thì sợ họ ăn ngán... rồi lại chọn thêu túi thơm. Thấy đều chán như nhau.

Các nàng đen mặt lại, lập tức cầm kiếm quát lớn: TÁC GIẢ, hôm nay sẽ là ngày chết của ngươi!

Các độc giả cứu!!!).

Các nàng ngồi trong đình của ngự hoa viên ở Phụng Nghi cung để thêu. Lúc các nàng thêu còn trêu đùa nhau nên rất vui vẻ, Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp bị Y Vân, Nhiên và Thanh trêu ghẹo đến đỏ hết cả mặt. Các nàng ngồi thêu từ

sáng cho đến chiều là xong, vì là thêu túi nhỏ nên rất nhanh.

Y Vân chọn vải màu đen và thêu một con rồng vàng trên túi, rất xứng với bậc đế vương. Nhiên thì chọn vải màu nâu nhạt thêu hình con hạc đang bay và vài nhánh nhỏ của cây tre ở hai bên túi. Còn Thanh thì chọn vải màu xanh da trời và thêu một bông hoa mẫu đơn đang nở rộ trên túi.

Thu Tâm chọn màu vải trắng, thêu một vài bông hoa sen rất thanh nhã. Hoan Nhi cũng chọn vải màu trắng nhưng lại thêu cảnh hoa đào và một vài con bướm đang bay lượn xung quanh hoa. Còn Hoan Diệp chọn vải màu đỏ nhạt và thêu một vườn hoa đầy màu sắc.

Nhìn những hình được thêu trên túi, nếu không quan sát thật kỹ thì sẽ không biết đây là thêu vì nhìn rất chân thực. Hình rất đẹp và làm rung động lòng người, và việc còn lại chỉ cần tặng các chàng nữa là xong.

Các nàng bỏ hương thơm của loài hoa mà các nàng thích, và cắt bỏ một ít tóc của mình bỏ vào trong. Lúc đầu Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp không chịu. Nhưng lại bị ba vị tỷ tỷ thuyết phục nên cũng đành chấp nhận làm theo thôi.

Các nàng đi đến thư phòng của Hoàng thượng thì các chàng cũng đang ở đây. Nên không cần mất công phải chạy đến từng chỗ của từng người nữa.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 48

Các nàng đi đến thư phòng của Hoàng thượng thì các chàng cũng đang ở đây. Nên không cần mất công phải chạy đến chỗ của từng người một nữa.

Thấy các nàng đi vào, các chàng đều đồng loạt ngẩng đầu lên nhìn. Nhưng sao họ cứ cảm thấy các nàng như đang chuẩn bị đi vào chiến trường vậy? Khi thế nhất quyết ta sẽ là người chiến thắng, các ngươi mau khoanh tay chịu chết đi!

(HanhLuin: Cảm thấy có gì đó sai sai □)

- Các nàng đến đây có chuyện gì sao? - Viên Hạo nhìn các nàng hỏi.

Thấy các chàng đều bày ra vẻ mặt đầy sự khó hiểu nhìn các nàng thì Y Vân mỉm cười nói.

- Hoàng thượng, thần thiếp làm cái này tặng cho chàng! - Nói xong Y Vân đưa cho Viên Hạo một túi thơm màu đen thêu một con rồng màu vàng, nhìn rất tinh xảo.

Viên Hạo cầm lấy túi thơm của Y Vân rất nhẹ nhàng như đang cầm một trân bảo, nhìn ngắm rất kỹ. Rồi Nhiên và Thanh cũng đưa túi thơm của mình thêu cho Dạ Tước và Đế Bạch, nhìn ngắm rất lâu rồi ba người bọn họ mới đeo túi thơm bên hông của mình. Dù sao cũng là đồ của thê tử tặng tất nhiên phải đeo rồi. Lúc đó Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp đều lên đi ra ngoài mà không ai phát hiện.

Khi đó Viên Hạo - Y Vân, Dạ Tước - Nhiên, Đế Bạch - Thanh đang mặn nồng chàng chàng thiếp thiếp. Còn Hàn, Sinh và Hạo đang đứng nhìn ngưỡng mộ bọn họ thì Thanh bỗng nhớ ra gì đó.

- Các muội không định tặng... cho bọn họ sao? - Thanh nói đến " các muội không định tặng..." thì vừa quay người lại nhìn nhưng lại không thấy ai, đang nói dở nên đành nói chậm từng chữ còn lại " cho bọn họ sao? ". Nói xong bọn họ bỗng nghe thấy tiếng quạ kêu bay qua trên đầu.

- Người đâu? - Nhiên nhìn ngó xung quanh hỏi.

Bỗng đầu Y Vân, Nhiên và Thanh hiện ra một suy nghĩ " Không phải là các muội ấy chạy rồi chứ? ". Y Vân quay sang nhìn về phía Hàn, Sinh và Hạo nói.

- Các người còn đứng đó, túi thơm của các muội ấy định tặng ba người các ngươi... - Y Vân chưa kịp nói hết " đang còn trong tay các muội ấy đó " thì chỉ cảm thấy một luồng gió mạnh thổi ngang qua. Sáu người bọn họ lại một lần nữa nghe thấy tiếng quạ kêu bay qua đầu.

Ở trong phòng, Hoan Nhi định cầm chiếc túi thơm cất vào trong hộp gỗ thì bị người khác cướp lấy. Không ai khác chính là Sinh tướng quân của chúng ta chứ ai, Hoan Nhi bị giật mình nhưng nhanh chóng định thần lại. Đang có ý định vươn tay ra lấy lại túi thơm thì Sinh lại nhanh hơn một bước.

- Mau trả lại cho ta! - Hoan Nhi cau mày nhìn Sinh nói. Nhưng Sinh lại nhìn túi thơm màu trắng thêu cành hoa đào và vài con bướm có màu sắc khác nhau ở xung quanh của Hoan Nhi, một lúc sau mới nhìn Hoan Nhi nói.

- Không phải nàng định tặng ta sao? Ta lấy được rồi tất nhiên nó sẽ là của ta! Đúng không thì từ chưa lấy của ta? - Hàn cất túi thơm vào trong ngực rồi nhìn nàng nói.

- Người... - Hoan Nhi chưa kịp nói xong thì môi của nàng đã bị môi chàng bịt lại, nàng đưa tay đánh vào ngực Sinh vài cái nhưng không có tác dụng.

Sinh nhanh chóng ôm lấy eo của Hoan Nhi rồi mạnh liệt hôn lấy môi nàng, cho đến khi cảm nhận được hơi thở yếu dần rồi mới chậm chậm rời khỏi môi của nàng.

(Hehe...)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 49

Tại một nơi khác, Thu Tâm đang ngồi trong đình ở ngự hoa viên bỗng cảm thấy có người đang nhìn mình nàng liền quay đầu lại nói lớn.

- Ai! - Thu Tâm nói xong rồi nhìn xung quanh nhưng không thấy ai, nàng quay đầu lại thì thấy Hàn đang đứng trước mặt mình, hai người nhìn nhau một hồi lâu khiến Thu Tâm thấy khó chịu.

- Người nhìn ta làm gì? Ta đẹp đến mức người phải nhìn chăm chăm như vậy sao? - Thu Tâm nhún mày nói.

Nghe thấy nàng lên tiếng thì chàng hơi mỉm cười tiếp tục nhìn nàng, thấy mày của Thu Tâm nhún lại thì đưa tay đến muốn vuốt nó giãn ra nhưng bị Thu Tâm cảnh giác tránh né sang một bên.

- Người định làm gì? - Thu Tâm khó hiểu nhìn Hàn.

Nàng đứng dậy có ý muốn bỏ đi nhưng bị Hàn ấn người ngồi xuống lại chỗ cũ, không cho nàng có cơ hội mở miệng chàng liền lên tiếng.

- Nàng rất đẹp, nhưng mà nàng cau mày như vậy rất xấu đó! - Hàn vừa nói vừa lấy tay vuốt mặt nàng, khiến người nàng không khỏi run lên.

- Nam nữ thụ thụ bất thân! - Thu Tâm gạt tay của Hàn ra nhưng không được liền khó chịu nhìn chàng nói.

Nam nữ thụ thụ bất thân: có nghĩa nam nữ chưa thân quen mà chủ động cầm tay nhau, chủ động thân mật gần bó quá mức thì không nên.

- Ta với nàng sao có thể dùng câu " nam nữ thụ thụ bất thân " ! Nàng là thê tử chưa lấy của ta, sao có thể không thân quen. Da thịt nàng ta cũng từng thấy rồi, nàng còn muốn chối! - Hàn vừa nói vừa nhìn nàng.

- Ta có đồng ý gả cho người sao? Người nhìn thấy da thịt của ta lúc nào? Người thật vô sỉ! - Thu Tâm tức giận nói, người nhìn thấy lúc nào chứ, không phải là lúc...

Vô sỉ: có nghĩa là không biết xấu hổ.

Không để nàng suy nghĩ tiếp chàng liền nói.

- Không trêu chọc nàng nữa! Túi thơm của ta đâu? - Hàn nói xong liền đưa tay đến trước mặt nàng.

- Túi thơm nào? Ta không có túi thơm! - Nàng chột dạ khần trương nói.

- Thật sao! - Hàn cười nham hiểm nhìn nàng.

- Là thật... - Nàng dù chột dạ nhưng vẫn cương quyết chối, mong là thoát khỏi kiếp nạn này. Chắc chắn là các tỷ ấy nói có không sao chàng lại biết.

Nàng vừa dứt lời chàng liền đưa sờ eo nàng khiến nàng sợ hãi " á " lên một tiếng. Lúc chàng thả tay ra liền cầm theo một chiếc túi thơm, thấy vậy nàng liền khần trương muốn đoạt lại túi thơm nhưng chưa lấy được thì bị chàng giữ chặt lấy cổ tay lại.

- Trả cho ta! - Thu Tâm gầy dựa nói.

- Nàng nói không có túi thơm vậy cái này ở đâu ra? Nàng đừng tưởng ta không biết, trước giờ nàng không có thói quen đeo túi thơm bên người! - Hàn mỉm cười đắc ý nói.

- Ta không có thói quen đeo túi thơm nhưng cũng đâu có thể nói đây là túi thơm ta làm cho ngươi! - Thu Tâm vừa nói xong liền lấy tay còn lại che miệng "không xong rồi! "

- Ta có nói là nàng làm túi thơm cho ta sao? Nếu nàng còn chối thì ta đưa nàng đi gặp Hoàng Hậu xem đây có phải túi thơm nàng làm hay không - Hàn mỉm cười nhìn Thu Tâm nói.

Thấy nàng không phản bác lại chàng đưa tay xoa đầu nhìn nàng với vẻ mặt đầy yêu chiều nói " ngoan ".

(Hehe...)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 50

Trên đường về Phụng Nghi cung, Hoan Diệp vừa đi vừa nhìn ngó xung quanh nếu ai nhìn vào còn tưởng là nàng đang có âm mưu gì đó, nàng đang nhìn ngó xung quanh rất nhập tâm đột nhiên " Hù " một tiếng làm nàng giật bất cả tim, nàng hét lên " AAA " rồi một bàn tay rắn chắc bịt miệng nàng lại.

- Đừng hét nữa, nàng không định cho người trong cung ngủ sao? - Hạo vừa bịt miệng nàng vừa nói, khi thấy nàng im lặng Hạo liền bỏ tay xuống.

Nàng định thần lại, may mà tim chưa rút ra ngoài xém tý nữa là hù dọa chết nàng. Nàng vừa nghĩ vừa vuốt nhẹ lồng ngực mình thở ra một hơi.

- Ngươi đi có thể có tiếng động được không? Tý nữa là ngươi dọa chết ta rồi! - Hoan Diệp vừa nói vừa trừng mắt nhìn chàng.

- Ta đi có tiếng động mà, đó là tại nàng không để ý thôi! Hay là nàng làm điều gì đó mờ ám nên có tật giật mình! - Hạo vừa nói vừa mỉm cười nhìn Hoan Diệp.

- Ta.... ta có không có! - Nàng nói lắp với biểu cảm khuôn mặt của nàng hơi lo sợ.

- Nếu không có sao nàng lại nói lắp, chứng tỏ nàng có tật giật mình! - Hạo vừa nói vừa bước đến gần Hoan Diệp.

- Không... không có! - Nàng vừa lùi lại đằng sau vừa nhìn chàng nói.

Cứ thế một người tiến đến, một người thì lùi lại. Trong lúc lùi lại nàng không chú ý nên giẫm lên y phục của mình, lúc nàng đó nàng liền nhắm mắt lại để cảm nhận trận đau thì một bàn tay to, rắn chắc ôm lấy eo nàng xoay một vòng.

- Nàng đúng là đồ hậu đậu - Chàng vừa nói vừa nhìn nàng, tay thì vẫn đang ôm vòng eo thon gọn của ai đó.

- Cảm... cảm ơn ngươi! - Hoan Diệp vừa nói xong thì ý thức được mình vẫn đang còn ở trong vòng tay của người nào đó, nàng đỏ mặt lấy tay đẩy chàng ra.

- Nếu nàng muốn cảm ơn ta thì đưa túi thơm cho ta đi! - Chàng nói rồi mỉm cười thật tươi nhìn nàng.

Nàng liền bị nụ cười đó của chàng quán hút, trong lúc không ý thức được bản thân mình nàng liền đưa túi thơm trong tay cho chàng. Cảm được thứ mình muốn chàng cười càng lúc càng tươi. Lúc ý thức lại được bản thân đang làm gì thì nàng thấy túi thơm của mình đã ở trong tay chàng rồi nhìn chàng đang cười, nàng ngơ ngác nghĩ " NÀNG BỊ LỪA RỒI! ".

- Trả cho ta! - Nàng nhú mày nói, tay đưa ra định lấy lại túi thơm thì cùng lúc đó chàng đưa tay cao lên dù sao nàng cũng thấp hơn chàng rất nhiều.

Nàng với không tới liền đưa tay vịn vai chàng nhón chân lên nhưng vẫn không với được, tức giận nàng hạ tay xuống đập vào ngực của chàng một cái thật mạnh.

- Mau trả cho... - nàng chưa kịp nói xong chàng liền bắt ngờ cầm lấy tay nàng.

- Có đau không, người ta cứng lắm sau dùng dùng tay không đánh nếu không sẽ rất đau! - Chàng vừa nói vừa nhìn cái tay đánh chàng bị đỏ thì đau lòng.

Nàng đâu để ý những gì chàng nói, thấy túi thơm đang ở gần mình nàng liền vươn tay còn lại ra chớp lấy nhưng chàng rất tinh ý phát hiện được ý đồ của nàng liền lùi lại vài bước, khiến nàng đang có đà vươn người về phía trước thì thuận thế cả người ngã xuống. Chàng định đỡ nàng nhưng lúc vươn tay ra

thì không kịp, cắn răng chịu con đau nằng cố ngồi dậy ôm cánh tay lúc nằng ngã đã lấy chống xuống.

Nằng rung rung nước mắt, thấy vậy chàng liền khăn trương đi đến chỗ nằng ôm nằng vào lòng dỗ dành.

- Ta xin lỗi không kịp đỡ nằng, không sao không sao! Ngoan, đừng khóc! - Chàng vừa nói vừa vỗ nhẹ lưng nằng.

Cứ thế vỗ nhẹ lưng nằng một lúc lâu thì cảm nhận được hơi thở đều đặn của nằng thì biết nằng đã ngủ. Hôm nay nằng rất mệt nên rất buồn ngủ nên lúc trong vòng tay của chàng nằng thấy rất an tâm nên ngủ thiếp đi. Thấy nằng ngủ chàng liền nhẹ nhàng ôm nằng về phòng nhưng đi một đoạn thì đột nhiên chàng dừng lại.

Nếu đưa nằng về phòng của đám cung nữ thì họ thấy ta ôm nằng như vậy sẽ không tốt cho thanh danh của nằng, dù sao cũng là cô nam quả nữ. Nếu đưa về cung của Hoàng hậu thì với thân phận quan thần như chàng thì không được phép bước vào hậu cung nói gì là đây là cung của Hoàng Hậu, trừ khi có lệnh của hoàng thượng mới được vào.

Tốt nhất là đưa nằng về phủ của chàng, dù sao chàng cũng là phó tướng quân không lẽ lại không đưa được nằng ra khỏi cung. Nghĩ xong chàng liền đưa nằng về phủ của mình, mọi người trong phủ đều ngỡ ngàng vì đây là lần đầu tiên phó tướng quân đưa nữ nhân về phủ của mình.

Chàng đưa nằng về phòng của mình, đặt nằng xuống giường rồi đắp chăn lại cho nằng, xong xuôi mọi việc chàng liền nhìn túi thơm trong tay một lúc lâu mới cất vào trong người.

Cô nam quả nữ: có nghĩa là người nam nhân chưa vợ, nữ nhân mất chồng hoặc chưa lấy chồng.

(Hehe...)

Dạo này Mk hơi bận bên đăng muộn truyện mong mọi người thông cảm cho Mk nhé! Các độc giả hãy comment và tặng sao cho mình để mình lấy động lực nhé! Trân thành cảm ơn mọi người rất nhiều! " cúi đầu ".

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 51

Hem hem... bây giờ chúng ta quay lại với ba cặp đôi còn lại nhé mọi người!!

Viên Hạo, Y Vân, Dạ Tước, Nhiên, Đế Bạch và Thanh đang đứng thành một hàng ngang, ba nằng thì đang ngỡ ngác không biết chuyện gì đang xảy ra chuyện gì, rốt cuộc thì đây là đâu, ta là ai, đang xảy ra chuyện gì vậy trời, hình như có thứ gì đó lướt qua bọn nằng thì phải. Có ai có thể nói cho các nằng biết chuyện gì đang diễn ra được không? Thấy các nằng ngỡ ngác như vậy ba chàng không nhịn được mà phì cười lên, nghe thấy tiếng cười của các chàng thì các nằng định thần lại.

- Có gì buồn cười sao? - Nhiên nhú mày nhìn ba chàng nói.

- Khụ... không có gì! - Dạ Tước ho nhẹ một cái rồi nghiêm chỉnh nhìn Nhiên đáp nhưng trong lòng chàng đang cố để không cho mình cười, còn Đế Bạch và Viên Hạo vẫn cười như thường.

- Không cho chàng cười! - Y Vân đánh nhẹ vào ngực Viên Hạo nói.

- Haha, nhưng nhìn mặt giống như bị ai lấy mất đồ trên tay nhưng mà vẫn ngỡ ngác không biết gì vậy! - Viên Hạo đưa tay mình dựa vào vai Dạ Tước nói.

- Nhưng ta thấy có gì buồn cười đâu? - Thanh khó chịu lên tiếng.

- Các huynh thật quá đáng, có gì buồn cười đâu. Đệ thấy biểu cảm ngỡ ngác đó đáng yêu mà! - Đế Bạch với trạng thái vừa cố nín cười vừa nói.

- Hử! - Các nằng nhú mày nhìn các chàng.

Biểu cảm của các nằng lúc bước vào thì tươi cười hồng hào, khi tặng túi thơm thì mặt hơi đỏ sau khi bị các muội muội bỏ rơi thì mặt hơi có vẻ tái mét lại rồi bị các đệ đệ chưa cho kịp nói xong thì bỏ đi thì mặt các nằng đen lại, bị lơ thêm lần nữa các nằng liền ngỡ ra không biết đang xảy ra như bị uống lộn thuốc xổ mạnh vậy, không thì giống đứa bé ngoan bị người ta trêu ghẹo hoặc như bé con bị cướp đi kẹo ngọt trên tay, biểu cảm rất là phong phú. Mà không phải nói giống như con tắc kè hoa trong cung vừa mới được tiến cống vậy.

[(=_) tác giả không thấy buồn cười!]

Viên Hạo: một nụ cười bằng mười thang thuốc bổ, tác giả ơi! Nên cười nhiều vào rất tốt cho người già!

(=_=) tui còn trẻ mừ]

- Nhiên, nàng đi theo ta! - Vừa dứt lời chưa kịp để nàng đáp lại thì chàng đã kéo nàng đi ra ngoài.

Dạ Tước và Nhiên vừa đi thì Thanh cũng bị Đê Bạch kéo đi về phủ chỉ còn mỗi Viên Hạo và Y Vân, Dạ Tước đưa Nhiên ra khỏi cung đi đến kinh thành liền dùng khinh công ôm nhiên lên nóc nhà cao ngời xuống, nàng đang định hỏi thì chàng liền đặt ngón trỏ của mình lên môi nàng "xuyt" một tiếng. Nàng đành im lặng làm theo chàng nhắm mắt lại, từng làn gió thổi qua, tiếng người qua lại bàn tán, những tiếng cười của đám trẻ con như đang hoà âm. Nàng đang hưởng thụ thì cảm nhận được hơi nóng đang phả vào má mình, nàng mở mắt quay sang nhìn chàng.

- Nhiên, yêu thích nàng! - Chưa kịp để nàng phản ứng chàng liền ngậm lấy đôi môi của nàng.

Nàng bị hôn bất ngờ nên cứ mở to mắt ra, khi bị chàng hôn đến khó thở nàng liền mở miệng nói nàng khó thở thì chàng liền nhân cơ hội đưa lưỡi tiến vào trêu đùa trong miệng nàng, chiếm lấy vị ngọt của nàng. Lúc đó nàng liền nhắm mắt lại đặt tay lên vai chàng nín lấy áo của chàng, khung cảnh như đang hoà quện thành một. Tạo nên thành bức tranh tuyệt đẹp.

(HanhLuin: Chúc mọi người đọc truyện vui vẻ nhé!)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 52

Tại phủ vương gia, khi vừa về đến phủ Đê Bạch liền sai người chuẩn bị bàn ăn ở trong đình viện gần hồ, xung quanh là hoa và cây cối. Nước hồ trong veo nhìn thấy cả ánh trăng trên bầu trời, những làn gió nhẹ đưa hương hoa thorn ngát bay khắp nơi cùng tiếng con trùng kêu làm cho mọi thứ xung quanh trở nên sinh động. Đê Bạch dẫn nàng vào trong đình viện rồi ngồi xuống, các cung nữ cũng vừa đem thức ăn cùng một bình rượu lên. Khi mọi thứ vừa được dọn lên hết chàng liền cho họ lui xuống, bây giờ chỉ còn chàng và nàng ở trong đình viện.

- Hôm nay sao chàng có nhã hứng lại dẫn ta ra đây ăn vậy! - Thanh nhìn thức ăn trên bàn thì thấy hơi đói bụng, tại các nàng đều túi thơm nên mới ăn được ít điểm tâm, hoa quả cùng trà. Làm gì đã được ăn no nhưng cũng gần no rồi.

- Không phải sợ nàng chưa dùng bữa tối sao? - Đê Bạch vừa nói vừa gấp miếng thịt vào trong chén của nàng.

- Có ăn một ít rồi! - Nàng vừa nói vừa mỉm cười nhạt, tay thì lấy đũa gấp miếng thịt vào miệng. Thịt rất mềm, gia vị vừa phải rất là ngon.

- Ngon không? - Đê Bạch nhìn nàng hỏi, thấy nàng gật đầu mỉm cười chàng cũng liền cười theo.

- Ta có thể uống rượu được không? - Nàng nhìn vào bình rượu nói, từ nãy tới giờ Đê Bạch làm gì cho nàng đụng vào bình rượu, nàng cũng muốn uống.

- Không cho nàng uống, uống say nàng lại nháo lên! - Đê Bạch nhú mày nhìn nàng nói.

- Cho ta uống đi mà, không say đâu! Nếu đã không cho ta uống vậy mang rượu lên làm gì? Người uống ta cũng phải được uống! - Nàng đứng dậy đi đến bên cạnh chàng làm nũng, trông rất đáng yêu.

- Nàng rất muốn uống? - Đê Bạch nhìn nàng hỏi, thấy nàng gật đầu liền cười nham hiểm.

- Được, cho nàng uống! - Nói xong chàng liền cầm bình rượu đổ vào miệng, không cho nàng phản ứng chàng liền kéo nàng vào ngực, đặt nàng ngồi lên đùi chàng, tay giữ đầu nàng rồi môi chàng đặt lên môi nàng, nàng liền nhắm tịt mắt lại.

Lấy lưỡi tách hàm răng của nàng ra đưa rượu vào miệng nàng, rượu hơi cay cay đắng đắng có chút hơi nóng khiến nàng chưa kịp nuốt hết, rượu chảy từ khe miệng nàng xuống cổ. Khi cho hết rượu vào miệng nàng chàng liền rời khỏi môi nàng di dời xuống cổ liếm những giọt rượu lúc này chảy xuống. Khiến người nàng khẽ run tay đẩy người chàng ra nhưng không được.

Môi chàng di rời từ cổ xuống quai xương xanh của nàng tay thì vạch áo nàng ra xuống đến vai, chàng hôn lên vai nàng để lại dấu ấn khiến nàng giật mình.

- Không được, sẽ bị người khác nhìn thấy mất! - Nàng vừa nói vừa đưa tay cố giữ đầu chàng không cho di chuyển, chàng liền cầm tay nàng khẽ đặt nụ hôn lên ngón tay nàng.

- Ta đưa nàng về phòng, vậy thì không ai nhìn thấy nữa! Ở đây cũng không ai dám nhìn đâu, nếu dám nhìn hậu quả tự gánh! - Đê Bạch vừa nói xong môi tiếp tục lại tiến đến cổ nàng.

- Ta... ta vẫn chưa sẵn sàng! - Nàng đẩy vai Đê Bạch nói.

- Được rồi không ép nữa, ta sẽ đợi nàng yêu ta và sẵn sàng cho ta! - Đê Bạch nói xong hôn lên cổ nàng một cái khiến nàng rụt cổ lại rồi mới ngẩng đầu lên nhìn nàng.

Chàng xoa đầu nàng xong thì kéo y phục nàng lên, chỉnh sửa lại như cũ rồi ôm nàng về phòng đi ngủ, chỉ là đơn giản ôm nhau đi ngủ thôi.

(HanhLuin: thịt đưa đến miệng mà ko ăn thật vô dụng!

Đê Bạch: ko phải tác giả sao? Khiến ta ko được ăn.

Người nào đó cứng họng

Thanh: cảm ơn tác giả nha!

HanhLuin: ko có gì! Haha).

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 53

Khi mọi người đi hết chỉ còn Viên Hạo và Y Vân thư phòng.

- Vắt và cho nàng rồi, Vân nhi! - Viên Hạo nói xong liền kéo Y Vân vào lòng ôm lấy nàng.

- Thần thiếp lại không thấy như vậy! Người vắt và là chàng đó Hoàng thượng, người lúc nào cũng bận trăm công nghìn việc! - Nàng nói xong rồi mỉm cười, tay cũng ôm lấy chàng.

- Ta thấy nàng lúc nào cũng phải quản mấy nữ nhân trong hậu cung không biết phép tắc kia luôn khiến nàng đau đầu, đợi ta xử lý xong đám triều thần có lòng tham không đáy kia xong. Ta sẽ phá bỏ hậu cung này! - Viên Hạo ôm chặt nàng nói xong buông nàng ra đưa tay lên vuốt nhẹ khuôn mặt của nàng.

- Hậu cung đã có từ rất lâu từ đời này sang đời khác, sao có thể nói phá bỏ là phá bỏ chứ triều thần sẽ không đồng ý! - Y Vân ngạc nhiên khi chàng muốn phá bỏ hậu cung vì nàng, nhưng nàng không muốn chàng gặp rắc rối với đám triều thần kia, nàng suy nghĩ nói.

- Nếu ai phản đối thì cho họ cáo quan về quê làm ruộng. Mọi chuyện ta sẽ giải quyết, nàng không cần lo lắng! - Chàng nhún mày nói.

" Nếu đám triều thần đó dám phản đối thì cứ việc làm, dám uy hiếp trăm sẽ cho họ về quê làm ruộng. Không lẽ thiên hạ này không còn nhân tài, có khi họ còn tốt hơn đám triều thần chỉ biết nói không biết làm, giữ lại tốn bỏng lộc triều đình của trăm " Viên Hạo nghĩ, lúc chàng nghĩ luôn nhún mày. Thấy vậy nàng đưa hai tay lên vuốt nhẹ hàng lông mày đang nhíu của chàng.

- Chàng nhíu mày nhiều như vậy sẽ có rất nhiều vết nhăn, rất nhanh già! - Nàng vừa nói vừa mỉm cười nhìn chàng, tay vẫn vuốt lông mày cho chàng.

Lời của nàng vừa dứt chàng càng nhíu chặt mày hơn, tay chàng bắt lấy đôi tay của nàng.

- Nàng dám chê trăm già! Trăm già chỗ nào chứ? - Chàng bắt mắt nhìn nàng nói.

Nhìn bộ dạng bắt mắt của chàng giống một đứa nhóc rất buồn cười nhưng đáng yêu, nàng liền cười nhìn chàng.

- Nàng còn cười, hảo hảo ta sẽ cho nàng biết trăm vẫn còn rất trẻ! - Chàng vừa nói dứt lời liền bế nàng lên khiến nàng giật mình vội bám chặt vào vai chàng.

Viên Hạo ôm nàng ra khỏi thư phòng đi thẳng về Dưỡng Tâm điện, đám nô tài, nô tỳ cũng không dám nhìn lung tung chỉ biết cúi đầu đi theo sau Hoàng thượng.

- Chàng bỏ thiếp xuống đi, thiếp tự đi được! - Y Vân hơi đỏ mặt nhìn Viên Hạo nói, chàng nhìn nàng nhưng không nói gì vẫn tiếp tục ôm nàng đi tiếp.

- Không ai được làm phiền trăm với Hoàng Hậu nghỉ ngơi, không cho bất cứ ai quấy rầy. Nếu không cẩn thận đầu của các ngươi! - Nói xong chàng trực tiếp ôm nàng vào trong.

Đám nô tài chỉ biết cung kính vâng lời, không biết Hoàng Hậu nói gì làm Hoàng Thượng máu lửa sôi trào, hôm nay dù ai đến cũng không thể kinh động tới Hoàng thượng nếu không cái mạng cũng không còn. Vừa vào trong phòng chàng liền đặt nàng lên long sàng.

- Hôm nay ta sẽ cho nàng biết ta có già hay không! - Vừa dứt lời chàng liền hôn nàng ngẫu nhiên.

- Chàng... ừm - Nàng mở miệng khiến cho chàng nhân cơ hội tiến vào trên đùi lười của nàng.

Tay chàng từ từ kéo y phục của nàng xuống khỏi vai, môi chàng dần dần chuyển xuống cổ nàng, hôn cổ nàng rồi dịch xuống xương quai xanh của nàng mút lấy để lại những đốm đỏ nhỏ.

Khi chàng tiến vào khiến nàng rất đau dù sao cũng là lần đầu tiên nên chàng cũng rất nhẹ nhàng với nàng, làm nàng bớt đau mới dám mạnh động. Một nam nhân, một nữ nhân quấn lấy nhau trong phòng tràn ngập cảnh xuân.

(Các độc giả tự suy nghĩ mọi chuyện xảy ra nhé! Hehe...)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 54

Sáng sớm hôm sau, bình minh đang lên trời còn chưa sáng hẳn ở trong Phụng Nghi cung, Nhiên, Thanh, Thu Tâm, Hoan Nhi đang ngồi chờ Y Vân và Hoan Diệp.

- Lâu như vậy rồi sao chưa thấy hai người họ vậy? - Thanh than thở nói.

- Nghe người trong cung nói Y Vân tỷ tỷ đang ở Dưỡng Tâm Điện - Thu Tâm mỉm cười nói.

- Dưỡng Tâm Điện, là tâm cung của Hoàng Thượng mà! Vậy đêm qua không phải họ... - Nhiên mờ ám nói.

Các nàng nhìn nhau cười mờ ám "hehe" không nói cũng biết họ đang nghĩ gì.

- Không biết Hoan Diệp đang ở đâu? Hôm qua muội ấy không có về phòng! - Hoan Nhi nhìn các nàng nói.

- Chắc là được phó tướng quân của chúng ta đưa đi rồi! - Thanh vừa nói vừa mỉm cười thật tươi, nếu Hoan Diệp mà ở đây chắc sẽ đỏ mặt vì giọng điệu của Thanh như trêu ghẹo vậy.

Cứ vậy bốn người các nàng có chuyện để bàn luận rồi. Trên đường đến Hoàng Cung, trong xe ngựa Hoan Diệp tức giận nhìn Hạo.

- Ta làm gì khiến nàng giận sao? - Hạo mỉm cười nhìn nàng nói.

- Ngươi còn hỏi, tại sao ta lại ở phủ của ngươi chứ? - Hoan Diệp tức giận hỏi.

- Không đưa nàng về phủ của ta không lẽ ta mang nàng đến chỗ đám nói tỷ kia, ta không biết chỗ cũng không phải ta sợ họ nhìn thấy ta ôm nàng sao sẽ bàn tán lung tung sao? Nếu nàng bảo ta có thể đưa nàng đến cung của Hoàng hậu nhưng ta là triều thần không được phép vào hậu cung khi không có lệnh của Hoàng thượng. Ta cũng có thể đưa nàng về phủ của vương gia nhưng đi đường xa trời thì tối nên ta đưa nàng về phủ của ta! - Chàng nhìn nàng mỉm cười giải thích.

(Tác giả: tin được hem? □)

- Nhưng mà... ai... ai cho ngươi lên giường ôm ta ngủ chứ, ngươi không biết nam nữ thụ thụ bất thân sao? - Hoan Diệp rung rung nước mắt nói, chuyện này mà bị truyền ra ngoài sau này nàng dám nhìn mặt ai nữa chứ, thanh danh của nàng bị hủy rồi.

- Đó là giường của ta, sao ta không thể nằm. Với lại không phải nàng sắp là thê tử của ta rồi sao, nàng không cần phải ngại chuyện này dù sao cũng là chuyện sớm muộn thôi! Ngoan, ta sẽ chịu trách nhiệm! - Hạo vừa nói vừa ôm nàng vào lòng dỗ dành.

- Ai... ai cần ngươi chịu trách nhiệm! - Hoan Diệp đỏ mặt không dám nhìn chàng nói.

Đến hoàng cung Hoan Diệp liền đi đến Phụng Nghi cung, thấy Hoan Diệp đến bốn nàng đều đồng loạt đứng lên nhìn nàng cười thật tươi.

- Tham kiến phu nhân! - Bốn nàng hành lễ đồng thanh nói khiến Hoan Nhi đỏ hết cả mặt.

- Đáng ghét, các tỷ trêu ghẹo muội - Hoan Diệp xấu hổ nhìn các nàng nói, bốn nàng liền nhìn nhau cười haha.

- Hôm qua muội được động phòng hoa chúc trước khi thành thân sao? Diệp nhi - Thanh cười nhìn Hoan Diệp nói.

- Không có động phòng hoa chúc gì hết, các tỷ thật là! Nhưng sao muội không thấy Y Vân tỷ tỷ đâu? - Hoan xấu hổ nói, xong rồi nhìn xung quanh hỏi.

- Tỷ ấy đang tình tứ với Hoàng thượng ở Dưỡng Tâm Điện rồi! - Nhiên mỉm cười nói, vừa dứt lời liền thấy Y Vân đang đi đến.

- Các muội đến đây rồi sao? - Y Vân đi đến nhìn các nàng cười, chân nàng rất đau nhưng vẫn cố đi vững đúng là Hoàng Hậu của một nước có khác.

Các nàng đồng loạt nhìn Y Vân từ đầu tới chân rồi từ chân đến đầu nàng, phát hiện hôm nay bước đi của nàng không vững trên cỏ còn có vài dấu hôn.

- Tỷ tỷ hôm qua cùng Hoàng thượng chắc quyết liệt lắm nên mới khiến tỷ thành ra như vậy được! - Thanh trêu ghẹo nói khiến các nàng đồng loạt nhìn Y Vân cười.

- Các muội thật là biết trêu ghẹo ta, thời gian không còn sớm tỷ muội chúng ta mau đi thỉnh an Thái Hậu, bây giờ họ chắc đang chuẩn bị lâm triều! - Y Vân xấu hổ nói nhưng rất nhanh bình tĩnh lại nói vào vấn đề chính.

- Hôm nay đám phi tần trong hậu cung không đến thỉnh an sao? - Nhiên nhìn Y Vân hỏi.

- Hôm nay không cần thỉnh an nên chúng ta mau đi đến chỗ Thái Hậu thôi! - Y Vân mỉm cười nói, xong các nàng liền đi đến cung của Thái Hậu thỉnh an.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 55: Hết phần 1

Trong Từ Ninh cung của Thái Hậu.

- Thần thiếp / nô tỳ tham kiến Thái Hậu! - Các nàng hành lễ đồng thanh nói.

- Mau, mau đứng lên đi! - Thái Hậu nhìn các nàng cười rồi nói.

- Tạ ơn Thái Hậu! - Các nàng đồng thanh nói rồi đứng lên.

- Vân nhi, Nhiên nhi, Thanh nhi, cả ba người các con nữa mau đến cạnh chỗ ai gia nào! - Thái Hậu ôn hoà nhìn ba nàng nói, ba liền đi đến chỗ Thái Hậu.

- Lần này các con đi ít nhất phải mấy năm mới về, ta có mấy tấm bùa tặng cho các con mong các con đi đường bình an! - Nói xong Thái Hậu ra hiệu cho Lý mama đi lấy.

Lý mama liền đi lấy cho Thái Hậu, bà cầm lấy tấm bùa đưa cho ba nàng còn ba tấm bùa còn lại đưa cho Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp. Các nàng liền tạ ơn Thái Hậu xong cất tấm bùa vào trong người, Thu Tâm, Hoan Nhi, Hoan Diệp không ngờ thái hậu cũng đưa bùa cho ba nàng dù sao ba nàng cũng chỉ là thân phận nô tỳ nên ba nàng rất cảm động.

- Còn nữa, các con đó dù sao cũng là đều là người một nhà nên kêu mẫu hậu đi, Thái Hậu nghe rất xa cách, ba đứa con cũng gọi luôn đi! - Thái Hậu giả bộ ra vẻ không vui nhìn các nàng nói.

Nghe vậy Thu Tâm, Hoan Nhi, Hoan Diệp đều quý xuống.

- Chúng nô tỳ không thể gọi Thái Hậu là mẫu hậu được, chúng nô tỳ là phận làm nô không dám vượt qua bốn phận! - Thu Tâm lên cúi đầu nói.

- Ai gia nhận các người làm nghĩa nữ gọi một tiếng mẫu hậu sao có thể gọi là vượt qua bốn phận. Đợi các con về ta sẽ phong ba con làm công chúa, Hoàng thượng cũng nói sau này ba con sẽ cùng ba đứa nhóc kia thành thân sao? Phải cho ba con một thân phận để không bị đám khốc đó khi dễ chứ! - Thái Hậu uy nghiêm nói, nghe vậy Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp đều đỏ mặt còn ba nàng thì vui vẻ cười.

- Các con còn không mau gọi mẫu hậu đi! - Thái Hậu nhưng các nàng nói.

- Mẫu hậu! - Các nàng đồng thanh vui vẻ gọi.

- Ngoan, Vân nhi hậu cung con không cần lo lắng. Ai gia tuy đã già nhưng vẫn đủ sức quản đám nữ nhân đó, con cứ yên tâm đi đi! - Bà cầm tay Y Vân nói.

- Tạ ơn mẫu hậu! - Y Vân gật đầu mỉm cười nói.

- Các con chuẩn bị mọi thứ xong chưa? - Thái Hậu nhìn các nàng hỏi.

- Xong hết rồi thưa mẫu hậu, chỉ cần thay y phục nữa là lên đường! - Nhiên nghiêm túc nói.

- Vậy các mau về cung thay y phục đi! - Thái Hậu vội nói.

Nói thêm vài câu các nàng liền cáo lui về cung, trước khi đi các nàng còn đưa cho Thái Hậu một bức thư nhờ bà đưa cho các chàng, các nàng vừa đi khỏi Thái Hậu liền thở dài bà cho tất cả mọi người lui xuống hết.

- Mong những tấm bùa đó sẽ giúp ích cho chúng nó những lúc nguy hiểm nhất! - Bà than thở nói.

- Bà không sợ mất hết nội lực sao? - Hoa Thiên Dung từ sau tấm rèm đi đến nói.

- Ta già rồi cần gì mấy thứ đó, chỉ mong chúng được bình an thôi! - Bà cười nhạt nói.

Về đến Phụng Nghi cung các nàng đồng loạt đi thay y phục, cải trang thành nam nhân. Khi thay y phục và lấy mấy thứ đã chuẩn bị xong thì các nàng mới nhớ ra một chuyện hết sức quan trọng.

- Lên núi Bích Nhan khiêu gì? - Thanh lên tiếng nhìn các nàng hỏi.

- Và núi đó ở đâu? - Nhiên suy nghĩ nói.

- Tỳ cũng không biết nữa! - Y Vân lắc đầu nói.

- Vậy chúng ta phải làm sao? - Hoan Diệp đưa tay gỡ đầu hỏi.

- Tỳ không biết! - Hoan Nhi và Thu Tâm lắc đầu nói.

Lúc các nàng đang suy nghĩ thì Hoa Thiên Dung xuất hiện, thấy sư phụ đến các nàng đều vui mừng.

- Sư phụ! - Các nàng đồng thanh nói, sư phụ nhìn các nàng gật đầu mỉm cười.

- Ta đến đưa các con đi! - Bà vừa dứt lời thì liền niệm chú đưa các nàng đi.

Các nàng liền biến mất, mọi thứ cũng trở nên yên tĩnh như chưa từng xảy ra chuyện gì. Các nàng không biết lần này đi sẽ gặp rất nhiều nguy hiểm và khó khăn, liệu các nàng sẽ từ bỏ nó hay tiếp tục cố gắng đây. Mời mọi người đón xem!

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 56

Núi Bích Nhan

Sư phụ đưa các nàng đến chân núi thì liền biến mất, trước khi biến mất bà ấy để một câu: "Cứ đi thẳng là đến, ta đợi các con ở đó! "

Nghe lời sư phụ các nàng cùng bước lên những bậc thang trải dài. Xung quanh hơi có sương mù, cây cối và hoa lá, vừa có thể nghe thấy tiếng nước suối đang chảy vừa nghe được tiếng chim hót líu lo. Đẹp tựa như tiên cảnh, các nàng vừa đi vừa nhìn ngắm xung quanh nhưng đi mãi đi mãi mà vẫn chưa đi tới trên núi Bích Nhan. Các nàng rất mệt không thể đi tiếp được nữa liền dừng chân tại chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi.

- Sao đi mãi không đến vậy, chúng ta đã đi rất lâu rồi! - Thanh vừa đắp chân vừa than vãn.

- Sư phụ bảo đi thẳng là đến, sao đi mãi mà không thấy. Không lẽ chúng ta đi sai đường? - Hoan Nhi lấy tay áo lau mồ hôi trên trán xong liền hỏi.

- Nhưng lúc đi chỉ có mỗi con đường này làm gì có thấy con đường nào khác! - Y Vân mệt mỏi nói.

- Muội mệt! - Hoan Diệp mệt mỏi nhìn các nàng nói

- Có lên chắc sắp đến rồi! - Thu Tâm mệt mỏi nhưng vẫn cố mỉm cười xoa đầu Hoan Diệp nói.

- Chúng ta nghỉ ngơi một lúc rồi đi tiếp! - Nhiên nói xong bảo mọi người ăn ít gì đó rồi nghỉ ngơi, xong hãy đi tiếp. May lúc các nàng đi có mang ít bánh và nước theo.

Ở trên núi Bích Nhan, sư phụ Hoa Thiên Dung đang thông qua tấm gương nhìn các nàng. Bà đang xem thì có một nam nhân nhìn xấp xỉ bằng tuổi của bà đi tới bên cạnh nhìn vào tấm gương.

- Bắt đầu rồi sao? - Ông vuốt râu nói.

- Nếu muốn lên được núi thì chúng phải có sự chấp nhận của sứ giả Phượng tinh. Không phải người trong núi sẽ không được vào, là mảnh ghép của phượng tinh thì phải có được sự công nhận của sứ giả nếu một người trong đám của chúng thất bại mảnh phượng tinh sẽ tan biến bao gồm cả tính mạng!

- Bà nghiêm túc nói.

- Nếu ta nhớ không lầm thì sứ giả sẽ thử sự kiên trì của chúng! Nhưng chúng sẽ phải đi rất lâu, vậy không phải chúng sẽ bị chết đói rồi sao? - Ông cười nhạt nói.

- Sự kiên trì không phải khó mà cũng không dễ đâu phải dựa vào nghị lực của chúng, không lẽ ông quên rồi sao tất cả những gì chúng đang nhìn thấy chỉ là ảo cảnh do sứ giả bày ra. Dù chúng có ở một tháng trong đó cũng chỉ là vài canh giờ! - Bà vẫn nghiêm túc theo dõi vừa nói.

- Nếu chúng phát hiện ra đây là ảo cảnh thì sẽ mọi thứ sẽ khác! - Ông nói xong liền quay lưng rồi đi.

Nếu chúng phát hiện thì sứ giả sẽ... xuất hiện, điều này liệu có tốt cho chúng? Vì sứ giả chưa bao giờ xuất hiện từ khi bị phong ấn!

(Chúc các độc giả vào năm học mới đi học vui vẻ, chap này hơi ngắn sau sẽ bù cho các độc giả. Hiện tại mình đang đi tìm ý tưởng để viết tiếp!)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngờm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 57: Sửa lỗi chap 56

Sorry, do đánh chữ có vài lỗi sai mong mọi người thông cảm! Như ở chương 30 đáng lẽ phải gần một canh giờ là gần 2 tiếng nhưng mình viết nhầm là một khắc mong các độc giả thông cảm cho vài lỗi nhỏ nhé! Cảm ơn rất nhiều.

Núi Bích Nhan

Sư phụ đưa các nàng đến chân núi thì liền biết mất, trước khi biến mất bà ấy để một câu: "Cứ đi thẳng là đến, ta đợi các con ở đó!".

Nghe lời sư phụ các nàng cùng bước lên những bậc thang trải dài. Xung quanh hơi có sương mù, cây cối và hoa lá, vừa có thể nghe thấy tiếng nước suối đang chảy vừa nghe được tiếng chim hót líu lo. Đẹp tựa như tiên cảnh, các nàng vừa đi vừa nhìn ngắm xung quanh nhưng đi mãi đi mãi mà vẫn chưa đi tới trên núi Bích Nhan. Các nàng rất mệt không thể đi tiếp được nữa liền dừng chân tại chỗ ngồi xuống nghỉ ngơi.

- Sao đi mãi không đến vậy, chúng ta đã đi rất lâu rồi! - Thanh vừa đắp chân vừa than vãn.

- Sư phụ bảo đi thẳng là đến, sao đi mãi mà không thấy. Không lẽ chúng ta đi sai đường? - Hoan Nhi lấy tay áo lau mồ hôi trên trán xong liền hỏi.

- Nhưng lúc đi chỉ có mỗi con đường này làm gì có thấy con đường nào khác! - Y Vân mệt mỏi nói.

- Muội mệt! - Hoan Diệp mệt mỏi nhìn các nàng nói

- Cố lên chắc sắp đến rồi! - Thu Tâm mệt mỏi nhưng vẫn cố mỉm cười xoa đầu Hoan Diệp nói.

- Chúng ta nghỉ ngơi một lúc rồi đi tiếp! - Nhiên nói xong bảo mọi người ăn ít gì đó rồi nghỉ ngơi, xong hãy đi tiếp. May lúc các nàng đi có mang ít bánh và nước theo.

Ở trên núi Bích Nhan, sư phụ Hoa Thiên Dung đang thông qua tấm gương nhìn các nàng. Bà đang xem thì có một nam nhân nhìn xấp xỉ bằng tuổi của bà đi tới bên cạnh nhìn vào tấm gương.

- Bắt đầu rồi sao? - Ông vuốt râu nói.

- Nếu muốn lên được núi thì chúng phải có sự chấp nhận của sứ giả Phượng tinh. Không phải người trong núi sẽ không được vào, là mảnh ghép của phượng tinh thì phải có được sự công nhận của sứ giả nếu một người trong đám của chúng thất bại mảnh phượng tinh sẽ tan biến bao gồm cả tính mạng!

- Bà nghiêm túc nói.

- Nếu ta nhớ không lầm thì sứ giả sẽ thử sự kiên trì của chúng! Nhưng chúng sẽ phải đi rất lâu, vậy không phải chúng sẽ bị chết đói rồi sao? - Ông cười nhạt nói.

- Sự kiên trì không phải khó mà cũng không dễ đâu phải dựa vào nghị lực của chúng, không lẽ ông quên rồi sao tất cả những gì chúng đang nhìn thấy chỉ là ảo cảnh do sứ giả bày ra. Dù chúng có ở một tháng trong đó cũng chỉ là vài canh giờ! - Bà vẫn nghiêm túc theo dõi rồi vừa nói.

- Nếu chúng phát hiện ra đây là ảo cảnh thì sẽ mọi thứ sẽ khác! - Ông nói xong liền quay lưng rồi đi.

Nếu chúng phát hiện thì sứ giả sẽ... xuất hiện, điều này liệu có tốt cho chúng? Vì sứ giả chưa bao giờ xuất hiện từ khi bị phong ấn!

(Chúc các độc giả vào năm học mới đi học vui vẻ, chap này hơi ngắn sau sẽ bù cho các độc giả. Hiện tại mình đang đi tìm ý tưởng để viết tiếp!)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lây Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 59

Sứ giả mới được giải trừ phong ấn mới mấy trăm năm chưa từng xuất hiện lần nào, không biết linh lực đã giải phóng toàn bộ chưa? Nếu linh lực chưa hoàn thiện ra ngoài sẽ rất nguy hiểm, rốt cuộc sứ giả đang có âm mưu gì. Bà đang suy nghĩ thì một giọng nói truyền đến.

- Ta làm gì có âm mưu! - Một nam nhân anh tuấn, y phục màu trắng viền hoa văn xanh nhạt với mái tóc đen dài được buộc lên một nửa cổ định bằng trâm ngọc trắng đơn giản, vừa đi đến vừa nói.

- Sứ giả!!! - Bà hoảng hốt nói lớn.

- Lần nào gặp cũng gọi ta là sứ giả này sứ giả nói, ta cũng có tên mà! - Nam nhân nhú mày nói.

- Kỳ Vương sứ giả! - Bà cung kính nói.

Nam nhân được gọi là Kỳ Vương sứ giả liền đen mặt lại rồi thờ dài " Kỳ Vương sứ giả cũng được, dù sao cũng gọi tên! " Kỳ Vương nghĩ.

- Dù gì bà cũng lớn tuổi hơn ta nên gọi ta là Kỳ Vương là được rồi! - Kỳ Vương bình thản nói.

Hắn vừa nói xong bà liền đen mặt, tự nhiên muốn đánh người quá nhưng không thể đánh người này được. Rõ ràng hắn lớn tuổi hơn bà mà.

- Kỳ Vương sứ giả năm nay ta mới ba trăm tuổi thôi, còn Kỳ Vương sứ giả sống được mấy vạn năm rồi đó! - Bà tức giận nhưng vẫn cố gắng áp chế cơn tức giận xuống cung kính nói.

"... " hắn liền cạn lời, rõ ràng nhìn già hơn hắn mà mới ba trăm tuổi.

- Sứ giả, người quên rồi sao đây là quy luật, những người ở đây chỉ sống đến năm trăm tuổi nên cũng già đi theo thời gian giống phàm nhân - Bà vẫn cung kính nói.

- Ngủ lâu quá nên có một số chuyện ta thật sự sắp quên luôn rồi! - Hắn nhắm mắt thờ dài nói.

- Không phải Kỳ Vương sứ giả nên xuất hiện đến chỗ đám nhóc kia trước sao? - Bà lại nhìn vào rồi gương nói.

- Có người xem chung không phải sẽ vui hơn sao? - Hắn mỉm cười nhạt nhìn rồi nhìn vào gương rồi nói, xong bà liền ngơ ra với bộ dạng không còn gì để nói.

Trong ảo cảnh.

Các nàng đi mãi đi mãi mà vẫn chưa tới nơi, bây giờ trời cũng sắp tối rồi. Nhưng ở bên ngoài ảo cảnh các nàng thật ra chỉ đi mới có 1 khắc thôi.

1 khắc: 15 phút

- Rốt cuộc nó nằm ở đâu đây, đi mãi mà chưa rồi tới là sao? - Thanh than vẫn thờ dài nói.

- Trời lại sắp tối, chắc giờ Dầu rồi! - Y Vân quan sát bầu trời rồi nói.

Giờ Dầu: 5h đến 7h

- Nhưng đi lâu nhưng vậy chúng ta lại không thấy mệt cũng không thấy đói, không phải rất kì lạ sao? - Nhiên xoa cằm suy nghĩ nói.

Thấy vậy các nàng đều trầm lặng suy nghĩ thì đột nhiên Thanh, Nhiên và Y Vân nhìn nhau.

- Ra! - Ba nàng đồng thanh nói, thánh bảo liền xuất hiện.

Các thánh bảo liền sáng lên tạo thành hình tam giác rồi liên kết với nhau, ảo cảnh liền thay đổi. Lúc ảo cảnh gần như muốn nổ tung ra thì một nam nhân xuất hiện vung tay một cái ảo cảnh liền biến mất, các thánh bảo cũng quay về bên các nàng.

- Người là ai? - Y Vân nhú mày nói.

- Đi theo ta! - Nam nhân đó quay lưng đi rồi nói.

- Vì sao bọn ta phải nghe theo người? - Hoan Diệp bĩu môi nói.

Vừa dứt lời Y Vân, Thanh và Nhiên đều cảm thấy các mảnh phượng tinh đều nóng lên, thánh bảo cũng sáng lên theo. Nam nhân đó bước đi các nàng nhìn nhau rồi cũng đi theo. Đi thêm một đoạn ngắn liền thấy một cánh cổng, nam nhân đó chạm tay vào cánh cửa đó liền mở ra rồi đi vào, các nàng cũng đi theo.

Bước qua cánh cửa các nàng thấy mọi thứ xung quanh như tiên cảnh, có rất nhiều người bay qua bay lại đến các ngôi nhà nhỏ ở trên không. Các nàng nhìn thẳng liền thấy một quả cầu lơ lửng ở giữa không trung rất đẹp, nửa bên dưới quả cầu bằng đá làm cố định cho nửa phần trên. Bên ngoài nửa phần trên có lớp màng bảo vệ nhưng vẫn có thể nhìn thấy bên trong đó rất là đẹp, rất nhiều màu sắc nhưng vì đứng xa nên không nhìn thấy rõ bên trong lắm.

- Đẹp quá! - Các nàng nhìn nhau mỉm cười nói.

Nam nhân đó vung tay lên một cây cầu trắng liền xuất hiện, đi lên cầu các nàng liền ngó nhìn xuống dưới nhưng không thấy gì, toàn một mảng khói màu trắng.

- Ở dưới chắc phải sâu lắm đó! - Thu Tâm nhìn các nàng nói.

- Ngã xuống đó chỉ có con đường chết - Hoan Nhi hơi sợ nói.

Các nàng đang nói thì nam nhân kia lên tiếng.

- Nếu không phải người liên quan đến ngọn núi này rơi xuống đó chắc chắn sẽ thịt nát xương tan, mãi không được siêu thoát. Những người trong núi đi xuống đó chỉ thấy núi với sông! - Nam nhân đó vừa đi vừa nói xong đột nhiên dừng lại nhìn các nàng.

- Nhưng các người thì khác, đến lúc đó các người sẽ biết! - Nam nhân đó không lạnh không nhạt nói xong lại quay người đi tiếp.

Để cho các nàng một sự tò mò rất lớn nhưng rồi phải ép sự tò mò đó tiếp tục đi đến quả cầu đó.

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 60

Kỷ Vương cùng các nàng bước qua kết giới đó rồi đi vào bên trong quả cầu, một khung cảnh đẹp hiện ra trước mắt các nàng, xung quanh đều có nhà, cây cối, hoa lá đủ sắc màu. Mọi người đi lại nhộn nhịp không khác gì ở kinh thành, người mua cái nọ người thì mua cái kia, còn có vài người đi đường trò chuyện với nhau.

- Đây là nơi sinh sống của người trong núi cũng giống như ở ngoài kia thôi, không có gì khác biệt! - Kỷ Vương vừa đi vừa nói.

- Ở đây nhộn nhịp quá! - Thanh thích thú nói.

- Muội lại sắp bắt đầu ham chơi rồi! - Y Vân nhéo mũi Thanh mỉm cười nói.

- Chúng ta đến đây để học tập, muội bớt ham chơi đi! - Nhiên nhìn Thanh bình thản nói.

- Biết rồi! - Thanh bĩu môi nói.

Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp rồi mỉm cười nhìn ba nàng.

- Nhưng mà vẫn chưa tới sao? - Hoan Diệp thắc mắc nhìn mọi người hỏi. Từ này tới giờ đi lâu như vậy cũng chưa tới, haizzz.

- Đến rồi! - Kỷ Vương dừng bước nói.

Nghe thấy vậy các nàng đang vui mừng thì ngược nhìn lên đến đen mặt cái gì mà đến rồi, trước mặt các nàng là hai cây cột bằng đá và bên trên treo một cái bảng là núi Bích Nhan, không đùa chứ. Không lẽ học tập với hai cây cột này.

- Thật sự là đến rồi sao? - Thu Tâm lên tiếng hỏi.

Kỷ Vương nhìn các nàng rồi gật đầu, thấy vậy các nàng liền đen mặt lại, ế sao tự nhiên nghe thấy tiếng quạ kêu trên đầu thế nhè. □

Kỷ Vương xoay người lại rồi niệm chú xong rồi bước qua đó....

- Người đâu? Bước qua đó liền biến mất sao? - Hoan Nhi nói xong khoe môi các nàng hơi giật giật.

- Các ngươi còn không đi theo! - Một tiếng nói từ bên kia vọng ra không ai khác chính là giọng của Kỷ Vương nhà ta chứ ai. (>_<)

Nghe thấy giọng nói đó các nàng liền bước qua, hiện ra trước mắt các nàng là hai hàng cây tre xanh hai bên. Phía trước có bốn cung điện to lớn, ở giữa sân là một tượng đá hình phượng hoàng, các nàng đi theo Kỷ Vương đi đến tượng đá đó làm theo Kỷ Vương tay trái đặt lên tay phải lên trước ngực rồi cúi đầu xuống.

Xong rồi mọi người cùng đi đến trước cung điện đối diện thì bên trong có một người bước ra chính là sư phụ của các nàng, Hoa Thiên Dung.

- Sư phụ! - Các nàng vui vẻ kêu lên.

Sư phụ đi đến trước mặt các nàng.

- Các con đã thông qua cửa ải, giờ là nghi lễ bái sư! - Hoa Thiên Dung mỉm cười nói.

Nghe thấy vậy các nàng liền quỳ xuống trước mặt Hoa Thiên Dung, đang định dập đầu thì bà liền tiếng.

- Ta không phải là sư phụ của tất cả các con! - Hoa Thiên Dung lại mỉm cười nói.

Các nàng ngạc nhiên khi nghe bà nói.

- Ta chỉ là sư phụ của ba đứa nó thôi! - Hoa Thiên Dung chỉ tay vào Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp nói.

- Vậy còn ba đứa con thì sao? - Nhiên nhìn Y Vân và Thanh rồi lên tiếng nói.

- Kỷ Vương sư giả chính là sư phụ của các con! - Bà nhìn Kỷ Vương rồi nhìn các nàng nói.

Thanh, Nhiên, Y Vân đột nhiên thấy một đàn quạ lại bay trên đầu, đùa nhau kiểu gì vậy. Tên sư giả mặt lạnh này là sư phụ của ba nàng sao? Hém có vui đâu (-_-|||).

- Thật ra ta là sư phụ của các con nhưng sư giả muốn đánh thân dạy các con như vậy sẽ tốt cho các con hơn! - Bà mỉm cười nhìn Y Vân, Nhiên và Thanh nói.

- Còn không mau bái sư! - Kỷ Vương mặt không biểu cảm gì nhìn Y Vân, Nhiên và Thanh nói.

- Ba con cũng bái sư đi! - Bà dịu dàng nhìn Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp nói.

Cũng không có gì là phức tạp, các nàng chỉ đứng lên quỳ xuống rồi dập đầu ba cái xong có người mang trà đến kính trà sư phụ là hoàn thành.

Hoàn thành xong Hoa Thiên Dung tặng cho Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp mỗi người một cây kiếm.

- Tạ ơn sư phụ! - Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp dập đầu tạ ơn nói rồi nhận lấy kiếm.

Kiếm của ba nàng có điểm giống nhau đều là màu trắng và vô kiếm được điêu khắc hoa văn, điểm khác là kiếm của Thu Tâm ở chỗ cầm kiếm có một viên ngọc màu hồng đào, Hoan Nhi là màu đỏ nhạt còn Hoan Diệp là màu xanh lam nhạt.

- Đây là quả gập mặt của ta! - Kỷ Vương nhìn ba nàng nói.

Nói xong Kỷ Vương mở tay ra, có ba quả trứng to bằng bàn tay từ chỗ Kỷ Vương bay đến trước mặt Y Vân và Nhiên và Thanh. Ba người các nàng ngơ ngác đưa hai tay ra đón nhận, quả trứng nằm im trên lòng bàn tay của ba nàng. Ba quả trứng có màu khác nhau, của Y Vân là màu hồng đào, của Nhiên là màu đỏ nhạt còn của Thanh là màu xanh lam nhạt.

Trứng???

Chơi nhau gì vậy???

Còn có màu khác nhau???

Không lẽ ba nàng phải ấp để nó nở ra???

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quấn Lấy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 61

Đưa cho các nàng xong Kỳ Vương lên tiếng.

- Ba thanh kiếm và ba quả trứng đó đều là một cặp, màu từng cặp sẽ tương tự như nhau! Khi nào trứng nở ra thì kiếm mới sử dụng được, thứ quả trứng nở ra chính là linh vật của kiếm! Chúng có thể liên kết với nhau, đợi lúc chúng nó nở ra các sẽ biết! - Kỳ Vương lên tiếng giải thích.

- Những quả trứng đó nở ra ta thấy sẽ cho các con một bất ngờ lớn! - Hoa Thiên Dung cười tươi nhìn các nàng nói.

Bất ngờ lớn??? Σ (°△°|||)΀

Không muốn biết đâu!! □□

Còn Thu Tâm, Hoan Nhi và Hoan Diệp rất hứng thú nhìn ba quả trứng.

Bất ngờ lớn!!! □□

- Được rồi, ta dẫn các con về nghỉ ngơi mai ngày bắt đầu rèn luyện cho các con! - Nói xong Hoa Thiên Dung dẫn các nàng về phòng, còn Kỳ Vương đi từ lúc nào thì các nàng cũng không có để ý.

Ở chỗ các chàng.

Bữa bãi chiều xong các chàng liền đi đến Phụng Nghi cung của Hoàng Hậu. Bước vào bên trong người nhìn thấy không phải các nàng mà là Thái Hậu.

- Nhi thần / chúng thần tham kiến mẫu hậu / Thái Hậu nương nương! - Các chàng cung kính nói.

- Các con miễn lễ đi! - Thái Hậu dịu dàng nói.

- Tạ ơn mẫu hậu / thái hậu! - Các chàng lại đồng thanh nói.

- Mẫu hậu các nàng đâu rồi? - Viên Hạo lên tiếng hỏi.

Thái hậu không nói gì chỉ mỉm cười nhìn các chàng rồi từ trong tay áo lấy ra một phong thư đưa cho Viên Hạo.

- Các nàng để lại cho các con đó! - Thái Hậu mỉm cười nói rồi liền hỏi cung để lại cho các chàng với bộ dạng ngờ ngác không biết chuyện gì đang xảy ra.

Thái hậu vừa đi khỏi các chàng liền tập trung nhìn vào phong thư, Viên Hạo liền mở phong thư ra đọc.

" Viên Hạo

Dạ Tước

Đế Bạch

Hàn

Sinh

Hạo

Bọn ta đi rồi các người không tìm được đâu, đợi bọn ta đi vài năm rồi sẽ về bên cạnh các người. Nói chung khi đâu mọi chuyện xong xuôi bọn ta sẽ về. Đám người các người mà đi kiếm nữ nhân khác, bọn ta về sẽ viết hưu thư cho các người và không cho Hàn, Sinh, Hạo cưới muội muội của bọn ta. Từ đó sẽ không liên quan tới nhau và sẽ không bao giờ gặp lại nữa!

Y Vân, Nhiên, Thanh, Thu Tâm, Hoan Nhi, Hoan Diệp "

(HanhLuin: Đây chính là bức thư do bà Nhiên tự tay viết ớ! □□).

Đọc xong các chàng liền đen mặt, đi đâu cũng không nói, đến một lời từ biệt cũng không có đã bỏ đi chỉ để lại một phong thư như vậy là xong sao.

Mà còn cảnh cáo bọn họ không được tìm nữ nhân khác nếu không sẽ viết hưu thư các chàng, còn không cho người của ba chàng thành thân với muội muội của các nàng. Từ xưa đến nay chỉ có nam nhân hưu thê, mà các nàng dám nói hưu các chàng. Thật tức chết đi mà!!!

- Các nàng làm càn!!! - Viên Hạo tức giận nói.

- Đệ đích thân đi tìm các nàng về! - Dạ Tước lạnh lùng nói.

- Đệ cũng đi! - Đệ Bạch lớn tiếng nói.

Hàn, Sinh và Hạo cũng gật đầu đồng ý.

Các chàng đang định đi tìm các nàng thì một giọng nói vang lên, đây chính người hôm bữa đứng nói chuyện với Hoa Thiên Dung khi xem các nàng qua gương.

- Không cần đi tìm bọn họ! - Ông vừa vuốt râu đi đến chỗ các chàng vừa nói.

- Sư phụ! - Các chàng đồng thanh nói.

Đây chính là sư phụ của các chàng Đông Khanh.

- Sao sư phụ lại đến đây, có chuyện gì quan trọng cần chúng đồ nhi làm sao? - Đệ Bạch cung kính nhìn ông nói.

- Không có chuyện gì quan trọng! - Đông Khanh lắc đầu nói.

- Sư phụ, người nói không cần đi tìm các nàng. Không lẽ người biết các nàng ở đâu sao? - Viên Hạo nhanh chóng hỏi.

- Ta biết bọn nó ở đâu nhưng không thể nói với các con! - Ông mỉm cười nhìn các chàng nói.

- Không lẽ các nàng chính là... mảnh ghép của phượng tinh! - Dạ Tước suy nghĩ ra điều gì đó rồi nói.

Dạ Tước nói xong các chàng hơi ngạc nhiên xong khôi phục lại vẻ thường ngày vì trước đây các chàng cũng từng suy nghĩ đến nó.

- Thiên cơ không thể tiết lộ, đến lúc đó các con sẽ biết thôi! - Nói xong ông liền biết mất.

Dù sư phụ nói như vậy nhưng các chàng cũng nắm chắc được một phần các nàng là mảnh ghép của phượng tinh cùng hộ vệ của phượng tinh.

- Thần chầu chầu Hoàng hậu cùng hai Vương phi là mảnh ghép của phượng tinh! - Hàn kiên định nói.

- Vậy ba người còn lại sẽ là hộ vệ của phượng tinh - Hạo mỉm cười nói.

- Đúng là như vậy! - Sinh gật đầu đồng tâm nói.

"Nếu đã như vậy bọn ta sẽ đợi các nàng về, rồi sẽ tính sổ với các nàng thật tốt " các chàng cười mở ám nghĩ.

Ở nơi khác các nàng đột nhiên hắt xì rồi ớn lạnh sau lưng.

Không lẽ có người đang tính kết với các nàng. □

(HanhLuin: Hehe □□)

Bạn đang đọc truyện *Hai Vương Gia Lạnh Lùng Quán Lầy Hai Vương Phi Nghịch Ngợm* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.